

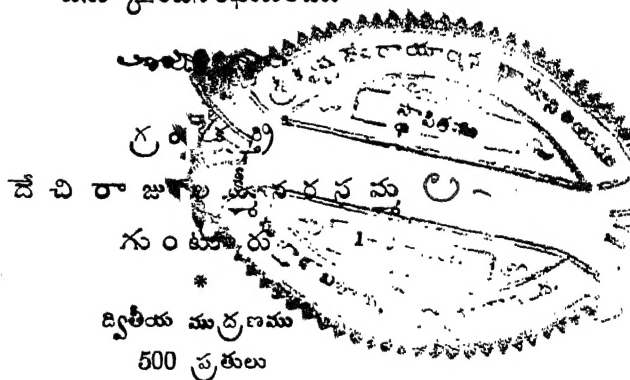
శ్రీమద్వేంకటేశాల స్వామి నే నమః.

శ్రీ రామచరిత్రము

నిర్వచనకావ్యము

షట్కాండసంఘటితము

500 ప్రతులు

ప్రకాశకులు :

దేచిరాజు రామారావు

పాఠశాలగారు

1937

కాపీరైట్ రిజర్వ్డ్

[కల 10 అణాలు

విజ్ఞాపనము

ఆర్యులారా !

బాలికాబాలకులకు సులభశైలితో వాల్మీకరామాయణమునందలి కథం దెలుపఁదలఁచి, శ్రీసీతారామానుగ్రహంబున నెట్లో యీ “శ్రీరామచరిత్రము”ను విరచించితిని. పండితోత్తములగు మీ రెల్లరు నిందలి లోపములను తుమించి యాదరింప వేఁడుచున్నాను.

అల్పజ్ఞ నగునాచే రచింపఁబడిన యీచిన్నిపాత్రము నన్యజవాత్సల్యముతో నామూలాగ్రంథుగఁ బరిశీలించి యాశీర్వదించిన బ్రహ్మాండపురాణాంధ్రశ్రీమద్రామాయణాద్యనేకగ్రంథకర్తలును, కావ్యస్మృతితీర్థ, కళాపరిపూర్ణ బిరుదాంకితులును నగు బ్రహ్మశ్రీ జనమంచి శేషాద్రిశర్మ గారికిని, ఆంధ్రయూనివర్సిటీప్రొఫెసర్ బ్రహ్మశ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతము పంతులుగారికిని, విద్వత్కవివర్యులగు బ్రహ్మశ్రీ గుఱ్ఱప్పడియ ఆంజనేయులుగారికిని, బ్రహ్మశ్రీ కవిజనారాధ్య వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారామ, వేంకటనారాయణ సోదరకవీంద్రిులకును గృతజ్ఞతాపూర్వకంబుగ వందనశతంబులు సమర్పించుచున్నాను.

ఇట్లు విన్నవించు

విబుధవిధేయ.

దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మ.

—♦ తొలిపలుకు ♦—

మానవలోకాభ్యుదయసాధకంబులగు బహువిధపరిశ్రమములలో “సాహిత్య”మత్తుత్తమమైనది. సాహిత్యవంతమగుజాతియె “సభ్యజాతి” యనిపించుకొనఁజాలియుండును. కాలానుగుణ్యముగ నాయాదేశంబుల మహాకవులు తమదివ్యతచనలచే సాహిత్యవల్లికం బెనిచి దేశమాతను సేవించుచుండుట విశ్వచారిత్రమునఁ బరిపాటి.

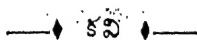
—♦ కావ్యము ♦—

అట్టి “సాహిత్యసుధ”కుఁ గావ్యపయోనిధి పుట్టినిల్లు సాహిత్యనిలయమగు గావ్యము వ్యంజనావ్యాపారముచే బాతకునిహృదయము నాకర్షించి, యనిర్వచనీయానందమురగూర్చి, యక్షరపరబ్రహ్మమునం దైక్యము నొందింపఁజాలియున్నది. కావుననే త్రివిధశాస్త్రంబులను గావ్యమున కగ్రతాంబూలము నొసఁగినారు లాక్షణికశిరోమణులు.

—♦ వస్తువు ♦—

స్వర్ణమయమగు నిట్టికావ్యమున కమూల్య మగూఢకథారత్నము లభింపవలయును. అప్పు డది విశ్వకల్యాణప్రదమై, భాషాసతీవిభూషణములందగ్రగణ్యమై విలసిల్లును. ఇవిధంబునఁ గథారత్నమును సువర్ణరాజితోఁ బొందుపఱచి

నైపుణ్యంబు వెంపునఁ గావ్యచూడామణులను సృష్టించి,
వాఙ్మయవిశ్వవైభవమును వర్ధిలఁ జేయువాఁడు కవిబ్రహ్మ.

రసోచితంబులగు భావములను, భావానుగుణ్యంబులగు
రీతులను, రీత్యనుకూలంబులగు పదవర్ణక్రమంబును స్వేచ్ఛగ
వెలువఱించుచు, విశ్వమోహినియగు కవితావిలాసినిని విభో
యం గావించికొని, కావ్యగూఢమున విశ్వశ్రేయము నాపా
దించుకతన కవి విశ్వవిహితఁడు, విశ్వారాధ్యుఁడు, విశ్వ
సేవకుఁడు, విశ్వాధికుఁడు. అతఁడు దేశారాధకులయందు
దేశారాధకుఁడు, భగవద్భక్తులయందు భగవద్భక్తుఁడు,
రాజకీయవేత్తలలో రాజకీయవేత్త, బోధకులలో బోధకుఁడు.
ఇంత యేల; జగత్సభాగ్యహర్షమున కలఁచె ఘనాది.
అతఁడే మహాత్ముఁడు ఋషి. “నాన్యసిః కరుతే కాన్య”
మృని యాద్యులు చెప్పినో యుండిరిగద.

ఆంధ్రకవులు — కవయిత్రులు.

ఏవంవిధగుణసంపన్నములగు గావ్యములకును, కవి
వయ్యలకును ఆంధ్రవాఙ్మయమునందు భాగ్యవిశేషమునఁ
గొడువ లేకున్నది. పురుషపుంగవులకుఁ దీసిపోని భక్తివిశ్వాస
ములును, ప్రజ్ఞాకౌశల్యములును రాణింపఁ బలుపురు సతీ
మతల్లులుగూడ వాక్సవిత్రీసవర్యఁ గావించుచుండుట మనకు
సంప్రదాయము. ఆంధ్రవాఙ్మయాస్థానంబున మోహనాంగి,

మొల్ల, వెంగమాంబ, మున్నగు కవయిత్తుల కొనఁగఁబడి యున్నయంతరువు సామాన్యమైనది కాదు.

—♦ గ్రంథకర్తీ ♦—

ప్రబంధరచన సన్నగిలుచున్న యాయధునాతన యుగమునం దాంధ్రసరస్వతి నలంకరింపఁ దొరకొని, విద్యార్థిజనోపయోగముగఁ బూర్వసంప్రదాయమును వాటించి, పవిత్రము లగుసచ్చరిత్రములను ప్రబంధరూపమున విరచించి, భాషాసేవఁ గావింపఁబూనిన యుత్తమకవయిత్రిమణులలోఁ బ్రకృతగ్రంథకర్తీ “శ్రీమతి దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగా” గొకరు. ఈయమకవిత్వము రసవంతమై, నిర్దుష్టమై, ధారాశుద్ధి గలిగి, ద్రాక్షామధురముగా నుండును. ఇందు స్వాభావికస్థితియుఁ (Realism), గ్రమవిధానము (Regular Method) ప్రాధాన్యము నొందినవి. ఈవిదుషిచే నింతకుమున్నె ‘కుచేలోపాఖ్యానము ; శ్రీరామ శతకము ; యుధిషిరచక్రవర్తి’ మున్నగు పాత్రములు ప్రణీతములై యున్నవి. తగుప్రోత్సాహము కల్గెనేని యీ సుశీల యింకను మాన్యతరములగు నుద్గ్రంథములను విరచించి, వాఙ్మయోపకృతిఁ గావింపఁగలదని మావిశ్వాసము. ప్రకృతవిషయమైన సత్ప్రబంధము, నిర్వచనము, పరమ పవిత్రము, భారతీవిభూషణము. “శ్రీరామచరిత్రము” వీరిచే రచింపఁబడిన పద్యకావ్యంబులలో దొకటి. ఇది భాషాంతరీకరణము (Translation) గాదు. సంక్షిప్తరచనము.

(abridgment). ముఖ్యాంశములను ససంఖ్యముగఁ దెలుపుచు రామాయణపట్టాండగాథ యంతయు నిందు సుమారు 400 పద్యములలో నిముడ్పఁబడినది. ఇందలి “మహాభి సార్థ చినమునం జేరుట,” “నేతువు నైదుదినములలో నిర్మించుట,” “సమర సప్తాహము” మున్నగునంశము లాంధ్రీకృతరామాయణవాఙ్మయమునం దపూర్వములు.

కవిసామాన్యములగు సర్థబిందువ్యత్యయము, రేఫ ద్వయసాంకర్యము, కుషష్ఠి, వైరిసమాసము మున్నగుఁబదో వ్యాకరణదోషము లిందు మందునకైనఁ గానరావు. కైశిక్ నృత్తియు, వైదర్భీరీతియు రచనయందనుసరింపఁబడినవి. గ్రంథమం దెల్లెడలను సందర్భోచితమృదుమధురతైలికిం బాసటగ సముచితవర్ణనలును, అందందుఁ బ్రాయీకముగఁ బాండితీస్ఫూరకములగులక్షణలక్ష్యవిశేషములును బొడగట్టుచు సహృదయుల హృదయముల కింపు నింపుచున్నవి.

ఉదా:- నగరవర్ణనము (1-18), వర్తర్తువర్ణనము (4-24), చంద్రికావర్ణనము (5-10), యుద్ధవర్ణనము (6-24) అహల్యాస్తవము - లక్ష్మణుని శ్రీరాముఁ డనునయించుట (2-34), సీతారామవిహారము (3-5), శ్రీరామునిగూర్చి సీత విలపించుట (5; 32-36), ఛందోవిశేషములకు, అంగనయనచుఁ గృత పాఠుఁడగుచు (1-43); విభునిజేయుటజనాభీష్టమరయ (2-2) మృదుసుభాషణుఁ డలఘుజి + తేంద్రియుండు (2-5) మొదలగునవి.

కథావస్తుగౌరవము - రామాయణప్రశంస.

ఇందు గథానాయకుఁ డేకపత్నీవ్రతుఁ డగు పరమా
పురుషుఁడు. నాయక యాదర్శపతివ్రతామణియగు జగజ్జనని.
దాంపత్యధర్మము, గురుభక్తి, భ్రాతృవత్సలత, సేవాధర్మ
ము, మిత్రలాభము, స్వార్థత్యాగము మున్నగుసద్గుణంబు
లుష్టోపితంబులు. సంస్కృతవాఙ్మయమున నెకాక ద్రవిడ
వాఙ్మయంబునగూడఁ బరిపూర్ణదశ నందినయాదిమకావ్య
రాజములు రామాయణవస్తుకములే. ఆంధ్రమునందు
భాస్కరరామాయణమాది నేటిదనుక నెందరో రామా
యణగాధను బలువిధముల విరచించి ధన్యులై యున్నారు.
“చరితం రఘునాథస్య శతకోటిప్రవిస్తరం.”

గ్రంథోపయోగము.

“ఇన్ని గ్రంథములు రామాయణకథాత్మకంబులై
యాంధ్రంబున నుండ మఱల నీగ్రంథమునకుం బ్రసక్తి
యేల?” యని శంకింపఁజనదు. శ్రీరామచరిత యొక్కొక
గ్రంథమునం దొక్కొక్కనూతనఫక్కిం బొరసి తద్బలచే
గౌరవింపఁబడుచున్నది. అవ్విధంబున నిందును నవీనమగు
నొండొకఁచెన్నుం గల్గియె యున్నది. ఆంధ్రవాఙ్మయమునం
దింతవఱకు రచితములగు రామాయణములలోఁ గొంత
సంగ్రహరూపమగు ప్రబంధ మొక్క “మొల్లరామా
యణమే.” అదియైనను “శ్రీరామాయణకథాసందర్భకాల
గణనాదికము” మున్నగుముఖ్యవిషయములం గొన్నిటి

విడిచి, గ్రంథభాహుళ్యముం గల్గియె యున్నది. ఇంకఁ బ్రస్తుతగ్రంథమన్ననో, రచనానైపుణ్యమున మొల్లరామాయణమున కించుకయుఁ దీసిపోక, మిక్కిలి సంగ్రహరూపమయ్యుం గథాంశములనెల్ల ససంఖ్యముగ విశదీకరించుచు శ్రీమద్రామాయణానుసారియై, చదువరులకుఁ గొంగుబంగారమువలె నున్నది. రామాయణ మివ్వధంబున నింతకుమున్నె వ్యరిచేతను విరచింపఁబడి యుండలేదు.

తెలుఁగునుడువునఁ దొలుత రామాయణరచనముఁ గావించిన “భాస్కరమంత్రి”కిం గాణాచియగు “ప్రాగ్ధర్మపురి” (ప్రాంతగుంటూరు) యందె కొంజన్నతో నేడుమఱల నేతత్కవయిత్రీమణిచే “శ్రీరామచరిత్రము” సంప్రణీతమై, యీతూరి నరపతులను విడిచి నారాయణు నాశ్రయించి కృతార్థమగుట మిక్కిలి ముదావహము.

ఈయత్తమగ్రంథము “మొల్లరామాయణము”వలెనే “విశ్వవిద్యాలయపరీక్షలకుఁ బఠనీయముగ నియమింపఁబడఁదగియున్నది. విద్యార్థు లిట్టిమేల్నిపొత్తములను జదువుట వలన భాషాజ్ఞానమును, నైతికజీవనమునుమాత్రమేగాక సంతోషరచనావిధానమునుగూడఁ దేలికగ నలవఱుచుకొనఁగల్గుదురు. ఇట్టిసత్కృతుల నింకను రచించి, వాఙ్మయసపర్యం గావించుటకై వాగ్దేవత యీకవయిత్రీమణికి సదవకాశములం గల్గించుఁగాత ! వీరికుటుంబమున కెల్లఁ బరాత్పరుఁడు నిరంతరము దీర్ఘాయురారోగ్యసౌఖ్యముల నొసంగి రక్షించుఁగాత !

“పురాణ మి త్యేవ స సాధు సర్వం
 సచాపి కౌవ్యం నవ మిత్యవద్యం
 సంతతి పరీక్ష్యాన్యతర ద్భజంతే
 యూథః సరస్వత్యయ నేయబుద్ధిః॥

(కాలిదాసః నూతనిక 1, 2)

శ్రీమం

గుంటూరు,

1.3-1937.

భామనేక పరమోజ్ఞాను

“ఉభయభాషాప్రవీణః

గుత్తప్రడియ తరజనేష్ఠులు

P. O. L. సర్టిఫికేట్ హోల్డర్.

పండితాధిప్తాయములు

పోదరిమణి !

తమ రనిపిన “శ్రీరామచరిత్రము”ను దుదముట్టఁ
బఠించితిని. శైలి మిక్కిలి మనోహరముగ నున్నది. భక్తి
రసము సంపూర్ణముగా వెలయుచున్నది. సులువుగాఁ గవ
నము సాగినది కాని శ్రమపడి యల్లినజాడ కానరాదు.
ఈకృతి నలుదెసల వ్యాపించి శ్రీరామప్రసాదమునకుఁ బా
త్రమై శాశ్వతకీర్తి నాపాదించుఁగాత మనియాసించుచున్నాఁ
డను. పరాత్పరుఁడు దీనబంధువు నగుశ్రీరామమూర్తి మీ
పాల వెలయుఁగాక! ఇంక నిట్టిగ్రంథరత్నముల నొనరించి
మీరు స్త్రీలోకమున కత్యంత శ్రేయస్సు నొసంగుదురూ
గాక !

శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఇట్లు శ్రేయోభిలాషి,

జనమంచి శేషాద్వైతర్థ్యం.

శ్రీమతి దేవిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగారు రచించిన
శ్రీరామచరిత్ర మనెడికావ్యమును నేను సాంతముగాఁ
జదివి సంతోషించితిని. కవిత్వము లలితమై, యింపు నింపు
చున్నది. కథ, సంక్షిప్తమయ్యు, వెలితిలేనిరీతిని గూర్పఁ
బడినది.

పింగళి లక్ష్మీకాంతం.

అభినందనము

శ్రీమతి దేచిరాజు లక్ష్మీనరసమ్మగారికి బహుళాశ్వి
కలితముగ లిఖించునది.

సోదరీమణీ !

మీరు దయాపూర్వకముగఁ బంపిన “ శ్రీరామ
చరిత్ర ” మనుగ్రంథము నామూలాగ్రముగఁ జదివెతిని.
మా పరమగురువర్యులును నాంధ్రసాహిత్యచక్రవర్తులును
నగు బ్రహ్మశ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనృసింహకవిచంద్రముల
“ముదితల్ నేరఁగరానివిద్య కలదే ముద్దార నేర్పించినన్”
అనువాక్యము మీయెడ సార్థకమైనదని తలంచెతిని.

సంగీతము, చిత్రలేఖనము, కవిత్వము మొదలగు లలిత
కళలు స్త్రీలకుఁ బెట్టనిసాములు. అం దతిమార్దవం బగు
కవిత్వ మనాదినుండి స్త్రీలయం దంతర్లభితమై యున్నదని
చెప్పటకు మొల్ల, తరిగొండ వేంకమ్మ, మధురవాణి మొద
లగు ప్రాచీనకవయిత్రులే సాక్షులు. స్త్రీలు విద్యానతు
లగుటయేకాక విధ్యాకల్పఫలభూతమగుకవిత్వముం బడయఁ
గల్గుట మిక్కిలి శ్లాఘ్యము. అపైన సరస్వతీకరుణాకటాక్షు
ము చేతను, బూర్వజన్మసుకృతవశేషముచేతను లభించిన
కవిత్వమును భగవత్పరముగఁ గృతులు వ్రాసి వినియో
గించుభాగ్య మెక్కుడుగ స్త్రీలయందే గన్పట్టుచున్నది.

“రాఘవేశ్వరుచారిత్రము నెంద తెన్నిగతులన్ వర్ణించి
నన్ గాల్గదే?”

“ జానకీ
జానికథల్ రచింపకయ సత్కథ తెన్ని రచించెనేనియున్
వానివివేక మేమిటికి నానికవిత్వమహత్వ మేటికి?”

అను కంకంటిపాపనార్యుని సుభాషితంబు లూతఁగాఁగొని
లోకోత్తరగుణరత్నాకరుండును, లీలామానుషవిగ్రహం
డును బరదైవమును నగు శ్రీరామునిచరిత్రకై మికలము
నారాధించి చక్కని ధారాశుద్ధితో, మృదుమధురము లగు
పదములతో, మనోహరమగుశైలితో, లలితమగునడకతోఁ
గావ్యమంతయు నొకేవిధముగ రచించి మీరు తరించుటయే
కాక పాఠకులనుగూడఁ దరింపఁజేసితి రనుట సత్యమౌరము
గాదు. అరుగరాచినకొలఁదిని బరిమళ మతిశయించు శ్రీ
చందనపుఁజెక్కవలెఁ బ్రతిపద్యము రసస్ఫురణము గలిగి
గంభీర భావగర్భితమై యలరారుచున్నది.

మీ రిదివఱలో రసవంతముగ రచించిప్రకటించి
యాంధ్రసారస్వతలోకమున కందఁజేసిన ముద్దులుమూట
గట్టు మూడాశ్వాసముల శ్రీకుచేలోపాఖ్యానమను చక్కని
గ్రంథరాజమునుగూడఁ జూచి మిక్కిలి యానందించితిని.
మికవిత్వము శిరీషకుసుమపేళల మనియు మీభావములు
కడు గంభీరము లనియు, మీరచన సుప్రసిద్ధపదభూయిష్ట
మనియు, మికవితాధార ధారాళమనియుఁ జర్వితచర్వణ
ముగఁ జెప్పటకంటె బాలబాలికల కత్యంతము పాఠ్య
గ్రంథములుగ నుపయోగింపఁబడుట కర్హములై, నీతిదాయ

కములై, భక్తిజ్ఞానవైరాగ్యమోక్షసాధకములై, తనరాగు
మిగ్గింధములయందలి పద్యములఁ గొన్నింటి నుదాహరిం
చిన నాయాపట్టులయందుఁ బాత్రోచిత్యమును రసపోషణ
మును నెట్లు గావింపఁబడినదో తెలిసికొనుట కవకాశముండు
ననునమ్మకముతో నీదిగువఁ దత్ప్రియత్నమును గావించు.

శ్రీరామచరిత్రము I-57, II-31, 34, 50. V-3.

VI-36, 37, 64, 65.

శ్రీకృష్ణలోపాఖ్యానము I-37. II-40. III-33, 47.

స్త్రీలెల్లరును విద్యావతులై, జ్ఞానసంపన్నలై, సాధ్వీ
శిరోరత్నములై తనరారిననాఁ డాంధ్రదేశమున నెల్ల
యాంధ్రగృహముల 'లలితసాహిత్యసాహిత్యలక్ష్మి' నిండు
కళలతోఁ దాండవమాడుననుటకు సందియం బేమి?

ఈనాఁడు స్త్రీవిద్యాసంపర్ధనాభిమానమే పరమధర్మ
మనియెంచి మిమ్ములను బోత్సహించి సద్గ్రంథరచనము
సాగింపఁజేసిన మీభర్తయగు మహారాజశ్రీ దేచిరాజు
రామారావుగారు పురుషప్రపంచమున కలంకార ప్రియులు.

పరమేశ్వరుఁడు మీకుఁ జిరాయుర్భాగ్యసౌభాగ్య
సంపత్తులును నిట్టిసద్గ్రంథములను రచించునద్బుద్ధిని బ్రసా
దించి సంరక్షించుఁగాక !

కొల్లాపురము,

ఇట్లు బుధజనవిధేయులు,

జటపోలు

సంస్థానము.

వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయ

వేంకటనారాయణసోదరకవులు,

స్నేహలతాకవితాసంఘాధ్యక్షులు.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీ రామచరిత్రము

బాలకాండము

రాజల్ల ధరాత్మజారమణిలో
సింహాసనాసీనుడై
భారద్వాజవసిష్ఠనారదులు సఁ
భావింపఁగాఁ జిత్కథా
ధీరస్వాంతుఁడు మారుతాత్మజుఁడు భ
క్తిక వేడుతత్త్వార్థముకొ
గారుణ్యంబునఁ దెల్పురామవిభుఁ డీ
కావ్యంబు రక్షించుతక.

1.

శా. శ్రీరమ్యం బగులోకరక్షణకథా

శ్రీ లొప్ప విఖ్యాతగుం

టూరుక బాలనసేయుభక్తవరదుక

యోగీంద్రవంద్యుక, రమా

నారీసంయుతు, వేణుగాననిరతున్

సందాత్మజున్, సర్వలో

కారాధ్యున్, నిజభక్తిసాధ్యు, గుణకా

లాబాధ్యు సేవించెదన్.

2

చ. అనయము సత్యలోకమున ♦ నంబురుహాసనుఁ గూడి భక్తు
జనవున నేలుమజ్జననిఁ ♦ జంపక గంధిని భారతీసతిన్ లన్
వనజవిపంచికాశుకశు ♦ భంకర పుస్తక పాణి, వాణి నా
మనమున నిల్పి, కొల్చెదను ♦ మంజుల సూక్తి సుధోపలబ్ధికె.

క. ప్రాంజలిన్ మది నిల్పుచుఁ

గుంజరముఖు, దోషవిముఖు ♦ గురువిఘ్నములన్

భంజించి భక్తవరులను

రంజింపంజేయువిఘ్ను ♦ రాజున్ దలఁతున్.

1

గీ. సాధుశీలు, నిరంతర ♦ సత్యలోలు,

నిర్మలాచారు, నేకప ♦ త్నీవిహారు

నామనోహరుపదనళి ♦ నద్వయంబు

భక్తి ననయంబు సేవించు ♦ భావమందు.

5

సీ. వనజాసనసమాను ♦ వల్మీకనందను

ద్వైపాయనుని వేద ♦ తత్త్వవిదుని

బహుళ శాస్త్రజ్ఞున ♦ భానుని, బాణుని

ఘనకవిత్వవిభాసుఁ ♦ గాళిదాసు

నున్నతధీధుర్యు ♦ నన్నయభట్టార్యుఁ
దిక్కనకవిసాధు ♦ ధీసనాధు
విమలయశోధను ♦ విజ్ఞానభూషణు
బమ్మెరపోతన ♦ భక్తవర్యుఁ

తే. గీ. బరమసత్కవిగణముఖ్యు ♦ భాస్కరాఖ్యు
సరసవాక్పాధిమమునకై ♦ సన్నుతించి
విచులకవితాధురీణలై ♦ నేలయుమొల్ల
వేంగమాంబాదిసతులకు ♦ వినతు లిత్తు.

6

తే. గీ. అరసి మృదుభాషణముల న ♦ న్నాదరించి
నందియంబులఁ దీరిచి ♦ సమ్మద మిడు
వందనీయను గుడిపూడి ♦ యిందుమతిని
బరమకవయిత్రి ననయంబుఁ ♦ బ్రస్తుతింతు.

7

ఆ. వె. వందనము లొనర్తుఁ ♦ బండితోత్తములార !
శాస్త్రముల నెఱుంగఁ ♦ జక్రియందు
భక్తికతన దీని ♦ వ్రాయఁబూనితి దయ
నెన్నవలదు తప్ప ♦ లన్నలార !

8

—* పశ్యంతములు *—

కం. సరసఖునకు స్మితముఖునకుఁ
గరిరక్షణతత్పరునకు ♦ ఖగగమనునకుఁ
సురనాయకవందితునకుఁ
గరుణాభరణునకుఁ గంస ♦ గర్వహరునకుఁ.

9

క. పంచజనదనుజహరునకుఁ
 బంచాయుధజనకునకుఁ బ్ర ♦ పంచమయునకుఁ
 బంచాననవిక్రమునకుఁ
 బంచాననవందితునకుఁ ♦ బరమాత్మునకుఁ. 10

క. వారాళిగర్వహరునకు
 సారసనాభునకు, సత్య ♦ సంకల్పునకుఁ
 క్షీరాక్షవఘ్నేలనునకు
 వారిదవర్జనకు, వనజ ♦ భవజనకునకుఁ. 11

క. మురహరునకు, బుధనుతునకు
 సరసగుణాభ్యునకు, శంఖ ♦ చక్రధరునకుఁ
 శరధిసుతావల్లభునకు
 సరసిజనయనునకు నిగమ ♦ సంచారునకుఁ. 12

క. గోవర్ధనధరునకు భ
 క్తావనునకు, సర్పదర్ప ♦ హరనిపుణునకుఁ
 దావాసలభక్షునునకుఁ
 బావనచరితునకు, భువన ♦ పరిపాలునకుఁ. 13

క. గోపవధూప్రియతమునకు
 గోపకవరదునకు, వేణు ♦ గోపాలునకుఁ
 గోపార్భకహితవరునకు
 గోపాధిపసుతున కిడుదు ♦ గురుభక్తిఁ గృతిఁ. 14

కథా ప్రారంభము

క. సరయూనదీతటంబున
వరశోసలదేశమందు ♦ వర్ణిత మగుచున్
బరిహసితామరపురమై
ధరణి నయోధ్యాపురంబు ♦ దనరుచు నుండున్. 15

క. మనురాజనిర్మితంబై
ధననాథుపురమ్ము మించి ♦ ధనసంపదలన్,
దినకరవంశమహీశుల
కనవరతము రాజధాని ♦ యై విలసిల్లున్. 16

చ. పరన్తవదుర్జయం బగుచు ♦ భాసిలునానగరోత్తమంబునన్
గరుడపతాకము ల్కొలులఁగ్రాలు నభంబునఁ దారలోయన
న్నరుచిరవారిపూర్ణముగ ♦ శోభిలు కందక మభితుల్యమై
నరుణపురంబుచంటె ననుభ్రాంతిని గూర్చు దిద్దుతుకోటికిన్

చ. దినకరవంశభూవరుల ♦ ధీభుజవిక్రమసాహసంబు న
య్యనుపమసత్యసంధతయు ♦ నాశ్రితరక్షణతత్పరత్వమున్
వినుతజితేంద్రియత్వమును ♦ వేడ్ల సురాళికిఁ జాటనేఁగెనో!
యన దివి నంటుసాలములు ♦ హాటక గోపురవప్రరాజముల్

చ. లలితవిశాలవీధులు ధ ♦ లద్రుమసంతతి రెండువైపులం
దలరఁగఁజల్లనై మిగుల ♦ హాయిని బొంధుల కిచ్చు నెప్పుడున్
జేలజేలరాలుదివ్యసుమ ♦ సౌరభముల్ మలయానిలంబులన్
గలయుచు వీచుచు స్థడును ♦ ఖంబునొసంగు వనంబులచ్చటన్

సీ. భాసురవజ్రస్థా ♦ పానపంక్తులతోడఁ,
 గమనీయమణికవా ♦ టములతోడఁ,
 గీలితహరినీల ♦ జాలకంబులతోడఁ,
 బచ్చలతోరణ ♦ ప్రతితోడ,
 మరకతమాక్తిక ♦ మండపంబులతోడ,
 నలరారు భవ్యసా ♦ ధాళితోడ,
 ధనరత్నకాంచన ♦ ధాన్యరాసులతోడ,
 రాజిల్లువిపణిమా ♦ ర్గములతోడ,

తే. గీ. విమలజలపూర్ణపద్మాక ♦ రములతోడఁ,
 గామధేనుసమాన గో ♦ గణముతోడ,
 నలఘుమాణిక్యరథనిచ ♦ యములతోడ,
 నచలసన్నిభగజనివ ♦ హములతోడఁ,
 జారుసుందరశ్వేతాశ్వ ♦ చయముతోడః 20

తే. గీ. బాహుబలయుతు లగుశూర ♦ భటులతోడ,
 నయవిశారదమంత్రిబృం ♦ దంబుతోడ,
 వేదవిదు లగుభూసుర ♦ వితతితోడ,
 ధర్మరతు లగుక్షత్రియో ♦ త్తములతోడ, 21

తే. గీ. కలిమి నలరారువైశ్యపుం ♦ గవులతోడ,
 సాధుమానస మగుశూద్ర ♦ జనముతోడ,
 సరససద్గుణసుందరీ ♦ సమితితోడఁ,
 గరము భాసిలుచుండు న ♦ ప్పరవరంబు. 22

తే. గీ. యోజనద్వాదశంబున ♦ నొప్పదీర్ఘ
 మునఁ, ద్వియోజనవైశాల్య ♦ మునఁదనరుచు

భాగ్యముల కెల్ల నెల్లయాకా ♦ పట్టణమును
న్యాయమతి నేలుచుండు న ♦ జాతృజుండు.

23

సీ. ఆరాజు సంపద ♦ నలకాధిపుని బోలు
నతులధీరత హాట ♦ కాద్రీఁ బోలు
వసుధాభరక్షమఁ ♦ బన్నగేందుని బోలు
ఘనతేజమునఁ బ్రభా ♦ కరుని బోలు
నలఘుశౌర్యంబున ♦ నమరనాథుని బోలు
గురునీతి నిర్జర ♦ గురుని బోలు
ధర్మప్రియంబున ♦ ధర్మదేవతఁ బోలు
దాతృత్వమున బలి ♦ దైత్యుఁ బోలు

తే. గీ. దుష్టజనశిక్షణంబు వి ♦ శిష్టరక్ష
ణంబు నేమరఁ డెన్నఁడు ♦ నయవిదుండు
నఖిలదిక్కుల నప్రతి ♦ హతరథుండు
సార్థకాఖ్యుండు దశరథ ♦ ఔధవుండు.

24

సీ. ఔధవలేందుని కుఁ గా ♦ సల్యాసుమిత్రులు
గైకాభిధానయుఁ ♦ గలరు సతులు
ఆపతివ్రతలతో ♦ నానంద మొందుచు
సంతానహీనతఁ ♦ జింత నొంది,
లఱువదివేలహా ♦ యనములు గడువ స
న్మునులయనుజ్ఞఁ గై ♦ కొని, ముదమున.
ధరణీశుఁ డశ్వమే ♦ ధముఁ, బుత్రకామేష్టి
నొనరింప, నత్తటి ♦ దనుజవిభుఁడు

తే. గీ. రావణాఖ్యుండు బ్రహ్మవఁ దమునఁ బ్రబలి
దేవగణముల, నరుల బాఁ ధించుచుండ
సురలు భీతిల్లి, యచ్యుతుఁ ధరణుఁ జొచ్చి
భక్తి వందనము లొనర్చి ధ ప్రిస్తుతించి. 25

మత్త. శ్రీరమాసహితాయ, నిష్ఠర నేవితాయ, నమో! నమో!
చారుహాసముఖాయ, సద్గుణ నాగరాయ, నమో! నమో!
వారణాధిపరక్షణాయ, శుభప్రదాయ, నమో! నమో!
సూరివర్యనుతాయ, చంద్రియశోధరాయ, నమో! నమో!

చ. ధరణిని హేమనేత్రుఁ డురుధర్వముమీఱఁగఁజుట్టి చాప
శరధినిజొచ్చినకొగనలిశౌర్యముభాసిలఁగ్రోడమూర్తివై గా
దురమొనరించి, దానవునిద్రుంచి, మహివలయంబు నెత్తి, ము
న్నరమముదంబొసంగవెక్కుపారసపూరితమానసాంబుజా!

చ. దనుజవిభుండు నందనునిదారుణబాధలనొందఁజేయఁగా
‘వనజదళాక్ష! యోసుజనవత్సల! దీనుఁడఁ, గావవే’ యటం
చును నినువేడనాఖిలునిజోద్యపురూపునఁద్రుంచి, బాలకు
జనవున నేలి, యెల్లరకుసౌఖ్యముఁగూర్పవెత్తి కేశవా!”

తే. గీ. అని నుతించుచు శ్రమముల ధ హరికిఁ దెలుప
నార్తరక్షణతత్పరుం ధ డాదరమున
“ భూతలంబున దశరథ ధ భూవరేణ్యు
గర్భమునఁ బుట్టి, రావణు ధ గర్వ మడఁతు. 29

సీ. మీయంశముల నింక ధ మేదినితలమున
వీరులఁ బెక్కండ్ర ధ వృక్షచరులఁ

బుట్టింపుఁ” డనుచు న ♦ స్వరుషోత్తముం డాన
 తీయ సంతోషించి ♦ యెల్లసురలు
 శ్రీరమావరున కా ♦ శీతజనవరదున
 కతిభక్తిఁ బ్రణమిల్లి ♦ యరిగి పిదపఁ
 దమయంశముల నిలఁ ♦ దరుచరానీకముఁ
 బుట్టించి, రంత నా ♦ భూవరునకుఁ

శే. గీ. బావకుఁడు ప్రేమ విప్రరూ ♦ పమున వచ్చి
 పసిఁడిగిండియతో నిచ్చెఁ ♦ బాయసమును ;
 దాని నారాజు నిజతలో ♦ దరుల కొనఁగ
 నారగించిరి వారలు ♦ హర్షమెసఁగ. 30

సీ. కాంతలు మువ్వరు ♦ గర్భముల్ దాల్చిరి
 మనమున నుప్పొంగె ♦ మనుజవిభుఁడు
 నవమాసములు నిండె ♦ నారీత్రయమునకు
 సుతు లుదయించిరి ♦ శుభదినములఁ
 జక్రి జన్మమునొంద ♦ సకలలోకంబులు
 హర్షించె నంత న ♦ య్యవనివిభుఁడు
 ప్రేమాంతరంగుడై ♦ “ రామభరతలక్ష్మ
 కాఖ్యశత్రుఘ్నులు ” ♦ నని సుతులకు

శే. గీ. నామకరణముఁ జేసె జ ♦ నతతి వొగడ
 దానములఁ దృప్తినొందుచు ♦ ధరణిసురులు
 బాలురకుఁ బ్రియమార దీ ♦ వన లొసఁగిరి
 తల్లు లనురాగమునఁ జెంచి ♦ రుల్ల మలర. 31

సీ. అర్కప్రకాశులై ♦ యారాజపుత్రులు
 మహి ననుదినవర్ధ ♦ మాను లగుచు,
 నన్యోన్యవాత్సల్య ♦ మలర సహృదరు
 లాటలాడుచు సుజ ♦ నాళి వొగడ,
 సుగుణగణంబుచే ♦ శోభిల్లి, విధ్యుక్త
 సంస్కారములు వొంది ♦ జగమునఁగల
 సకలశాస్త్రంబులు, ♦ సాము, ధనుర్వేద
 మశ్వగజారోహ ♦ ణాదిరాజ

తే. గీ. విద్యలను నేర్చి, గురుభక్తి ♦ వెలసి, ధర్మ
 నిరతులై సంచరింపఁగ ♦ నిజకుమార
 వరులఁ గాంచుచు ద్వాదశ ♦ వత్సరములు
 పరమముదమునఁ గడపె న ♦ ప్సార్థివుండు. 32

సీ. జనవిభుం డొకనాఁడు ♦ సభ నుండ ‘ నాకార
 మూని వెల్లెడుశ్రితి ♦ యో!’ యనంగ.
 నలరుతపోధనుఁ ♦ జ్ఞానవిశ్వామిత్రుఁ
 డరుదేర దశరథుం ♦ డమలభక్తి
 స్థర్మపాద్యాదుల ♦ నర్పించి, యుచితాస
 నాసీనుఁ జేసి “ సం ♦ యమివరేణ్య !
 భవదీయపదరజ ♦ స్పర్శంబువలన మా
 కలుషజాలము లెల్లఁ ♦ ధొలఁగె నేడు.

తే. గీ. మీరు విచ్చేయ నెయ్యది ♦ కారణంబు ?
 కృప నెఱింగింపవే! భవ ♦ దీప్సితార్థ

మనఘ ! యిచ్చెద నిపుడు రా ♦ జ్యంబునైన ”

ననుచుఁ బౌర్ణింప గాఢేయుఁ ♦ డాత్మ నలరి. 33

ఉ. “ధారణినాథ! నీయలఘు ♦ ధర్మగుణంబులు, సూర్యవంశవి
స్తారయశం బెఱుంగుటను ♦ జయ్యనవచ్చితి, నాదుయజ్ఞమున్
సారెకు దానవుల్ సెఱుప ♦ జన్నముఁ గావభవత్ప్రియా త్తజు
న్భూరిపరాక్రమున్ భువన ♦ మోహనుశ్రీరఘరామునంపవే.

క. మారీచసుబాహుల నీ

గారాముసుతుండు గెల్చి ♦ ఘనయశ మొందున్

భూరమణ ! నిక్క మిది, నా

కోరిక నెరవేర్పు ! మీకుఁ ♦ గూర్తు శుభంబుల్. 35

చ. తనయుఁడుఘోర దానవుల ♦ ధాటికినోర్వఁగఁజాలఁడంచునీ
మనమున భీతివీడు; మను ♦ మానములేదు, జయంబునొందు ని
మ్మనిగణము, ల్వసిష్ఠుఁడును ♦ బొందుగ సత్యమటంచుఁబల్చినన్
వినుతపరాక్రమాఘ్నరఘు ♦ వీరునిబంపు నరేంద్రచంద్రమా”

తే. గీ. అనఁగఁ గౌశికుమాటల ♦ కడలి తేఁడు

చండమారుతనిహతవృ ♦ తుంబుపగిదిఁ

బుడమిపై వాల్చి, పిమ్మట ♦ మూర్ఛఁ దేఱి,

యతివరేణ్యుని గాంచి యి ♦ ట్లనియె భక్తి. 37

ఉ. ‘క్షీరకపోలు, బాలు, వరశీలు నద త్తమహాస్రజాలు నా
ఘోరనిశాచరాధిపులఁ ♦ గూల్ప రణంబున కెట్లుపంపుదున్?
వీరభటాళిఁ గూడిచని ♦ విక్రమమొప్ప వధింతు దైత్యులన్
బోరననుజ్ఞనిమ్మ! ముని ♦ పుంగవ! వేఁడెద! రాము మానవే!’

చ. అన ముని శేఖరుం డనలఁ మాజ్యమువోసినఁ బ్రజ్వరిల్లుభా
 తినిగడునుగ్గుఁడైవలికెఁదీర్చెడఁ గార్యమటన్నఁ దెల్పితికా
 జనవర! సౌఖ్యముండుము; మృషావచనుండనుకీర్తినొందుమేఁ
 జనియెదయాగ మెట్లొకొనఁ సాగక యాగునె? యింత మాత్ర నే

తే. గీ. ఇట్లు ముని యాగ్రహింప మ ఁ హీకళత్తుఁ
 డతిభయము నొంది, బాలకు ఁ నంపలేక
 కీడు వాటిల్లు ననుచు దుఃఖించుచుండ
 షీతిపతిని గాంచి పలికె వ ఁ సిష్టమాని.

40

సీ. “రాజేంద్ర! భయమేల? ఁ రాముని బంపుము
 కుశికనండనుఁ డస్త్ర ఁ కోవిదుండు
 దివ్యాస్త్రముల నొంది ఁ దివిజవైరులఁ ద్రుంచి
 నీసుతుఁ డరుదెంచు ఁ నిజము, రాము
 నంపవేనియు మాని ఁ యాగ్రహించి శపించు
 నాడి తప్పిన దోష ఁ మావహిల్లు”
 నని యుపదేశింప ఁ నవనీశుఁ డంతట
 రామలక్ష్మణులను ఁ బ్రేమఁబిలిచి

తే. గీ. బాహువులఁ జేర్చి, సయమి ఁ పలుకుఁ దెలిపి,
 రామ! యేగెదె! యనిన హ ఁ ర్షంబు నొందె
 నన్నతోడనె లక్ష్మణుం ఁ డరుగఁ బూనె
 సంత, యతి కప్పగించె తేఁ ఁ డాత్మజులను.

41

సీ. సూర్యమోందుగ్రిండు దా ఁ శరణులఁ దోడ్కొని
 పరమహర్షంబునఁ ఁ బయనమొంది

కలుషవిదారణి ♦ గంగానదిని జేరి

బల, యతిబల, యను ♦ పరమమంత్ర

రాజంబులను రఘు ♦ రామున కుపదేశ

మొనరించెఁ గూర్చి, నా ♦ యినకులాబ్ధి

శశధరుం డమ్మంత్ర) ♦ శక్తి బాలార్కుని

పగిది నొప్పచు ఘోర ♦ వసముఁజొచ్చి

తే. గీ. భీతి దిక్తతి కంపింప ♦ వింటినారి

మీటఁ బటుభీషణాకృతిఁ ♦ దాటకాఖ్య

కవిసి గర్జింప బ్రహ్మర్షి ♦ కరుణఁ జూచి

జయము ! శ్రీరామ ! జయమని ♦ స్వస్తి నొసఁగె.

సీ. అంత నిశాచరి ♦ యత్యుగ్గముగ శిలా

వర్షంబుఁ గురియింప ♦ వాడిసాయ

కంబుల వారించి ♦ కాకుత్స్థకులవీరుఁ

‘డంగన’ యనుచుఁ గృపాభుఁ డగుచు

శిక్షించి విడువ యో ♦ చింప గాఢేయుండు

‘కడుఁ గ్రూరురా లిది ♦ కరుణఁజూడఁ

దగదు ; వేగ వధించి ♦ ధరణీప్రజాళికి

ముదముఁగూర్చుము రాజఃపుత్ర’ యనియె

తే. గీ. రాక్షసాంగన దారుణా ♦ ర్భటుల రాముఁ

బొదువ నుంకింప దనుజరి ♦ వుండు తీవ్ర

శరము గుఱివెట్టి యసురవ ♦ ట్టుమున విడువ

భూధరమ్ము లదర నది ♦ పుడమిఁ గూలె.

క. మునినాథుఁడు శ్రీరాముని

ఘనబాహుబలంబుఁ గాంచి, ♦ కాతుకమతియై

దనుజేంద్రభీకరము లగు

తనదివ్యాస్త్రముల నొసఁగె ♦ దైత్యహరునకుఁ. 44

తే. గీ. మాని యంతట సిద్ధాశ్రయి ♦ మమున కెలమి

నక్కుమారులఁ గొనిపోయి ♦ యాగదీక్షఁ

బూన, నాటవనిశియందు ♦ దానవాళి

రక్తవర్షంబుఁ గురియింప ♦ రాదుఁ డగుచు. 45

సీ. అర్కవంశోత్తముం ♦ డానిశాచరులను

గగనమార్గంబునఁ ♦ గాంచి వేగ

ననుజుండు తోడుగా ♦ నఖిలదానవులపై

నిశితాస్త్రముల నేసి ♦ నేలఁగూల్చి

యొక్కశరమున మ ♦ హేమాదధిఁ బడవైచె

నీచు నమ్మారీచు ♦ నేర్పుమీఱఁ

గూరకర్ము, సుబాహుఁ ♦ గుటిలు, వక్షంబున

ఘోరబాణము నేసి ♦ కూల్చె ధరణి

తే. గీ. నసురసంహారమును గని ♦ యచటిమునులు

ప్రేమతో నుతియించి ర ♦ వీరవరుల

గగనమందున దివిజు లా ♦ ఘనులఁ బొగడి

కుసుమవర్షంబుఁ గురిసిరి ♦ కూర్మిమీఱ. 46

తే. గీ. అంత మిథిలేశుగృహమున ♦ హరునివిల్లుఁ

జూపఁ దలఁచి ముసీంద్రుఁ డా ♦ శూరవరులఁ

దోడుకొని, శోణ, గంగాన ♦ దులను గడచి .
మనుజవిరహితరమ్యాశ్ర ♦ మంబు సొచ్చి. 47

క. “ గౌతమునితపోవన మిది
యాతనిసతి కలుషచిత్త ♦ యై చరియింపన్
గౌతముఁ డాగ్రహమున నా
నాతిని శపియించి వెడలె ♦ నాఁడుమొదలుగన్. 48

తే. గీ. పాడువడియై నీవిపిన మా ♦ పడఁతి యిచట .
నొరులదృష్టికిఁ గనరాక ♦ యుర్విఁ బండి
వాయుభక్షిణియై యుండె ♦ వనితి కిపుడు
శాపమును బాపఁగా నటఁ ♦ జనుద ” మనుచు. 49

తే. గీ. రాఘవులతోడ నమ్ముని ♦ రాజు గౌత
మాశ్రమముఁ జేరఁ గరుణార ♦ సాబ్ధియైన
రాముక్మప శాపమును బాసి ♦ రమణి లేచి
పరమపావను వినుతించె ♦ భక్తిమీఱు. 50

శా. ఆకర్ణాంతవిశాలనేత్రములతో ♦ సర్వప్రకాశంబుతో
రాకాచంద్రునిబోలు నెఱ్ఱెగముతో, ♦ రాజిల్లుహారాళితో,
శ్రీకారంబులఁబోలుకర్ణములతో ♦ శృంగారరూపంబుతో
నాకీవేశను గానవచ్చుకమలా ♦ నాఘన్ బ్రశంసించెదన్.

ఉ. నల్లనిదేహకాంతి, రత ♦ నాలకిరీటము, హేమచేలమున్
జేల్లనిచూపులున్, గమల ♦ శార్ఙ్గదాదరచక్రహస్తముల్
పెల్లదయారసం బెదను ♦ బేర్పడ భక్తులఁబ్రోచునిన్ను నే
నెల్లపుడున్ మదిందలఁచి, ♦ యేమర కే శరణంబువేఁడెదన్.

మత్త. ఎన్నిదినములనుండియో మదినిందిరేశ! భజింప నా
 కన్నులకు నిను గాంచుభాగ్యముగల్గె నియ్యెడ రాఘవా!
 పన్నగాశనవాహనా! గజపాలనా! మునిపోషణా!
 సన్నుతాంఘ్రిసరోజ! నాకలుషంబుఁ దీటిచి కావుమా!

సీ. ప్రహ్లాదరక్షక ♦ బంధవిమోచక

నిఖిలభూతాత్మక ♦ నిష్కళంక!

మధుసంహరా! యవా ♦ జ్ఞానసగోచరా!

యాదిమునీశ్వరు ♦ లగుననంద

నాదులైనను నీగు ♦ శాళి యిట్టి దటంచు

వినుతింపఁజాలరు ♦ విశ్వరూప!

అతివను ఖలచిత్త ♦ సజ్జానిని నగునేఁ

గొనియాడ నేర్తునే! వనధిశయన!

తే. గీ. పరమయోగింద్రమానస ♦ వనజమిత్ర

భానుశశినేత్ర పరమపా ♦ వనచరిత్ర!

కమలభవనుతిపాత్ర! జ ♦ గత్పవిత్ర!

రమ్యశుభగాత్ర! కోసల ♦ రాజపుత్ర!

5-1

క. హరి! హరి! యని యఱువఁగనే

హరియింపవు జనులకలుష ♦ మనయము వారల్

చురితము లొనరింపక నిను

బరితాపంబున భజింపఁ ♦ బాపుదు వఘముకొ.

5-2

క. ధర్మవధంబును దప్పక

నిర్మలమతులై భజించు ♦ నీభక్తాల్లిక

గూర్చిని గాతువు సతతము

ధర్మప్రియ ! భక్తలోల ! ♦ దశరథపుత్రా ! 56

తే. గీ. సకలభూతాభియెడఁ బ్రీతి ♦ శాంతగుణము
నిండుమతి; త్యాగమును, మనో ♦ నిగ్రహంబు
ధర్మసంస్థాపనాదర ♦ త్వంబుఁ గలిగి
రక్తి నినుఁ గొల్చువార లే ♦ భక్తు లనఘ ! 57

తే. గీ. ఆగ్రహ, మత్పప్తి, లోభమ ♦ దాంధతలును
స్వార్థచింతన, నిర్దయ ♦ సాధునింద
దంభగుణమును గలిగి నికా ♦ దలఁచునరుల
భక్తు లనఁజెల్లునే ! భువిఁ ♦ బరమపురుష ! 58

క. ధర్మమయుండవు నీ విల
ధర్మము నశియించునపుడు ♦ దైత్యాంశజులకా
ధర్మవిహీనులఁ దునుమను
ధర్మము స్థాపింపఁ దనువుఁ ♦ దాల్తువు రామా ! 59

తే. గీ. అనుచుఁ గీర్తింప శాతముఁ ♦ డరసి వచ్చి
హర్షమలర నహల్యతో ♦ నమ్మహాను
భావులకు నర్ఘ్యపాద్యముల్ ♦ భక్తి నొనఁగ
గారవంబున వీడ్కొని ♦ వార లరిగి. 60

సీ. రమణీయసౌధముల్ ♦ రత్నగోపురములు
భూరివీధులు పచ్చ ♦ తోరణములు
సుమసారభానిల ♦ శోభితవనములు
నకలంకజలక్ష్మమ్ ♦ లాకరములు

మాణిక్యరథములు ♦ మదవారణంబులు
 సుందరాశ్వంబులు ♦ శూరభటులు
 సకలశాస్త్రంబులఁ ♦ జదువుభూదివిజులు
 నరిభయంకరు లగు ♦ నవనిపతులు

తే. గీ. బహుశసంపద నలరారు ♦ వైశ్యవరులు
 సుగుణసంపన్నులై యొప్పు ♦ శూద్రజనులు
 పతియై దైవంబుగా నెంచు ♦ పద్మముఖులు
 గలిగి శోభిల్లుమిథిలాన ♦ గరవరంబు. 61

క. కనుఁగొని యానందంబున
 జనకమహీనాథుకడకుఁ ♦ జన ; భూపతి యా
 దినకరకుల శేఖరులను
 మునివర్ణుని గాంచి, పరమ ♦ మోదము నొందెన్.

తే. గీ. అర్ఘ్యపాద్యాదు లొసఁగి, “ యో ♦ యతివరేణ్య !
 దినకరసుధాకరులవలెఁ ♦ దేజరిల్లు
 నిమ్మహామహు లెవ్వరో ♦ యింపుమీఱ
 నానతీయుము వినఁ గోర్కి ♦ యతిశయించె ”. 63

క. అని యడుగఁగ మానీంద్రుఁడు
 “ మనుజాధిప ! వినుము వీరు ♦ మనువంశభవుల్
 దనుజులఁ బొరిగొని, పురహరు
 ధనువును జూడంగ నిటకు ♦ దయచేసి ” రనెన్. 64

సీ. షీతినాథుఁ డిట్లు వ ♦ చించె నమ్మానితో
 “ మున్ను జన్నమునేయఁ ♦ బూని యేను

బుడమి దున్నుచునుండ, ♦ భూమియం దొకబాలి
కామణి కన్పింపఁగడుఁ బ్రియమున
సీతాభిధానంబు ♦ సేసి, యాబాలను
బోషించి పిదప మా ♦ పూర్వుఁడైన
దేవరాతుండను ♦ ధీమంతునకు శివుం
డిచ్చినయావిల్లు ♦ నెక్కువెట్టు

తే. గీ. శూరవర్ష్యున కేను గు ♦ మారి నిత్తు
నంచుఁ దెలుప మహీవల ♦ యాధిపతులు
వచ్చి, వి ల్లెత్తఁజాలక, ♦ వాంఛ వీడి
చనిరి సురలైనఁ గదలింపఁ ♦ జాల రనుచు. 65

తే. గీ. బలియు రగునైదువేపురు ♦ భటులఁ బంప
దేవగృహమునఁ బూజించు ♦ దివ్యధనువు
నచటి కాయసమంజూష ♦ నలరఁ దెచ్చి
చూపి రాసభ నెల్లరుఁ ♦ జోద్య మొంద. 66

క. రాముఁడు దనుజవిరాముం
డావశానియనుజ్ఞ నొంది, ♦ హర్షాన్వితుఁడై
కోమలహస్తముతో నా
భీమునివి ల్లెక్కువెట్టఁ ♦ బెళపెళ విఱిగెన్. 67

క. పురహరుచాపము విఱుంగఁగ
వరఘోషము కలిగె నపుడు ♦ వసుధ వడంకెన్
ధరణీధరములు కదలెను
నరు లెల్లరు భీతులైరి ♦ నాఁ డాసభలోన్. 68

సీ. ఇంద్రానీలచ్ఛాయ ♦ నెనఁగుదేహమువాని,
 సిరి కాటపట్టైన ♦ యురమువానిఁ,
 బుండరీకంబులఁ ♦ బోలుకన్నులవానిఁ,
 జంద్రమండలనిభా ♦ స్యంబువానిఁ,
 గమనీయనవవీత ♦ కనకచేలమువాని,
 నూర్ధ్వపుండ్రంబుల ♦ నొప్పవాని,
 వైడూర్యమణియుత ♦ వరకిరీటమువాని,
 రమణీయరత్న హా ♦ రములవాని,

తే. గీ. జనకసుత గాంచి హర్షించె ♦ స్వాంతమందు
 “ నాయభీష్ట మీడేరె నీ ♦ నాటి ” కనుచు
 జనకభూపతి కడుసంత ♦ సమునఁ బొంగి
 వేదవంద్యుఁ బరాత్పరు ♦ వినుతిఁ జేసె. 69

తే. గీ. అంత మిథిలేశుఁ డీశుభా ♦ దంత మెల్ల
 దశరథునకు నెఱింగించి ♦ “ త్వరితముగను
 దోడుకొని రం”డటంచు మం ♦ త్రులను బంప
 ధరణిధవుఁ డరుదెంచె నె ♦ ల్లరను గూడి. 70

సీ. జనకభూమిశుండు ♦ సంతోషమున నెదు
 రేఁగి తోడ్కొచ్చెఁ దా ♦ నినకులేశు
 దశరథభూపతి ♦ తనయులఁ గనుగొని
 యానందమునఁ బొంగి ♦ యతివ రేణ్యు
 వినుతించె నంతట ♦ విబుధు లేర్పటచిన
 శుభదినంబున నీత ♦ సుజనవినుత

నారామునకు నమ ధి లాత్కుఁడౌ సౌమిత్రి
కూర్మిశ యనుతన ధి కూర్మిసుతను

తే. గీ. దనసహూదరుతనయల ధి ధన్యమతుల
మాండవీశ్మితకీర్తుల ధి నిండువేడ్క
భరతశత్రుఘ్నులకు నిచ్చి ధి పరిణయములు
వసుమతీధవుఁ డొనరించె ధి వైభవముగ. 71

తే. గీ. మంగళధ్వానములు మహి ధి మాఱుమోసె
వేదఘోషంబు మిన్నంటె ధి విప్రవరులు
దంపతులదీవనలతోడఁ ధి దనిపి చనిరి
దానములఁ దృప్తి నంది రా ధి ధరణిజనులు. 72

తే. గీ. దశరథాత్మజులకుఁ దన ధి తనయలకును
నవనిధవుఁ డిచ్చెఁ బ్రీతి ది ధి వ్యాంబరముల,
రత్నభూషణ, గజ, వాజి ధి రథగణముల
దానదాసీజనంబులఁ ధి దగినరీతి. 73

తే. గీ. అమ్మహూత్సవ మీరీతి ధి నై నవిదపఁ
గూర్మితోఁ గొలికుండు రఘు ధి కుంజరులను
జనకరాజేంద్రుని వీడ్కొని ధి చనియె విపిన
భూములకు ; నంతఁ గోసల ధి భూవరుండును. 74

క. జనకమహిశుని వీడ్కొని
వనితారత్నములఁ గూడి, ధి వరపుత్రులు రాఁ
దనరాజ్యమునకు వెడలెను
మనమున ముదమలర ; నంత ధి మార్గమునడుమన్.

క. ముని యగుభార్గవరాముఁడు
జననాథుం డైనరాము ♦ శౌర్యముఁ జూడక
ఘనకౌతుక మొప్పఁగ నా
తని కడ్డము వచ్చి, నిలిచి, ♦ తగ నిట్లనియె. 76

క. “హరిచాపము విటిచితి వని
పరమాశ్చర్యముగఁ బ్రజలు ♦ ప్రిస్తుతిఁ జేయక
ధరణిని విని వచ్చితి నీ
హరిచాపము నెక్కు వెట్టు ♦ మవనీశనుతా ! 77

ఆ. వె. శివునిధనువుకంటె ♦ శ్రేష్ఠము నాచాప
మసుర వైరిదత్త ♦ మధిప ! దీని
నెక్కు వెట్టి చూపు ♦ మిపుడు నీభుజవీర్య ”
మనఁగ భీతుఁడయ్యె ♦ నజనుతుండు. 78

నీ. పరశురామునిశూర ♦ భాషణంబుల కాగ్ర
హించి శ్రీరాముఁ డా ♦ శ్రీశుధనువు.
నవలీల నాతని ♦ హస్తమునుండి కై
కొని యెక్కు వెట్టి, యోమునివతంస!
నిను వధించిన దోష ♦ మని జంకుచున్నాఁడ
వైష్ణవశర మిది ♦ వ్యర్థముగను
మరలదు గాన నీ ♦ చరణద్వయంబును
దెగటార్తు ననఁగ ని ♦ స్తేజుఁడగుచు.

తే. గీ. భార్గవుఁడు వల్కె నీరీతి ♦ “ బాధివేంద్ర !
చరణయుగము ఖండించిన ♦ సంచరింపఁ

జాల ; నాపుణ్యలోకముల్ ♦ గూలనేయు ”
మనఁగ నారీతిఁ గావించె ♦ నర్కకులుఁడు. 79

మ. “అనఘా! నీవు మదీయచాపము ననాఁ యాసంబుగా నెత్తఁ
ఘనచక్రాయుధపాణి విట్లు ధరణిఁ ♦ గాపాడ జన్మించి తీగఁ
వని నే మానసమం దెఱింగితిని, కంఠజాతా! రమానాథ! నే
డనిలో నీవిజయంబుఁజూడ మది నాఁకానందమే భూవరా!”

తే. గీ. అనుచు రఘుకుంజరునకు వం ♦ దన మొనర్చి
పరశురాముఁడు వెడల నె ♦ ల్లరు ముదమునఁ
బురముఁ జేరఁగ నవ్వఘా ♦ వరుల కెలమిఁ
బారు లొసఁగిరి కర్పూర ♦ హారతులను. 81

తే. గీ. సకలమంగళవాద్యఘో ♦ షంబు లెనఁగ
క్షీతిసురోత్తమచయము లా ♦ శీర్షదింప
రాజవదనలతోడ నా ♦ రాజసుతులు
రత్నసాధముల్ సొచ్చిరి ♦ రాజితముగ. 82

తే. గీ. రామలను గూడి వనవిహా ♦ రముల వారు
కౌతుకంబునఁ గాలంబుఁ ♦ గడపుచుండఁ
గేకయాధీశ్వరునికోర్కి ♦ క్షీతితలేందుఁ
డంపె భరతు ననుజు బాంధ ♦ వాళిఁజూడ. 83

క. రాముఁడు త్రిగుణాతీతుఁడు
భూమిని బ్రజ లెపుడుఁ దన్నుఁ ♦ బొగడుచు నుండఁ
భూమిజయును లక్ష్మణుఁడను
బ్రేమ నిరంతరముఁ గొలువ ♦ వేడుక నుండె. 84

క. కాళిందీనిర్మలజల

కేళీసంతతవిలోల ! ♦ కీర్తివిశాలా !

లాలితకాంచనచేలా !

పాలితగోపాలబాల ! ♦ పావనశీలా !

55

— * గ ద్య ము * —

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురఘోల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ

కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం

బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, శాండిల్యసగోత్ర

దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ

రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ

నామ్నావరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం

బనునిర్వచనకావ్యంబున

బాలకాండము.

— * * * —

శ్రీ:

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నేనమః

శ్రీరామచరిత్రము

అయోధ్యాకాండము

కమలాసనపురహర

నాకాధిపచిత్తసాధ్య! ♦ సగజారాధ్యా!

రాకాశశాంకవదనా!

శ్రీకరగుంటూరునదన! ♦ సింధురగమనా!

శ్రీ. అవిధింబున ద్వాద ♦ శాబ్దముల్ గడువ, భూ

పతి నిజమృతిని దు ♦ స్వప్నములను

దెలియుచు నిట్లు చిం ♦ తించె “ సగ్రతనూజఁ

చిత్తభక్తితత్పరుఁ ♦ బ్రేమపాతుఁ

బట్టమహిషిసూనుఁ ♦ బరమసద్గుణగణ్ధు
విభుని జేయుట జనా ♦ భీష్ట మరయ
నదియె ధర్మము, మదీ ♦ యాత్మకు మోదంబు ;
నైనఁ గైకతనూజు ♦ నధిపుఁజేయఁ

తే. గీ. బరిణయమునాఁడు కేకయ ♦ పతికి వరము
నిచ్చితిని గాన, నెట్లు మ ♦ హీశు, రాముఁ
జేయఁజాలుదు ? ; నిమ్మైన ♦ జీవ మలరఁ ;
గాల మాసన్న మయ్యె ని ♦ క్కముగ నాకు. 2.

తే. గీ. కైక శ్రీరాము ననయంబుఁ ♦ గరుణఁ జూచు
ధర్మనిరతుఁడు భరతుఁ డీ ♦ ధాత్రిఁ గోరఁ
డైన నాతఁడు రాకము ♦ న్నధిపు రాముఁ
జేయుటయె మే ” లనుచు తేఁడు ♦ శీఘ్రముగను. 3.

సీ. పని గలదంచు భూ ♦ ప్రిజల సామంతులఁ
బిలిపించి సంశయ ♦ కలితుఁ డగుచు.

జనక కేకయమహీ ♦ శ్వరులకుఁ దెల్పక
సభఁ దీర్చి పలికె హార్షంబు గదు
“ నటువదివేలహా ♦ యనములు గడచె నే
నధికవృద్ధుఁడఁ గాన ♦ నవనిభరముఁ
దాల్పనోపక యగ్గి ♦ తనయుఁ, గల్యాణగు
ణాకరు, యావరా ♦ జ్యాభిషిక్తుఁ

తే. గీ. జేయుదును మీయభీష్టముల్ ♦ సెప్పఁ ” డనఁగ
నీరదధ్వని కలరుమ ♦ యూరచయము

భాతి నెల్లరు నుప్పొంగి ♦ పలికి రిట్లు
“విభు నొనర్చుము ! శ్రీరాము ♦ వేగ నధిప ! 4

సీ. శాంతదయాసత్య ♦ శౌచధర్మంబుల
నాపదలందుఁ బా ♦ యనిమహాత్ముఁ
డొకయుపకృతిఁ జేయ ♦ నుంచు మది న్నిత్య,
మపకారశతముల ♦ నాత్మ నెన్నఁ
డాజ్ఞించు సతము ద్రీ ♦ వ్యమును న్యాయంబుగఁ
బాతుల కొనఁగును ♦ బరమకరుణఁ
బ్రజలసౌఖ్యంబునే ♦ భావమందునఁ గోరు
సకలశాస్త్రవిదుండు ♦ శౌర్యధనుఁడు

తే. గీ. దుష్టశిక్షణ మొనరించు ♦ దోర్బలుండు
వైరినుగుణంబుఁ గైకొను ♦ భవ్యశీలుఁ
డార్తరక్షణతత్పరుం ♦ డమలయశుఁడు
మృదుసుభాషణుఁ డలఘుజి ♦ తేంద్రియుండు. 5

తే. గీ. శ్రీరఘూత్తము, నవనిజా ♦ చిత్తధాము,
వరగజారూఢు, స్మితముఖ ♦ పంకజమును
వెల్లపట్టుగొడుగునీడ ♦ నెల్లరమును
జూడఁగోరుదు ” మన నుబ్బి ♦ ఖ్రోణిధవుఁడు. 6

ఆ. వె. “ ఎల్లి శుభముహూర్త ♦ మెల్లవారలు నూడ
రామచంద్రుని యువ ♦ రాజునర్తుఁ
బుర మలంకరింప ♦ ముదమునఁ జాటింపుఁ ”
డనుచు నాజ్ఞ నొసఁగి ♦ యవ్విభుండు. 7

- సీ. రాముని బిలిపించి, ♦ పేమమై నాలింగ
 నముఁజేసి “నాయనా!♦నాయనంగుఁ
 బుత్త్రికా ! నే నింక ♦ భూమిని బాలింపఁ
 జాలను ని న్నెల్లి ♦ సత్వరముగ
 యువరాజుఁ జేయుదు ♦ నుర్వీభరముఁ దాల్చు
 నుర్వీసుతయు నీవు ♦ నుపవసాపుఁ ”
 డని చెప్పి యెప్పించె, ♦ సంత నీశుభవార్తఁ
 బారు లాకర్ణించి ♦ పట్టణమున

తే. గీ. హర్షకోలాహలము నేయ ♦ నాలకించి
 మంథరాఖ్యాత యొకదాసి ♦ మాయలాఁడి
 కటకటంబడి యావార్తఁ ♦ గైకతోడఁ
 డెలుపుటకు విఱవిఱఁ జని ♦ పలికె నిట్లు. 8

తే. గీ. “అక్కటక్కట ! నీ కిప్పు ♦ డవనినాథుఁ
 డెంతదోహముఁ జేసెనో ♦ యెఱుంగ కివు
 సంతసించుచు నున్నావు ♦ తొత్తలేళుఁ
 జేయు రేపట శ్రీరాముఁ ♦ జెలియ ! వింటె? ” 9

ఆ. వి. అనఁగ దానిమాట ♦ లాలించి కైకేయి
 “రాము, సుగుణధాము, ♦ రాజుఁజేయఁ
 బరమహర్ష మగును ♦ భయమేల ? రాముఁడు
 భక్తిఁ జూచు నన్ను ♦ భరతుకంటె ”. 10

సీ. అని మందహాసాంచి ♦ తాస్యయై వచియింప
 నద్దాసి యిట్లనె ♦ “నమ్మ ! వినుము

సార్వభౌమునికూర్చి ♦ సతివి నీ వగుట నా
కౌసల్య నెన్నఁడు ♦ గారవింప
వక్కారణంబున ♦ నామె నీపై నింకఁ
గాఠిన్యము వహించుఁ♦గాదె! చెలియ!
రాజై నపిమ్మట ♦ రాముఁడు గర్వియై
భరతుని, నిన్నును ♦ బాధవెట్టు

ఆ. వె. చిత్తవృత్తి నెఱిగి ♦ సేవింపనేర వీ
మౌరులఁ, గాన నిష్ఠ ♦ డుర్విద్యాభుఁ
దగినరీతి నడుగు ♦ ధరణీతలాధిపు
భరతుఁ జేయఁదగిన ♦ తరుణ మిదియె. 11

సీ. దేవాసురులు పోర ♦ దివిజపక్షంబునఁ
బుడమితేఁ డనిసేసి ♦ మూర్ఖులంగ
నీవు కాపాడ భూ ♦ నేత ప్రియంబున
వరము లిచ్చెను గాన ♦ వసుమతీశు
నవ్వరద్వయము నేఁ ♦ డడుగు ; మం దొక్కటి
భరతుని వసుమతీ ♦ పతిని జేయ,
రాముని గాంతార ♦ భూమి కంపుట, రెండు
వరములఁగోరుము ;♦భరతుఁ డిపుడు

తే. గీ. దూరదేశమునం దున్న ♦ కారణమునఁ
బ్రేమ మెండయ్యెఁ బ్రజలకు ♦ రామునందు
నతని నడవుల కంపక ♦ యధిపు భరతుఁ
జేయఁ గొలువరు భక్తి నీ ♦ క్షీతిజనంబు. 12

తే. గీ. తల్లి! యవ్వర మొకటి వ్యంధంబు గాన
ముఖ్యముగఁ గోరుమీ వనం ములకుఁ బంపఁ
బ్రాణములతోడ రాముఁడు వచ్చునేని
భుక్తరాజ్యంబు నెవ్విధిఁ బొందఁగలఁడు? 13

తే. గీ. రాము నెడఁబాపఁ, బ్రజలకుఁ బ్రేమ కలుగు
భరతుపై ” నంచుఁ దెలుప మంధరను గైక
గారవించుచు ఘనరాజ్యం కాంక్ష నొంది
క్షీతిని బొరలుచు మిగుల దుఃఖించుచుండె. 14

తే. గీ. క్షౌధవుఁడు రాత్రి యరుదెంచి కైకఁ గాంచి
కామవివశత బ్రతిమాలెఁ “ గాంత! యిట్లు
కుండనేటికి? దెలుపు, నీ కొర్కిఁ దీర్తు
నెద్దియైన నొసంగెద నింపుమీఱ
రామునాన ” యనంగ నా రమణి వలికె. 15

పీ. “ధరణీశ! నీ వాడి తప్పవు గాన ము
న్నని గావ నా కొసం గినవరద్వ
యంబును నే నిపు డడిగితి, నొసఁగుము
నాతనూజుని మహీ నాభుఁజేసి
పదునాలుగబ్దముల్ పంపవలయు రాముఁ
దాపనవృత్తి గాం తారములకు
నీరెండువరముల నిమ్మని కొరఁగ
హా! యని మూర్ఛిల్లి యవ్వభుండు

తే. గీ. కొంతవడికిని దెలివొంది “ కుటిలచిత్త!
యింతదుర్మార్గురాల వం చెఱుగ కవుడు

పామునకుఁ బాలువోసిన ♦ పగిది నీకు .
నధికదయఁ జూపి వరమియ ♦ హాని కలిగె. 16

సీ. రాముని బంప నా ♦ ప్రాణంబు నిలువదు
సత్యంబు, మఱియు నా ♦ సాధుశీలుఁ
డనయంబు నిను నిజ ♦ జననికంటెను గడు
భక్తిని సేవించుఁ, ♦ బరమమైత్రిఁ
భరతుని జూచు, నా ♦ భానుకులోత్తము
నడవుల కంప ని ♦ న్నట్లు భక్తిఁ
గొలుచువాం డెవరు ? నీ ♦ కొడుకు ధర్మరతుండు
పుడమిఁ బాలింప నొల్లఁ డిది నమ్ము;

శ్రీ. గీ. మేమిలాభంబు నొందె దీ ♦ వివ్వరములఁ ?
గాన నివి గాక కోరుము ♦ కాంక్ష దీఱ
నెవ్వయైన నొసంగెద ♦ నిఁపుమిఱఁ
గపటమును వీడి న న్నేలు ♦ కరుణఁబూని. ” 17

సీ. అని వేడఁ గై కేయి ♦ ‘యవనీశ !’ నా కింక
నేవరంబును వల ♦ దిట్లు సేయ
నిచ్చగింపవయేని ♦ యే నింక జీవింప
నోపను నీవె యీ ♦ యుద్వినుండి
సత్యవ్రతుం డను ♦ సత్కీర్తి నొందు’ మ
టంచు నిష్ఠురముల ♦ నాడ నధిపుఁ
“ డేమైనవరముల ♦ నిత్తు ” నే నన మున్ను
మాని నేఁ డిటు క్రూరఁమూని యడిగె

తే. గీ. ననుచు దుఃఖాగ్నితప్పుడై ♦ యట్టిసూను
నడవి కెట్లంపఁగల ? నని ♦ యడలి యడలి
పత్యహానిఁ దలఁచి, మన ♦ శ్యాంతి లేక
యతిశయవ్యధ నారాత్రి ♦ నచటఁ గడపె. 15

క. తనకులజుఁడైనరాముని
మునివంద్యుని రాజు సేయ ♦ మోదముతోఁ దా
నును జూడ వచ్చెనో యన
దినకరుఁ డుదయించె నపుడు ♦ దిశలు వెలుంగఁ.

ఉ. అంతట మానులు న్నచివు
లాప్తులు భృత్యులు పౌరవర్గసా
మంతనృపుల్ ధరాసురులు
హర్షముతో సభ కేఁగి, జానకీ
కాంతును హృత్సవంబుఁ గను
కాంక్ష వసింప, వసిష్ఠమాని “భూ
కాంతుఁ డిదేహాకో తడసె,
గౌర్యముహూర్తము డాసె, గావునక.

తే. గీ. సచివశేఖర ! నీ వేఁగి ♦ సత్వరముగ
నవనివల్లభుఁ దోడితె ” ♦ మృని వచింప
మంత్రిసత్తముఁ డగునాను ♦ మంత్రిఁ డేఁగి
తపసియానతిఁ దెలిపె నా ♦ ధరణిపతికి. 21

సీ. మంత్రిశేఖరునితో. ♦ మాతాడ నేరక
ధరణిని బడియుండె ♦ దశరథుండు

“రాము నిటకు నీవు ♦ రయమునఁ దోడ్కొని
రమ్మ”ని చెప్పె నా♦రమణి యవుడు
సచివుఁడు చని వేగ ♦ జననియానతిఁ దెల్ప
రాముఁ డేతెంచి భూ♦రమణుఁజూచి
తల్లీ ! జనకుఁ డిట్లు ♦ ధరణి మూర్ఛిల్లఁగ
నేమికారణ?’ మన ♦ నింతి యనియె

తే.గీ. ‘మున్ను నా కిచ్చియుండె నీ ♦ భూవరుండు
వర యుగంబును నిపుడు నే ♦ వానిఁ గోర
వనములకు నిన్నుఁ బొమ్మని ♦ పలుక లేక
చింతనొందుచు నున్నాఁడు ♦ చిత్తమందు. ’ 22

క. అని వివరింపఁగ రాముఁడు
తనకరముల జనకు నెత్తి ♦ “తండ్రి! వినుమీ !
మనమున నీమాతృమునకె
ఘనదుఃఖము నొంద నేల ? కాకుత్సవరా ! 23

ఆ. వె. భరతుఁ డేలుఁగాక ♦ వసుధ నే నిప్పడే
విపినములకుఁ బోదు ♦ వేడ్కతోడఁ ;
జింతవీడు ” మని వ ♦ చింపఁ గుమారు న
వ్విభుఁడు కౌఁగిలించి ♦ పేమ మీఱ. 24

స్తో. అడలుచు ‘ హా ! రామ ! ♦ హా ! సుగుణస్తోమ !
యినకులార్ణవస్తోమ ! ♦ యిద్దురాత్ము
రాలికి మున్ను వ ♦ రద్వయం బొసఁగిన
ఘనదోషమున దుఃఖ ♦ వనధిఁ గూలి

ధర్మబద్ధుండనై ♦ తనయ ! నిన్నిడుమల

పాలుసేసితి వన ♦ వాసమునకు

నీ వేగవలవ దీ ♦ నిర్దయు నెదిరించి

రాజ్యంబు గొను'మన ♦ రాముఁ డనియె

ప్రే. గీ. 'తండ్రి ! నిను నిరసించునే ♦ ధరణికొఱకు

సత్యహీనుని నినుఁజేసి ♦ స్వర్గరాజ్య

పదవివై నను గోర భూ ♦ పాలచంద్ర !

గహనవాసంబు సుఖముగఁ ♦ గడపి వత్తు. ' 25

క. అని యూరడించి పిమ్మట

జననీగేహమున కేగి ♦ జనయిత్రికి న

వ్యనగమనవార్త దెలుపఁగ

ఘనశోకంబున వచించె ♦ గాంత సుతునితో. 26

సీ. “ హా సుకుమార ! నా ♦ యనుఁగుఁ గుమార ! నే

మున్నేకవృత ♦ ముల నొనర్చి

కనుట నిన్నీరీతిఁ ♦ గాననంబులపాలు

నేయుట కయ్యెఁగా ! ♦ షీతిధవునకుఁ

బ్రేమ నాయెడ లేదు. ♦ రామ ! నీసుగుణాళి

మెచ్చుటఁ బతి నేయ ♦ నిచ్చగించెఁ

గైకతనూజుడే ♦ ష్మోధపుం డగుఁగాక !

ఘోరాటవుల కిట్లు ♦ కూర్చి వీడి

ప్రే. గీ. యచుప నేటికి నిను ? మది ♦ యసదనమున

బ్రమకనీయఁగరాదె ! హా ! ♦ భానువంశ

వార్ధిచంద్రమ ! నీ వెంట ♦ వత్తు ” నంచు
బుడమి దొరలుచు విలపింప ♦ బుత్తు డెత్తి.

27

తే. గీ. “ధరణిసాకుడు న న్నంప ♦ దలంప డమ్మ !
తండ్రినత్యంబు నిలుపంగ ♦ దలంచి యడవి
కరుగువాడను సెలవిమ్ము ! ♦ కరుణ దల్లి !
పతిని విడనాడి వత్తువే ♦ సుతునితోడ ?

28

తే. గీ. వీడదగునె ? ధర్మంబు సా ♦ ధీమతల్లి !
గహనవాసం బొనర్చి సా ♦ ఖ్యముగ వత్తు ”
ననుచు బ్రియమాట జనని నూ ♦ రార్చి, సతికి
సర్వ మెఱిగింప బేమ యో ♦ పాలలామ
‘ వత్తు నే ’ నన జింతించి ♦ పలికె విభుడు.

29

క. “ కూరమ్మగాకీర్ణంబును
ఘోరాసురవేష్టితంబు ♦ కోమలి వగునీ
వారణ్యవాస మకటా !
యేరీతిక సలుప నేర్తు ? ♦ విటనుండు ! ” మనక.

30

క. “ దనుజాంతక ! నీ వుండంగ
దనుజులకును, మృగములకును ♦ దలంకంగ నేలా ?
నిను బాసిన మన నేర్తునె ?
జననుత ! పతి బాయ దగునె? ♦ సాధ్వల కెందుక ? ”

క. అని పలువిధముల వేడంగ
జనకసుతక బేమ మీట ♦ జననాకుడు తో
ఢొనిపోవ సమ్మతించెను
వనితామణి పయనమయ్యె ♦ భావం బలరక.

32

తే. గీ. అంత సామితి రొద్దుడై ♦ “యవనిపతిని
గైక నిలఁ గూల్చి వేగ జ ♦ గంబు మెచ్చుఁ
జేయుదును నీకుఁ బట్టాభి ♦ షేక ” మనఁగ
రామచంద్రుఁడు వచియించెఁ ♦ బ్రేమ గదుర. 33

మ. ‘అరయన్ భూమియు, రాజ్యమున్, ధనము, దే
హంబున్, మహాసాధముల్,
తరుణుల్, సూనులు, దివ్యవస్త్రములు, ర
త్నంబుల్ సమస్తంబు న
శ్వర మంచున్ మది నమ్మి, వీనికొఱకై
జ్ఞానుల్, వికారాత్ములై
వరధర్మంబుఁ బరిత్యజింప రనుజా !
వాంఛల్ కడున్ హేయముల్. 34

తే. గీ. శాశ్వతంబగు ధర్మంబు ♦ సలుప నెంచి
కానలకు నేఁగఁబూనితిఁ ♦ గైక మున్ను
బ్రేమ ననుఁ జూచు నేఁ డిట్లు ♦ విధివశమునఁ
గోరె, జననీజనకులపైఁ ♦ గోప మేల ?’ 35

క. అని యుపశమింపఁజేయఁగ
ననుజండును బయనమయ్యె ♦ నడవుల కంతన్
ధనువులు వల్కులములు నా
దిసకరకులవరులు దాల్చి ♦ తేజం బొప్పన్. 36

తే. గీ. మృతనయతోడ భక్తి న ♦ మస్కరించి
గురుజనాశీర్వాచనములఁ ♦ గొనుచు వెడల

మహిని హా ! హా !! రవంబులు ♦ మాఱుమోయి
రామవిరహాగ్ని కోర్వక ♦ రాజనగర
మడలుచున్నవిధంబున ♦ సపుడు తోచె. 37

తే. గీ. పేమ రాముడు వారింప ♦ వినక ప్రిజలు
భూరితమసాతటంబును ♦ జేరుదనుక
దుఃఖభరమున నరుదెంచి ♦ తోయజాప్తుఁ
డస్తమింపఁగ విశ్రాంతు ♦ లైరి యచట. 38

సీ. పారులు నిద్రావి ♦ వశులైన పిమ్మట
రామలక్ష్మణులును ♦ భూమిసుతయు
నర్థరాత్రంబున ♦ నటనుండి వెడలి రా
యరుణోదయంబునఁ ♦ బురజనమ్ము
మేల్కొంచి, దుఃఖించి ♦ మేదినీశుం డిట్లు
మోసగించె నటంచుఁ ♦ బురికిఁబోయి ;
రచ్చట రామాదు ♦ లఘవినాశిని యగు
భాగీరథిని జేరి ♦ బాల్యమిత్తుఁ

తే. గీ. ధైర్యగుహునావచేఁ బ్రవా ♦ హంబు దాఁటి
కానసంబుఁ బ్రవేశించి, ♦ ఘనతపస్వి
యగుభరద్వాజు దర్శించి ♦ యాశ్రమమున
విశ్రామించి రాఁదేయిని ♦ బ్రీయమెలర్ప. 39

సీ. భూవరుం డచ్చటఁ ♦ బుత్తవియోగదుః
ఖాగ్నిసంతప్తుఁడై ♦ యనియె నిట్లు
“వేటనాడుచు నేను ♦ బిన్నతనంబున
సరయాతటంబున ♦ త్మోసురుండు

కుండతో జలముఁ గై ♦ కొనుచుండ, బుడబుడ
 ధ్వని విని దంతిర ♦ వముగ నెంచి
 శరము నేయంగ భూ ♦ సురుఁ డుసురులఁ బాసె
 సతనిమాతాపిత ♦ లంఘు లపుడు

జే. గీ. పుత్త్రశోకఁబుచ్చే మృతిఁ ♦ బొందు మనుచు
 నన్న శపియించి, చింతఁ ద ♦ నయుఁ దలఁచుచు
 స్వర్గమున కేగి రాశాప ♦ ఫలము నాకుఁ
 గలిగె”నని విలపించుచుఁ ♦ గాంత లడల. 40

తే. గీ. రామ ! రామా! యటంచు నా ♦ రాజవరుఁడు
 నందనుల్ చన్నయాటవ ♦ నాటిరాత్రి
 పరమపదమును బొంద నా ♦ ప్రభువుఁ దలఁచి
 యుద్విజన మెల్లఁ బరితాప ♦ మొంది రపుడు. 41

సీ. అంత మంత్రులు వసి ♦ స్థాదిమహర్షులు
 ధరణీశుడేహంబుఁ ♦ దైలమందు
 భద్రంబుగా నుంచి ♦ భరతశత్రుఘ్నులఁ
 దోడ్కొనిరా నంప ♦ దూత లరిగి,
 యీదుఃఖవార్తల ♦ నెఱిగింపకయ వేగ
 వారలఁ గొనిరాఁగఁ, ♦ బతి దివమున
 కరిగి పడేనునా ♦ శృంగ్యె, గుమారు ల
 ప్సరవరంబును గాంచి ♦ భూరిశంక

తే. గీ. నేలొకో ! పాడుపడియుండె? ♦ ని ట్లటంచు
 సత్వరంబుగఁ గై కేయి ♦ సదనమునకు

నరిగి జనకునికుశలంబు ♦ నడుగఁ బోమఁ
దెలిపె సర్వంబు సూనున ♦ కెలమిఁ దల్లి.

42

సీ. ఆమాటలకును దుః ♦ ఖాగ్రహాదగుండై
“యోమహాపాపిని ! ♦ యోపిశాచి !
రాముఁ గానల కంపి ♦ రాజచంద్రుని జంపి,
యపకీర్తి నాతల ♦ యందు నింపి,
కారించితే నన్ను ♦ ఖలచిత్త నినుఁ జంప
నాగ్రహించును రాముఁ ♦ డనుచు వెఱచి,
విడిచితి నింక నే ♦ వీక్షింప నీముఖం ”
బనుచుఁ గౌసల్యాగృ ♦ హమున కరిగి

తే. గీ. యమ్మహాసాధ్వి కఠినోక్తు ♦ లాడ మదిని
భూరిదుఃఖాగ్నితప్తుండై ♦ పుడమి వాల్చి
శపథములు పల్కు దొడఁగె “నో ! ♦ జనని రాము
గహనవాసంబు నెఱుఁగుదు ♦ మ్మర్మపరుఁడు. 43

సీ. భామలపైఁ గాంక్షుఁ ♦ బాయనిజడదారి
ధర్మపాలన లేని ♦ ధరణిధవుఁడు
కూర్మరంబుగా నిజ ♦ దారసుతాదుల
హింసింపఁ జేయుధీ ♦ హీననరుఁడు
నుదయాస్తమయముల ♦ నిదురించుమందుఁడు
పశువుల బాధించు ♦ పరమపాపి
మిత్తుండ ననుచు న ♦ మ్మించి రహస్యంబుఁ
గొని వెల్లడిని జేయు ♦ కటిలమతియు

తే. గీ. ధనముఁ గాంక్షించి తామన ♦ చక్రి
విక్రయించుచు వసుధ జీ ♦ వించుచు
తనయ ననుగుణశీలవం ♦ తున కొ
యిచ్చవచ్చినమనుజున ♦ కిచ్చుదువై
డేగతికిఁ బోవు నాగతి ♦ కేఁగుఁగా

తే. గీ. క్షితిని బాలించుకాంక్ష నా ♦ చిత్తము
గలుగలే దెన్నఁడును, పాపి ♦ కైక
గష్టములు గల్గె ” ననుచు దుః ♦ ఖ
నాతనూజుని దల్లి యూ ♦ రార్చె

తే. గీ. తండ్రిమృతదేహమును గాంచి, ♦ తల్లి
యగ్నిసంస్కారవిధు లెల్ల ♦ నాచరి
“రామచంద్రుని బ్రార్థించి ♦ రాజ్యం
బ్రభుని జేయుదు” ననుచు నా ♦ భార్య

క. అనుజుఁడు మాత లయోధ్యా
జన మెల్లరు సంతసమునఁ ♦ జయ్యస
మునివనమార్గము నరయుచు
మునిబృందము వొగడ వివినఁభూమికి

చ. వనమునఁజిత్రకూటవర ♦ పర్వతమందు సువి
జనకతనూజయు న్దొలువఁసాధువరేణ్యుఁడను
ఘనగిరి నొప్పవంతలను ♦ గాంచనగాత్రికిఁ
కనుగొను మింద్రసీలమణి ♦ కాంతులఁబోలిన

చ. ఇచటిర్పురీప్రవాహములు నిచ్చటిరుచ్చఫలోదకంబులు
ఇచటిసుగంధసూనములు నిచ్చటిసుందర భూరుహంబులు
ఇచటిలతానికుంజములు ♦ నిచ్చటిచల్లనికమ్మ తెమ్మెరల్
ఇచటివిహంగజాతములు ♦ నెంతయు మోదకరంబుతొసఱి!

ఉ. భూరితపఃప్రభావు లగు భూసుర వర్యుల మైత్రి నిచ్చట
గూరతఁబాసి, నెయ్యమునఁగూడి చరించుకురంగ కేసరీ
వారణధేనుఖడ్గమృగ ♦ భల్లుకసూకరబృంద మల్లదే!
వారిజపత్రనేత్ర!"యని భావము రంజిలఁ బల్లున త్తటిక.

క. జనకలకలనాదము విని,
ఘనధూళియు నెగయఁ గాంచి, ♦ కాకుత్స్థవరుం
“డనుజా! హేతువు నారయు”!
మన భూజము నెక్కి, చూచి, యాగ్రహ మొదవక.

చ. కని యతఁ డన్న కిట్లనియెఁ
“గైకతనూజుఁడు రాజ్య మెల్లఁ గై
కొనియును దృష్టి నొందక ర
ఘుప్రవరా! నిను గెల్వ సేనతో
నని కరుదెంచె; వేగమ శ
రాసనమున్ ధరియింపు మాజి నా
తనిని సబాంధవంబుగ హ
తంబానరింత” మటంచు చొద్రుఁడై.

చ. అన విని రామచంద్రుఁడుద యార సపూర్ణుఁడుపల్లెఁబట్టుణా!
యనుపమభక్తుఁడౌభరతు♦నప్రియముల్పచియింపరాదిక

•వనమునకిట్లు మువ్వరము వచ్చినవార్త నెఱింగి, రాజ్యముఁ
-గొన మది నిచ్చలేక ననుఁగూర్చి మరల్పఁగవచ్చెనమ్మమా!”

తే. గీ. అనుచు శాంతింపఁజేయ దుఃఖాశ్రువులను
భరతశత్రుఘ్ను లరుదెంచి ♦ భక్తిమీఱఁ
జరణకంజంబులను వాల్మీక, ♦ గరుణ నెత్తి
యగ్రజుఁడు కౌగిలించుచు ♦ నాదరించి.

54

తే. గీ. తండ్రిమరణంబు నాలించి, ♦ తల్లడించి
భక్తి శాస్త్రోక్తముగ నివా ♦ పములు విడిచి,
యెల్లవారలకుశలంబు ♦ నింపు గదుఱ
నరయఁ జింతించి రిబ్బంగి ♦ నఖిల జనులు.

55

సీ. “ శ్రీలోప్ప నవరత్న ♦ సింహాసనస్థుఁడై
త్మోచకృ మేలు ధీ ♦ శౌర్యరాశి.
లాలితకాంచన ♦ చేలంబులను దాల్చి
రాజిల్లు శ్రీరఘు ♦ రామవిభుఁడు.
షడ్రిసోపేత రు ♦ చ్యవదార్థజాలంబు
భుజియించుదశరథ ♦ భూపసుతుఁడు.
మణిమయహర్యసం ♦ వాసియై మృదుతల్ప
ములఁ బవ్వళించు కో ♦ మలశ చీర

తే. గీ. పుణ్యచరితుండు కానన ♦ భూమి నిటులఁ
బర్ణశాలను ఘనజటా ♦ వల్కలములఁ
దాల్చి, వనఫలభోజియై ♦ తాపసేంద్రి

పగిది, దర్భాసనంబున ♦ వఱలుచుండఁ

బాడుకన్నుల నేఁ డిట్లు ♦ చూడవలసె.”

56

సీ. అంత భరతుఁడు కృ ♦ తాంజలియై వేఁడె

“నన్న ! నామనవి నీ ♦ వాదరింపు,

కలుషాత్మ యైనయా ♦ కై కేయిమాటలఁ

బాటింపవలదయ్య ! ♦ పరమపురుష

రాజ్యంబు నీయది ♦ రాజేంద్ర ! కొను మింక

నేను సేవించెద ♦ నీపదములు

పురికి రావేని యో ♦ భూనాథ ! నేనును

నినుఁ గొల్చుచుందుని ♦ వ్యసమునందె”

తే. గీ. యనుచు వేఁడఁగ శ్రీరాము ♦ డనుజ ! మనము

తండ్రివాక్యంబుఁ జెల్లింపఁ ♦ దగును గాన

నబ్దములు పదునాలుగు ♦ నైనవెనుక

వచ్చి రాజ్యంబుఁ గొని నీదు ♦ వాంఛఁదీర్తు.

57

చ. జనకునిసత్యమున్నిలువఁజ్ఞాతల మేలుమ,యెన్న డేనియు

మనముననైనఁ దిట్టకుమఁమాతను గైకను భక్తిఁగొల్వమా

యని దృఢనిశ్చితుండగుచుఁనగ్రజుఁడాడినఁగైకనూనుఁడా

జనపతినిశ్చయంబునకుఁజాలవిచారమునొంది యిట్లనె.

ఉ. “భానుకు లేశ ! నీపరమ ♦ పావనపాదుకలైన నిచ్చినకొ.

ఛానినె నిన్నుఁగాఁదలఁచిభక్తిని గొల్చుచు భూమిఁగాతునే

నోనరనాథ ! మీ రడవిఁనొక్కడినంబును నాలసించినకొ

మానక యగ్నిఁజొత్తు ననుఁమానములే”ద నెనెల్లరాననకొ.

ఉ. వె. పరమభక్తుఁడైన ♦ భరతునిమాటల
కలరి రాముఁడొసఁగె ♦ నాదరమునఁ
బరమపూజ్యమైన ♦ పాదుకాద్వితయంబు
సనుజుఁడమలభక్తి ♦ నందుకొనియె.

60

శ్లో. గీ. భద్రనాగంబుపైఁ బెట్టి ♦ పాదుకలను
భరతశత్రుఘ్ను లిరువురు ♦ బట్టి రపుడు
ఛత్రచామరములను దే ♦ జంబు మీఱ
నగ్గిజునిమాటుగా నెంచి ♦ యరిగి రంత.

61

సీ. రామచంద్రుఁడు లేని ♦ రాజధానిని బ్రవే
శింప నొల్లక కడుఁ ♦ జింతతోడ
వినుతనందిగ్రామ ♦ మున నిల్తు నని యట
విడిసి, యాభరతుఁడు వినయమొప్పఁ
బట్టాభిషేకంబుఁ ♦ బాదుకలకుఁ జేసి
భక్తిఁ బూజింపుచు, ♦ వానిపేర
భరను రక్షింపుచుఁ ♦ దపసివేషముఁ దాల్చి
పట్టణంబున కంపె ♦ బాంధవులను

ఉ. వె. భక్తవర్ముఁడైన ♦ భరతుని గన్గొని
సకలజనులు మెచ్చి ♦ సన్నుతించి,
రతనియాజ్ఞ నెన్నఁ ♦ డడుగు దాటకయుండి
పరమసౌఖ్యములను ♦ బడసి రపుడు.

62

క. వారాశిభవ్యమందిర !

వారిదనిభదివ్యగాత్ర ! ♦ వారణవరదా !

శారదచంద్రసుధార్ణవ

హీరయశస్సాంద్ర ! త్రిజగ ♦ దీశ్వర ! కృష్ణా ! 63

— * గ ద్య ము * —

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురభేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ

కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం

బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, శాండిల్యసగోత్ర

దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ

రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ

నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం

బనునిర్వచనకావ్యంబున

నయోధ్యాకాండము.

శ్రీ:

శ్రీమద్యేణుగోపాలస్వామినే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

ఆరణ్యకాండము

కృష్ణా ! యదుభూషణ !

కాకోదరనాథగర్వ ♦ కాననదహనా !

శ్రీకరకాస్తుభవతా !

ప్రాకటదరచక్రవంశ ♦ పంకజహస్తా !

సీ. అవనిజాసహితుత్తై ♦ యర్కకులోత్తముల్
నేమంబుతోడ నా ♦ చిత్రకూట

మును వీడి, దండకా ♦ వనిఁ జొచ్చి, మునులచే

నందందు సత్కృతులగుచు మిగులఁ

గర్కశభూములఁ ♦ గాంతామతల్లితో

మెల్లన నడచుచు, ♦ మేదినిశుఁ

డతికూర్చిఁ దైదండ ♦ నాసాధ్య కొనఁగొను

నామెధైర్యమునకు ♦ హర్షుఁ డగుచు

తే. గీ. వనవిశేషముల్ సూపుచు, ♦ వసజముఖికి :

భూరుహచ్ఛాయలందునఁ ♦ బుణ్యశీలు

రచ్చటచ్చట నిలుచుచు ♦ నరుగుచుండ

సమ్మహాత్ములఁ గనుగొని ♦ యాటవికులు.

2

మత్త. భూరితాపసవేషులై రిటు ♦ భూమిపాలు రిడేలొకో !

మారరూపులు! మాననీయులు, ♦ మానినీసహితంబుగా

ఘోరకాననసీమ నివ్వధిఁ ♦ గుమ్మటంగ, ఫలానిలా

హరులై కృశియింప వీరల ♦ కవ్వితాత లిఖించెఁగా! 3

సీ. అనుచుఁ జింతింప న ♦ మృనువంశశేఖరు

లతిగుతుక్షణా ♦ ద్యలఘుమునుల

యాశ్రమంబులయందు ♦ విశ్రమించుచు మార్గ

మున నెదుర్కొనుకూర ♦ దనుజవిభులఁ

దునుముచు మోదంబు ♦ మునుల కొనఁగొను

సంయమినికరక ♦ ప్తములు వినుచు

సవ్యాజకరుణతో ♦ నభయంబు లొనఁగొను

గౌతమీతటిని బ్ర ♦ ఘాతమైన

తే. గీ. పంచవటిఁ జేరి యవ్వనిఁ ♦ బర్ణశాలఁ

గట్టి, యందు వసింపుచుఁ ♦ గౌతుకమున

భూతనయతోడ గోదావ ధీతటము
విహరణంబులు నేయుచు ధీ విమలయ

సీ. అకలంకజలపూర్ణ ధీ మైనగోదావరీ
ధ్వను లొప్ప మేఘగ
ఫలభారమున వంగి ధీ భాసిల్లుజంబీర
పనసర సాలాది ధీ పాఠ
లమలభక్తిని బ్రవా ధీ హమునకు వ
మాచరింపఁగఁ బూని
యువతి! వీక్షింపు మ ధీ హూన్నతగి
భర్మరజతతామ్ర ధీ :

తే. గీ. కమలచంపకకుందను ధీ గంధయుక్త
మారుతంబులు నీదేహ ధీ సారభముల
మైత్రిఁ గోరుచు వచ్చిన ధీ మాడ్కి
సౌఖ్యమును గూర్చెఁగాదె! యో ధీ :

సీ. లాలితచూతప ధీ ల్లవములఁ గడుపార
భక్షించి కోయిలల్ ధీ
సకియ! నీగానంబు ధీ సరిఁ బాడఁజాల
యభ్యసింపఁ దొడంగెఁ
చంద్రాస్య! నినుఁ గని ధీ సంతోష ప
గొలఁకుల వికసించెఁగఁ
దాడిమీఫలములఁ ధీ దనివితీట భుజించి
పలుకుచుండెడిరామ ధీ :

తే. గీ. నీమృదూక్తులవలెఁ బల్కఁ ♦ నేర్చుకోర్కిఁ
 బరమకృషిఁ జేయఁదొడఁగెను ♦ తరుణి! వింటె!
 నీవిశాలాక్షులను గాంచి ♦ నిండులజ్జఁ
 బరుఁగు లిడసాగెఁ జూచితే ♦ హరిణచయము”
 లనుచు నీతకుఁ జూపుచు ♦ నలరుచుండె. 6

సీ. ఇట్లుండ నొక్కనాఁ ♦ డినకులాభరణుని,
 దైత్యాన్వయేశుసో ♦ దరి కనుఁగొని!
 కామించి వచ్చి “యో. ♦ రామ! శూర్పణఖను
 నను వరియింపుము ♦ నఖిననేత్ర!”
 యని వేడ రాముఁ “డీ ♦ యతివ యున్నది నాకు
 లక్ష్మణుఁ గోరుము ♦ లలన!”యనఁగ
 నాదైత్యవనిత రా ♦ మానుజునిం గని
 ‘పెండ్లాడు’ మనియెను ♦ బ్రీతిమీఱ

తే. గీ. “నేను రామునిభృత్యుడఁ ♦ గాన నన్నుఁ
 బరిణయం బాడ సేవింప ♦ వలయు నొరుల
 రామచంద్ర వరింపుము! ♦ రాణి వాడు”
 పనియె సామిత్రి యంత న ♦ య్యసురకాంత. 7

ఆ. వె. “నీత యుండ నన్ను ♦ జేపట్ట నొల్లఁడు
 నీచురాలు దీని ♦ నే భుజింతు”
 ననుచు హుంకరింప ♦ నవనిజ భీతిల్ల
 నధిపుఁ డాగ్రహించి, ♦ యనుజుఁ బిలిచె. 8

తే. గీ. రాముచేసన్న సతఁడు క ♦ ర్ణద్వయంబు,
 నాసికంబును దునుమ బా ♦ నవి యడలుచు

ఖరున కెఱిగింప నాతఁ డా ♦ గ్రహము
దూషణత్రిశిరాదుల ♦ తోడ వచ్చె.

తే. గీ. వీర దైత్యులఁ బదునాల్గు ♦ వేలఁ గాంచి,
నృపతి సతిఁ గావఁ దమ్ముని ♦ నిలిపి వేగ
నలఘుభుజశౌర్య మెసఁగ నా ♦ హవ మె
శరపరంపరఁ గురిసి రా ♦ ఊసుల నెల్ల.

తే. గీ. దుర్మదాంధుల నాఖర ♦ దూషణులను
గూల్చె రుధిరప్రవాహంబు ♦ క్షోణిఁ బాఱ
దైత్యసంహారమును గాంచి ♦ తాపసాళి
“తీరెఁ గష్టంబు” లనుచు ను ♦ తొచి రెల

తరళ. “ధరణిజాహృదయాజ్ఞఘోలన! ♦ దైత్యగర్వవిః
తరణివంశసుధాబ్ధిచంద్రమ ! ♦ తాపసాళిశరణ్య
దురితభంజన ! భక్తరంజన ! ♦ దుష్టదానవబృంద
ధరణిఁగూల్పఁగ మోదమయ్యెను ♦ ధర్మరక్షక! యి

తే. గీ. అనుచుఁ గొనియాడి రంత న ♦ య్యసుర
రావణున కిది తెలిపి “యా ♦ రాముసతిని
రూపవతిఁ గా” మ్మటంచు దు ♦ ర్బుద్ధిఁ గఱ
నతఁడు మారీచుఁ గాంచి యి ♦ ట్లనియెఁ బీ

శా. “మారీచా ! విను రాముఁ డవ్వనమునకా
మానీంద్రులకా బోవఁగా
వీరాగ్రేసరులౌ ఖరాదులను జం
జె గాన వేవేగ నా

శూర్కు దండితుఁజేయ నాతనిసతిఁ

శోభాంగినిం దెత్తు నే

నారామఁ హరియింపఁ దోడ్పడవె ! నా

యాప్తుండ వీవేకదా ! ” 14

ఉ. కావున వేగ రమ్యతర ♦ కాంచనవర్ణకురంగరూపమై
భూపరు లుండుతావుసకుఁబోయి ముదంబున సంచరింపు నే
నావనసీను డాఁగి యపు ♦ డాసతిఁదెచ్చెద వంచనక్రియఁ
నీవిక నేఁగుమీ ! ” యనఁగఁనీతియుతంబుగ నాతఁడిట్లనెఁ.

ఉ. “రాముఁడుమానవుండనుచు♦రాక్షసనాథ!తలంపఁబోల దీ
భూమిని,దైత్యబృందములఁబోర నశింపఁగఁజేయఁబుట్టె నా
శ్రీమహిళేశుఁడీ యతఁడు♦సీతను గోరకుమయ్య! నీకు నా
భామిని మృత్యువేయగును♦బాగుగ నమ్ముము!దీనినెమ్మదిఁ

తే. గీ. “ గాధితసయునియాగర ♦ క్షణదినమున
సతని బాల్యంపుఁదీవ్రసా ♦ యకనిహతుఁడ
నగుచు గాసిలి పడితి నీ ♦ యబ్ధిఁగాన
నరుగ వెఱతు ”; ననఁగ నాతఁ ♦ డాగ్రహించి. 17

ఆ. వె. “ అసురమర్దనమున ♦ కవతరించినయెడ
వెఱచినంత నన్ను ♦ విడువఁబోఁడు
గాన నిర్భయముగఁ ♦ గాంక్షింతు నీతను
భీతి నొంద నిన్నుఁ ♦ బీచ మడఁతు ! ” 18

తే. గీ. తమ్ములను ఖరదూషణ ♦ దానవులను
క్షీతిని గూల్చిననరుని శి ♦ క్షింప కేను

విడుతునే!” యన భీతుడై ♦ “వీనిచేతఁ
జావ నేటికి? శ్రీరామ ♦ సాయకమున
దేహమును వీడి శీఘ్రంబ ♦ దివముసొత్తు.” 19

తే. గీ. అంచు నాతఁడు కాంచన ♦ హరిణరూప
మలరఁ దాలిచి, వెడలి, రా ♦ మాశ్రమంబు
చెంత విహరించుచుండ వీ ♦ క్షించి నీత
కౌతుకంబునఁ గోరె భూ ♦ కాంతు నపుడు. 20

తే. గీ. “మాయమృగ మిది” యనుచు లక్ష్మణుఁడు దెలుప
“జంక యైనను నెఱవేర్తు ♦ నీతకోర్కి-
ననురుఁడైన వధింతు మ ♦ హద్దు లలర
జనకతనయను గాపాడు” ♦ మనుచు నృపతి. 21

తే. గీ. విల్లునమ్ములు గైకొని ♦ వెడల లేడి
యందునట్లు నటించుచు ♦ నధికదూర
మరుగఁ, బతి యొకతీవ్రసా ♦ యకముఁ గినుక
నేయ “హా! నీత! హా! లక్ష్మ ♦ ణా!” యటంచు
దైత్యుఁ డిలఁగూలె నృపతిడెం ♦ దంబు కలఁగ. 22

తే. గీ. నీత యాకేకలను విని ♦ చింత నొంది
“యన్న! లక్ష్మణ! వింటివె! ♦ యార్తరవము
కుటిలదైత్యునిచే రఘు ♦ కుంజరునకు
నెద్దియో హాని కలిగె నీ ♦ వేఁగు” మనఁగ. 23

సీ. “తల్లి! యారావంబు ♦ దానవునిది గాన
విపరీతభావంబు ♦ వీచుమమ్మ!

అర్కవంశోత్తముఁ ♦ డాపద నొందిన

వసుధ కంపింపదే? వలదు భయము!

వారిధి లింక వే? ♦ వనజమిత్రశశాంక

తార కాబృంద మీ ♦ ధరణిఁ బడదె?

ఇవి నిశాచరమాయ ♦ లీ విఁక వీనిని

నమ్మవలదు! నేఁడు ♦ నన్నుఁ బంప

తే. గీ. నీ కపాయము చేకూరు ♦ నిక్కువముగ”

ననఁగ వై దేహి మఱిదిపై ♦ నాగ్రహించి

“ఆర్తుఁడై యన్న పిలువ నీ ♦ వరుగ వకట!

నీమనంబు గ్రహించితి ♦ నీచహృదయ!” 24

చ. అనయముఁ దమ్ములంచు మిమునాత్మ నరేంద్రుఁడు విశ్వ
సింఁచు నా నివ్విధిన్

యనుజుఁడు రాజ్యముగొని వ ♦ నాంతర సీమకుఁబంపె

దనుజులు వల్లభు న్దనుమఁ ♦ దద్దయు వేడుక నన్నుఁగైకొనన్

వనమున కీవు నచ్చితివి ♦ భక్తునికైవడి నన్న వెంబడిన్.

కం. నినుఁ గైకొందు నె? నే నా

జనవంధ్యుఁడు రానియెడల ♦ జలములనై నన్

ఘనవహ్నినైన వెన నా

తనువు విసర్జింతు నిచటఁ ♦ దభ్యము పాపీ!” 26

తే. గీ. అనుచు వల్లభుఁ దలఁచి పేర్చి ♦ మాతిశయము

చేత నజ్ఞాన మొలయ నా, ♦ సీత వల్క,

హరి! హరీ! యని కర్ణద్వ ♦ యంబు మూసి

యనఘశీలుఁడు లక్ష్మణుం ♦ డనియె నిట్లు. 27

తే. గీ. నేయపాయంబు కలిగెనో ! ♦ యిప్పు” డనుచుఁ
బరితపించుచు వచ్చి య ♦ పృథ్వీశాల
యందు సీతను గానక ♦ యధికశోక
విహ్వలుండై విపినమున ♦ వెదకఁదొడఁగె. 38

సీ. “హా ! ప్రియసుందరీ ! యసురులచే నేమి
యాపదనొందితో! ♦ యబల ! యిపుడు
కుటిలకుంతల ! నిన్ను ♦ గూరమృగంబులే
భక్షించెనోగదే ! ♦ పద్మగంధి !
ఏకాక్షి ! హరిణంబు ♦ నేటికి గోరితే
నే నేల యేగితి ? ♦ నిన్ను వీడి
అడవికి నాతోడ ♦ నతిభక్తి జనుదెంచి
కష్టంబు లెంచవు ♦ కమలవదన !

తే. గీ. నేవఁజేయుదు వెపుడు నా ♦ చిత్త మెఱిగి
పరమసాధ్వీమణి ! నిను ♦ బాసి యింకను
భువిని మననొల్ల” ననుచు నా ♦ భూవరుండు
దుఃఖహుతవహతప్తుడై ♦ దొరలుచుండ. 39

సీ. అనుజన్ముడ తిచింత ♦ నాలింగనముఁ జేసి
“యన్న ! యీరీతిదుః ♦ ఖార్జవమున
మునుంగఁ గార్యము సెడు ♦ మనమున నోరిమి
వహ్నియించి వేగ భూ ♦ వలయమెల్ల
గాలించి, వైదేహి ♦ గనుఁగొనఁ దగు” నంచు
ధైర్యంబుఁ గలుప నా ♦ ధరణినాథుఁ

డనుజసమేతుడై ♦ యడవుల వెదకుచు

“హరిణంబులార! వి ♦ హగములార!

తే. గీ. భూరుహములార ! కంటిరే ! ♦ భూతనూజ”

ననుచు నడలుచుఁ జనుచుండ ♦ నఖిలభూత

నికరములు మేతలను వీడి ♦ నిండుచింత

దక్షిణపుదిశఁ బతికి నే ♦ త్రిములఁ జూప. 40

తే. గీ. వానిభావంబు సరయుచుఁ ♦ బరమచింత

నరుగుచుండఁగ నొకచోట ♦ నవనిఁ దెగిన

ఖగవరుఁడు కానఁబడి చెప్పె ♦ త్స్మృధవునకు

“రావణుండు హరించె ధ ♦ రణిజ” ననుచు. 41

తే. గీ. అని జటాయువు తెలిపి దే ♦ హంబు విడువ

త్స్మృధవుఁడు కడుఁ బ్రేమ సం ♦ స్కారములను

సలిపి పరమపదంబు నొ ♦ సంగి వేగ

సరిగె దక్షిణముఖముగ ♦ ననుజుతోడ. 42

సీ. మార్గమధ్యమున న ♦ మృహనీయులఁ గబంధ

దనుజుఁడు మ్రింగ రా ♦ దాశరథులు

తెగటార్ప, నాతఁడు ♦ దివ్యరూపము నొంది

“ఘనులార! నే నొక్కఁగ నచరుడ!

నుగ్రికర్ముండనై ♦ యొకమునిశాపంబు

నొంది, దానవుఁడనై ♦ యుండి నేఁడు

మీకృపవలన నా ♦ మేనిఁ గ్రమ్మరఁ గంటి

మీకు శుభంబగు ♦ మిత్రసూను

తే. గీ. కడకుఁ బొందని చెప్ప నా ♦ గగనచరుని
మాటలను విశ్వసించి య ♦ మ్మాననీయు
లినతనూజుని గనుఁగొన ♦ నేఁగుచుండ
దాఁమధ్యంబునం దొక్క ♦ ధన్యచరిత ! 43

తే. గీ. శబరి యనుతాపసాంగన ♦ సత్కరింపఁ
బుణ్యలోకంబు లొనఁగి, య ♦ స్పృహమితేంద్రి
పద్మశోభితవిమలపం ♦ పాతటమున
కవనిజాత సరయుకాంక్ష ♦ నరిగి రంత. 44

క. కుంతీసుతసంరక్షక !
దంతావళమదవిదారి ! ♦ దానవవైరీ !
శాంతదయాకర ! వల్లవ
కాంతాజనచిత్తచోర ! ♦ కంధివిహారా ! 45

— * గ ద్య ము * —

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురభేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
కవిత్య శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
చికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కాండిన్యసగోత్ర
దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
నామ్నివిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
బనునిశ్చయచనకావ్యంబున
సారణ్యకాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామి నే నమః

శ్రీరామచరిత్రము

కిష్కింధాకాండము

తులసీదామా ! నవ

నీతప్రియ ! వేణుగాన ♦ నిరతాత్మ ! యశో

దాతస్వీగర్భాంబుధి

శీతకిరణ ! కంసహరణ ! ♦ శ్రితజనభరణా !

క. మునివేషంబులు దాలించి

ధనువులు చేబూని తిరుగు ♦ దశరథసుతులన్

వనచరపతి సుగ్రీవుఁడు

కని భీతుం డగుచు బల్కె ♦ గరువలిసుతుతోన్.

‘ఆ. వె. “వాలి యనువ వీరు ♦ వచ్చినా రని తోచెఁ
బవనతనయ ! వేగ ♦ వారికడకు
సరిగి సర్వ మరసి ♦ యరుదె” మృగనగ నేఁగి
నందనం బొనర్చి ♦ పలికె నిట్లు. ”

3

సీ. “కండర్పరూపులు, ♦ ఘనులు, రాజులు మీరు
మునివేషధారులై ♦ వనమునందు
సంచరింపఁగ నేల ? ♦ సరగున నెఱింగింపుఁ ”
డనఁగ రామానుజుం ♦ డాదరమున

“ వశరభాత్మజులము, ♦ తండ్రివంపున వచ్చి
పంచవతీనామ ♦ వనమునందు

భూసుతఁ గోల్పోయి, ♦ భూముల వెడకుచు
వచ్చినార మిటకుఁ ♦ బ్లవగవర్య!

తే. గీ. నీమనామంబుఁ దెలుపుమీ ! ♦ మోద మలర ”
ననఁగ నంజనాతనయుఁడు ♦ హర్ష మొంది
“ పనజహితనందనం డగు ♦ వనచరేంద్రు
సచిప్రఁ డనునేను జననుత ♦ చరితులార !

4

సీ. హనుమదాఖ్యుండ నే ♦ నంబుజాప్తనుతుండు
వాసవి కోడి యి ♦ ప్పర్వతమున
నీవసించుచున్నాఁడు ♦ నేఁడు నాతో మీరు
వయచేయుఁ డట ” కని ♦ దాశరథుల

ముశ్యమూకస్థుఁడో ♦ వృక్షచరేంద్రుని
కడకుఁ గొంపోయి, యా ♦ ఘనులచరిత

వినిపింప నాతఁడు ♦ వినయమునను వారిఁ
బూజించి యనియెఁ “బూఁబోఁడియొక తె

తే. గీ. దానవునీతోడ నంబరా ♦ ధ్వమునఁ జనుచు
మూట యొక్కటి పడవైచి ♦ పోయె రామ !
చూడు !” మన దానిఁ గనుఁగొని ♦ ‘ సుదతిమేని
భూషణము’లని ఘనచింతఁ ♦ బుడమి వొల్లె. 5

క. హా ! రామామణి ! సీతా !
యారావణుచేతఁ జిక్కి ♦ యనదవలె న్ని
వేరీతి నడలుదానవా !
ఘోరాపదలకును నిట్లు ♦ గుఱివైతి వయో ! ” 6

తే. గీ. అనుచు విలపింప సుగ్రీవుఁ ♦ “డనఘ ! యొకఁ
జింతవీడుము నే నతి ♦ శీఘ్రముగను
జగము నంతయు వెదకి యా ♦ జనకజఁ గని
వచ్చుటకుఁ బంపుదును గీశ ♦ వరగణమును.” 7

క. అని యోదార్చి ప్రియంబున ;
జనపతికిం దెలిపె నిట్లు ♦ చండకిరణనం
దనుఁ డతిసంతాపంబునఁ
దనచారిత్రంబు నెల్లఁ ♦ దగువచనములన్. 8

సీ. “మాయావితోఁ బోర ♦ మాయన్న మున్ను ద
రీద్వారమున నన్నుఁ ♦ బ్రేమ నిలిపి
గహ్వరంబునఁ జొచ్చి ♦ కదనం బొనర్చె నే
నగ్గజు నానతి ♦ నచట నుండ

నేఁడాది గడచియు ♦ నెఱుంగనైతిని వాలి

జాడను ; మఱియును ♦ జండదనుజ

భీషణాలాపముల్ ♦ వినఁబడ సాగెను

రక్తప్రవాహముల్ ♦ రాఁ దొడంగె

౯. నె. సంత వాలి యచట ♦ హతుఁడయ్యె నని యెంచి

బిలముఖమున నొక్క ♦ షెడ్డబండ

చక్ష్మవైచి నగరి ♦ కరిగితిఁ జింతతో

రాజు నైతిఁ బిదప ♦ రాజ్యమునకు.

9

తే. గీ. కొంతకాలము గడువఁగఁ ♦ గుపితుఁ డగుచు

వాలి యరుదెంచి, ననుఁ గాంచి, ♦ “పాపి ! నిన్నుఁ

దమ్ముడని ప్రేమ నేమది ♦ నమ్మియుండ

బిలమునకు రాతి నడ్డము ♦ వెట్టి వచ్చి.

10

తే. గీ. రాజ్యమును గొంటి విఁక నమ్మ ♦ రాదు నిన్ను”

సనుచు నిందింప నిట్లంటి ♦ నగ్రజునకు

“నచట నొకయేఁడు వేచి నీ ♦ వసురుచేత

హతుఁడవై యుందు వనుచు గు ♦ హముఖమున. 11

తే. గీ. రాతి నడ్డము వైచితి ♦ రక్కసునకు

బయటి కరుదేరకుండఁగఁ ♦ బ్లవగవర్య !

కొనుము రాజ్యంబు నీ విఁకఁ ; ♦ గొలుతు నేను

నిన్ను నెప్పటివఱే”నని ♦ విన్నవించి.

12

చ. చరణములందువ్రాలి “యిది సత్యమునమ్ము” మటంచు వేడన
తరుచరవీరుఁ డుగ్రమునఁ దమ్ముడటంచును జాలి లేక న

బురమునుబాయఁగొట్టి, కడుఁ మోదమునకొనెనాసతికరుమ
 న్దరుణినిగోలుపోయి, మదిఁ నప్తయుఁగుందుచునుండునిచ్చటకా.

తే. గీ. అనుచు వివరింప జాలిమై ధనవనిధవుఁడు

“వాలి నిలఁగూల్చి నినుఁ గపి ధన్వరు నొనర్తుఁ
 జింత వీడు” మనంగ వ చించె సతఁడు

“వాలిబలమును వినుము ! భూ ధ పాల !” యనుచు.

చ. కరములఁ బర్వతంబులను ధగందుకలీలల నెత్తువేడుకకా
 శరధుల గోష్ఠదంబులుగఁ సత్త్వము భాసిలదాఁటుఁ గేళికికా
 బురుషవరేణ్యులెవ్వరును బోర నెదుర్కొనఁజాల రాతనికా
 సరసిజమిత్రవంశవర ! శైలచరాధిపుఁ గెల్వ శక్యమే ?

తే. గీ. ఇమ్మహేమాన్నతసాలమ ధహీజనస్త

కంబు నీ వొక్కశితసాయ ధకమునఁ గూల్ప
 విశ్వసింతు” ననంగ భూ వి ధధుఁడు నగుచు
 నట్లానర్పఁగ సుగ్రీవుఁ డాత్మ నలరి.

16

తే. గీ. సింహనాదం బొనర్పఁ గి ధప్రింధ కరిగి

వృక్షచరవల్లభుఁడు రోష ధవివశుఁ డగుచు
 రణమునకు రాఁగఁ బోరి రు ధగ్రముగ వారు
 తరువుచాటున నిలిచి భూ ధవరులు చూడ.

17

ఉ. శూరవరేణ్యులొ నముచిఁసూదనభానుతనూజు లిర్వరున్
 భూరుహ, శైల, వాలములఁముఘ్నులఁబోరుచు, రక్తధార ల
 వ్హారిగ నొల్కుదేహములఁభాసిలి రత్తటి వృత్రశక్రుణా!
 వీర లనంగ బాహుబలఁవిక్రమ మొప్ప మహారణంబునకా.

ఉ. రామన్యపాలసోముఁడు, ఖిరత్రిశిరాదివిరాముఁడంత ను
ద్దామజవంబు మీఱ నొక ధారుణబాణమువింటఁగూర్చి, ను
త్రామసుతున్ మహాబలునుఁడరంబున నేయఁగ; వజ్రధారచే
భూమిధరంబు కూలుగతిఁ భూమిపయిం బడి వారి యిట్లనెన్.

క. “ అనుజునితోఁ బోరెడునెడ
పనభూజము పొంత డాఁగి ♦ “బంటు” ననుచు ని
ట్లొనరింప నిన్ను నగరే !
జన మెల్ల ” ననంగ రామ ♦ చంద్రుఁడు పలికెన్.

సీ. “అనుజన్మసతిని నీ ♦ వన్యాయముగఁ గొన
దండించితిని నేను ♦ ధర్మవిధిని
నుర్విని మృగముల ♦ నురు లొడ్డియును బొంచి
యొండొంటితోఁ బోరు ♦ చుండునపుడు
వివిధరీతులను భూ ♦ విభులు వధించెద
రది యధర్మంబుగా ♦ దధిపతులకు
శాఖామృగంబ ! నిన్ ♦ జాటున నిలిచి నే
నిపుడు వధించితి ♦ నిందువలన

తే. గీ. నాకు దోషంబు లే”దన ♦ నగచరుండు
తాను జేసినదురితంబుఁ ♦ దలఁచి, వగచి,
వినయమున క్షమింప న ♦ వ్విభుని వేడి
తనతనయు నప్పగించెను ♦ దాశరథికి.

21

తే. గీ. అనుజుఁ బ్రియమాటఁ బలిచి, తా ♦ రాంగదులను
“గావు”మని యప్పగించి, స్వ ♦ ర్గంబు నొంద

నతనికై వగచుచు వార ♦ లఖిలవిధులఁ
దీర్చి రంత స్తపాలుఁ డా ♦ దిత్యతనయు 22

తే. గీ. రాజుగను, నంగదుని యువ ♦ రాజపదము
నందు, నియమించి, వారల ♦ సంపి పురికి,
ననుజయుతముగఁ బ్రసవ ♦ ణాద్రీ నుండె
నలఘుచింతాభరమునవ ♦ ర్హాగమమున. 23

చ. ఘనగిరులట్లఁగార్చొయిలు♦గ్రమ్మెదివంబునఁబుత్రహంతఁడైఁ
గనలుచు వజ్ర విల్లొనిన ♦ కైవడి నింద్రశరాసనం బెల
ర్చెను, జనకాత్మజాతకయి♦వేగగుదుఃఖమునంగృశించురా
మునివలెఁగాంతిదూలఁగన♦భోమణితోఁచె వియత్పథంబునన్

చ. వనచరనాథుఁడా త్తనుఖ♦వాంఛఁడగుల్వడిమగుఁడైనభా
తిని దిమిరంబునన్ మునిఁగె♦దిక్ష్మముదాయము లల్లనల్లనన్
గనఁబడసాగె దీపచయ♦కాంతులభంగిఁ దటిత్ప్రకాశముల్
వినఁబడె నెల్లవేళలను ♦ భేకరవంబులు వాపికాదులన్. 25

చ. “ఇనకిరణాళిచే రసము♦లెల్లగ్రహింపుచు నప్తమాసముల్
దనయుదరంబున న్నిలిషిత్తద్దయుఁ శౌశలమొప్ప సంబరాం
గన ప్రసవించె నివ్వ డుద♦కంబులఁ బ్రేమ”ననంగ భూమిపై
ననయము వర్షముల్గురిసె♦నందముమీఱు ఫలించె వృక్షముల్

చ. జలధరగర్జనలోసెలఁగె♦శైలములున్ జలియించుకై వడిన్
జలములఁగ్రుమ్మరించెదివి,♦సాగరముల్, నదులున్ దటాకముల్
గోలఁకులుఁ బిన్నకౌలువలుఁ♦గూలములుర్లఁగఁ బాతెనేకమై
బలముగవీచె మారుతము♦పాడియుఁబంటలున్ పై ధాత్రిపై.

చ. హలికులు హర్షమంద వసుధాధిపులెల్లరు సంగరంబులకొ
దలఁపక, దివ్యసాధములదార సుతాదులఁ గూడియుండ, నా
జలదచయంబుఁగాంచి కడుసంతసమారమయూర బృందము
ల్పలలితనాట్యముల్పలుపసౌఖ్యకరంబుగ నేఁగె మాసముల్.

ఉ. వారిదముల్ శమింపఁగఁ బ్ర

భాకరుడొప్పె వియత్పథంబునకొ

భూఁసుగంధసూనములు

భూజములం దలరారె సంతటకొ

నైరులరాజ్యముల్ గెలుచు

వాంఛల నేఁగె నృపాలవర్గముల్

శ్రీరఘువుంగవుండు గడు

శీఘ్రమునకొ బిలిపించె నర్కజుకొ.

తే. గీ. “ భూవలయమెల్లఁ గుమ్మరి ♦ భూతనూజ

జాడ నారసి, యొక్కమా ♦ సంబులోన

రం ” డటంచును గవుల మా ♦ ర్తాండసూనుఁ

డంప నుత్సాహభరితులై ♦ యరిగి రవును. 30

తే. గీ. హనుమదంగదజాంబవ ♦ దాదివీరు

లరయ దక్షిణదిశఁ గూర్చి ♦ యరుగఁ బూన.

ననిలజన కిచ్చె నృపతి ర ♦ త్నాంగుళీయ

కంబు “నాతఁడె తీర్పుఁ గా ♦ ర్యంబు” ననుచు. 31

క. గిరులును, గుహలును, వనములు

పురములు, పల్లెలును, విజన ♦ భూముల నెల్లఁ

దరుచరులు వెదకి వచ్చిరి

ధరణిసుతం గానలేక ♦ తరణిజుకడకున్.

32

సీ. పవనతనూజాది ♦ వాసరుల్ దక్షిణ

భూభాగకానన ♦ ములునుశైల

గుహలెల్ల గాలించి ♦ కోమలిబాడలఁ

గనుఁగొన నేరక, ♦ కడువిచార

మొందుచు వింధ్యాద్రి ♦ నుపవిష్టులై యుండఁ

బక్షివల్లభుఁడు నం ♦ పాతినాముఁ

డాజటాయువునన్న ♦ యరసి “స్లవగులార !

యొకనాఁడు రావణుఁ ♦ డుర్విసుతను

తే. గీ. గగనవీధిని గొంపోవఁ ♦ గాంత దుఃఖ

మునను “రామా” యనుచు నేఁగె ♦ దనుజుపురికిఁ,

గంధి శెతయోజనంబులుఁ ♦ గడతురేని

ధరణిజను గాంతు”రని తెల్పఁ ♦ దరుచరాళి. 33

తే. గీ. సంతసంబున నేఁగి యా ♦ శరధిచెంత

వరమహేంద్రాఖ్య నొప్పుప ♦ ర్వతము నెక్కి

“వసధి దాటరగఁ జాలిన ♦ వనచరుండు

పవనసూనుండే!” యనిరి యా ♦ స్లవగు లెల్ల. 34

కం. యదుకులవాద్ధి సుధాకర !

ముదితాత్మక ! దైత్యగర్వ ! ♦ మూలవిదళనా !

సదమల గుంటూరుపురీ

సదనా ! గోపాల బాల ! ♦ సజ్జనపాలా !

35

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురఫేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ

కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం

బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కాండిన్యసగోత్ర

దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ

రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ

నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం

బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ

గిష్కింధాకాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేణుగోపాలస్వామినే నమః

శ్రీ రామచరిత్రము

సుందర కాండము

దుక్కిణీసతీ హృ

త్సారస దిననాథ! విజిత ♦ దానపయూధా!

క్షీరాబ్ధి విహారా! మణి

హారా! నవనీతచోర! ♦ యథు సంహారా! 1

క. తనమనమున రాముని పద

వనజంబులు నిలిపి మొక్కి ♦ వాయుసుతుం డ

వ్యననిధిదాటంగ నెగిరెను

ఘనబలదర్పములు మెరియ ♦ గగనంబునకున్. ?

చ. దనుజులఘోర బాధలకుఁ దాళక, “కావు” మటంచుఁ
 నునులఁగృహమతిస్సనుచుఁ మోదముతోనభయంబొసఁ
 “జ్జనకునివాక్యపాలనముఁ సాకుగ వచ్చితి, మిమ్ముఁబో
 వనమున” కంచుఁబల్కున్మితఁవక్త భజించెద నెల్లవేళ

చ. కనకకురంగరూపమునఁ గాననసీమఁ జరించుదాస
 జనకజ “పట్టితె” మ్మనుచుఁ సంతసమార వచింపఁ బ్రీత
 ధనువున బాణముఁ దొడిగి, దర్పమునకొ గుటివెట్టున
 మునిజనహర్షదు, న్భవనఁ మోహనవిగ్రహనాత్మగొల్పె

చ. “అనయముయోగనిష్ఠులగు నార్యులకిచ్చటనేవఁ జేర
 న్మనమున నీపదాబ్జములుఁ మానక కొల్చుచు, దర్శన
 దినములఁబుచ్చుదాన; నికఁ దివ్యపదంబు నొసంగవే? య
 చును వినుతించునాశబర ఁ సుందరి నేలువిభుఁ భజించె

గీ. అనుచు నృపు నాత్మఁ బొగడుచు ఁ నాంజనేయుఁ
 డనిలవేగంబుతో నమ్మ ఁ హాబ్ధిఁ గడచి,
 ఘనసువేలాఖ్య నొప్పన ఁ గమున డిగ్గి
 రాక్షసాధిపు లంకాపు ఁ రంబుఁ గాంచె.

చ. అనుపమరత్నదుర్గములుఁ నంబరచుంబితగోపురంబు
 ఘనమణిసాధజాలములుఁ గల్గి, “కుబేరునివాసమో! య
 దనరుచు; దైత్యహర్షనిన ఁ దంబు లెసంగుపురోత్తమం
 య్యనిలసుతుండుకన్గొన్గి” రఁ యంబునబట్టణమేనుసొచ్చి

కం. “ననుఁ జూచిన నీరక్కసు

లనిసేయఁ గడంగిరేని ఁ నవనిజ నిచటకొ

గనుఁగొనుట దు స్తరంబని

మనమునఁ దా నిశ్చయించె † మాపున వేడుకన్. 8

చ. అనిలతనూజకార్యమున † కడ్డముగాఁదగదంచువేగఁదాఁ
జనెననఁ బల్చిమాంబుధికిఁ † జండకరుండరిగె న్దమోగుణం
బుననసురుల్నిమగ్నతను † బొందినభంగిసమస్తదిక్కులున్ † ట్టన్
మునిఁగెఁదమంబునన్పవన † పుత్త్రుఁడు సొచ్చెఁబురంబు నంత

చ. తరుచరవీరుఁ డానిశిని † ధారణిపుత్రిని జూడఁ బత్తనం
బరయునెడన్ హిమాంశుఁడుర † యంబునఁదోడ్పడఁగోరుత్తై
నురుచిర కాంతులన్బటపి † శోభిలె నంబరవీధినాసుధావడిన్
కరుఁగని యత్పలంబులు వి † కాసమునొందె సరోవరంబులన్

ఉ. రామన్యపాలుకీర్తివలె † రాజులె గొముది సర్వదిక్కులన్
బ్రేమఁ జకోరముల్ గనుచు † దృప్తిగఁగ్రోలె సుధాంశుజాల
భూమిని సౌధవృక్షముల † పొల్పగునీడలునవ్యమందిరా మున్
రామచయంబుభాతినగ † రంబునఁబర్యే మనోహరంబుగన్.

తే. గీ. శైలచరవీరుఁ డంత మా † ధ్వాలమాత్ర)

గాత్ముఁడై పురి సొరఁగ రా † కాసి లంక

ద్వారమున నిల్చి పోరాడఁ † బవనజంబు

ముష్టిఁ బొడువఁగ నది మొక్కి † పొమ్మనంగ. 12

ఉ. దారుణఖడ్గపాణులగు † దైత్యభటాళి చరించులంక న
వీరుఁడు సొచ్చి, సౌధముల † వీధుల, గాయకనాట్యశాలలన్
హారివనప్రదేశముల † సంతిపురాల మహానసంబులన్
భూరిధనాలయంబులను † బుష్పక నామవిమానరాజమున్. 13

తే. గీ. సందుగొందులు గాలించి ♦ జనకతనయ
నెందుఁ గనలేక ఘనచింత ♦ నొంది హనుమ
“చంపెనో! సాధ్వి నీనిశా ♦ చరవిభుండు
దుఃఖమున మేను దొఱఁగెనో! ♦ తోయజాక్షి. 14

తే. గీ. బ్రదికియుండిన నాకంటఁ ♦ బడకయున్నె ?
విభునికడ కేగి యేమని ♦ విన్నవించు ?
ప్యర్థమయ్యె మదీయ పృ ♦ యత్న” మనుచు
సుందరాశోకవనమునఁ ♦ జొచ్చి, యచట. 15

సీ. చింతాభరమునఁ గృ ♦ శించి నిశాచర
కాంతలనడుమను ♦ గాల్గుదాని,
ఘోర దైత్యాంగనా ♦ కూర భాషణముల
కనిశంబు నాత్మలో ♦ నడలుదాని,
మలీనాంబరముఁ దాల్చి ♦ మహిమంకఁ జూచుచు
నొరుల వీక్షింపక ♦ యున్నదాని,
రామనామంబునే ♦ వేమఱుఁ దలఁచుచు
గన్నీరు నించుచు ♦ నున్నదానిఁ,

ఆ. వె. గాంచి సంతసించెఁ ♦ గవివర్యుఁ డాసతి
“సీత”యనుచు నమ్మి ♦ చిత్తిమందుఁ
దరుణీకడకుఁ బోవఁ ♦ దరుణము కాదని
వేచి కూరుచుండె ♦ వృక్షమునను. 16

సీ. రావణుం డానిశి ♦ రమణీయవేషుండై
కామినిఁ గనవచ్చి, ♦ కాంక్షమీఱుఁ

బలికె నీరీతిని ♦ “భామ! నన్నొకమాటు
మో మెత్తిచూడుము ♦ మోదమలరఁ .
గాననంబునఁబడి ♦ కందమూలంబులఁ
గుడుచుమానవునికై ♦ కుందనేల?
ఘనసముద్రము దాటి ♦ కాంత! నికొ గనుఁగొన
వశముగా దతనికి ♦ వాంఛ వలదు

ఆ. వె. చింత వీడి నన్నుఁ ♦ జేపట్టు మిప్పడే
రాణి ని న్నొనర్తు ♦ రాజ్యమునకు
భాగ్యమెల్ల నీది ♦ పద్మాక్షి ! నమ్ముము
రాము విడిచి రాజ్య ♦ రమను గొనుము. 17

తే. గీ. సుర గరుడయక్ష రాక్షస ♦ శూర వరుల
సమరమందు జయించితి ♦ నమరు లెపుడు
నూడిగము నేయుచుందు రో ♦ యువతి ! నాకు
నరుఁడు నను గెల్వనేరఁడు ♦ నమ్ము ! మదిని. 18

తే. గీ. రత్న భూషణములఁ దాల్చి ♦ రమ్యముగను
మణిరుచిర భాసురం బగు ♦ మందిరమున
దివిజకాంతాళి నేవింపఁ ♦ దేజరిలుచు
నన్నుఁగూడి సుఖంపు మో ♦ సన్నతాంగి !” 19

చ. కలిమిఁదపఃప్రభావమునఁ, గాంతిఁబ్రచండప రాక్రమంబున
న్దులమునఁ, స్త్రీర్ని విద్యలనుఁగోమలిఁరాముఁడు నాకుసాటియే
చలమునువీడినన్గొనుముఁచయ్యనఁగూర్తుసమస్తసౌఖ్యముల్
జలరుహ నేత్ర! నీజనకుఁసర్వధనంబులఁ దేల్తు నమ్ముమా”!

తే. గీ. అనుచు నీచోక్తులను బల్కు ♦ నాత్మ రోసి
ఖలుని వీక్షింప నొల్లక ♦ కాంచనాంగి
తృణముఁ జేఁబూని కనుచు, ని ♦ రీభీత యగుచు
హితము బోధింప మది నెంచి ♦ యిట్టులనియె. 21

సీ. “దానవ ! నను నాఁడు ♦ దైత్యాంతకుఁడు లేని
సమయంబునను దెచ్చి, ♦ శౌర్యమెల్ల
నిచటఁ జూపెడి నిన్ను ♦ నెట్టి శూరుండనఁ
జెల్లు? నీ విఁకనైనఁ ♦ జెడుతలంపు
విడనాడి నను రామ ♦ విభున కొసంగుము
కాదేని తోడు సం ♦ గ్రామమందు
బాంధవయుతముగఁ ♦ బరిమార్చి నిను వేగ
నన్నుఁ గొంపోవును ♦ నమ్ము! మదిని

తే. గీ. రాఘవుల శౌర్య మెఱుంగవే ♦ రావణుండ!
సిన్నతనమునఁ జంపఁడే ♦ భీమబలుల ?
నని వధింపఁడే మొన్నఁఖ ♦ రాదిశూర
దనుజులను? గాన నన్ను నా ♦ ధవున కిమ్ము. 22

తే. గీ. పట్టణంబును నిను శాప ♦ వహి నిపుడే
దగ్ధ మొనరింపఁజాలనే ! ♦ ధారణీశు
విక్రమం బీవసుంధర ♦ వెలయుకోర్కి
నోర్తు నిబ్బంగి బాధల ♦ నోదురాత్మ ! 23

తే. గీ. నీ మహావైభవంబును ♦ నేను గోర
నిను దృఢంబుగ భావించు ♦ నిక్కముగను

బ్రాహ్మమునఁ దీపి గలదేనిఁ ♦ బరసతులను
బాపవచనంబు లీరీతిఁ ♦ బలుకవలదు.

24

తే. గీ. అనుచు నిర్భయముగఁ బల్క ♦ నసురనాథుఁ
డాగ్రహాదగుఁ డగుచు నా ♦ యవనిసుతను
సంహరింపఁగఁ జంద్రహా ♦ సంబు నెత్త
ధాన్యమాలిని వారింఁచెఁ ♦ “దగ”దటంచు. 25

తే. గీ. “గడువు మాసద్వయం బిచ్చి ♦ కాంతు; మరల
ధిక్కరించిన నప్పడు ♦ నిక్కముగను
దునుముదు” నటంచు వెడలె న ♦ ద్వనుజనాథుఁ
డంత దైత్యాంగనలు కుపి ♦ తాత్మ లగుచు. 26

క. “తిభువనసేవితు, దానవ
విభుని జేపట్టి యిచట ♦ వివిధసుఖము లో
యిభయాన ! పడయు మిఁక నీ
విభు నామము నెత్తవలదు; ♦ విను మా మాటల్.

తే. గీ. ఆకులలములు గుడుచుచు ♦ నడవిఁ దిరుఁగు
నల్పనరుని దలంప కీ ♦ యసురపతిని
బ్రీతిఁ గూడి సుఖంపు మో ♦ నీత ! యిచట
రాక్షసాధిపు నిట్లు ని ♦ ర్లక్ష్యబుద్ధి. 28

తే. గీ. ధిక్కరించిన నిన్నిఁక ♦ నిక్కముగను
ఖండఖండములుగఁ గోసి, ♦ కాంక్ష దీక్ష
భక్షణ మొనర్తు” మనుచును ♦ బలువిధముల
దైత్యకాంతలు బెదరింప ♦ ధరణిజాత. 29

అ. వె “భాగ్యవంతుడైన ♦ భాగ్యహీనుడైన
బతినివిడునఁదగదు ♦ సతుల కెప్పుడు
ధర్మమున్ ద్యజించి, ♦ ధనమున కాసించి,
బ్రదుకనొల్ల ! దనుజ ♦ భామలాన ! 30

జే. గీ. ఇచ్చనచ్చినరీతి న ♦ నైల్ల రిచట
భక్షణమొనర్పునఁగ న ♦ పురమసాధ్యి,
భీషణార్భటు లొనరించి, ♦ పిదప, రాక్ష
సాంగనలు నిదురింప ధ ♦ రాత్మజాత. 31

ఉ. “అక్కట! ప్రాణనాథుఁడు కృపాభుఁడునేగనరామికిన్గడు
బాక్తుచునేమహాగహన ♦ భూములఁగ్రుచ్చురువాఁడొ; నీసతికా
ముక్తడిరావణాసురుఁడు ♦ మోసమునకాగొనిపోయెలంకకు
గర్జునఁబోయికాపు”మనఁ ♦ గల్గినసజ్జను లేరులేరొకో! 32

ఉ. శూరుఁడుపక్షివద్యుఁడువసుంధరఁగూలెఁగటా! మదర్థమా
ధీరుఁడు ప్రాణనాథునకు ♦ దెల్పకమున్నె దివంబు నొందెనో!
శ్రీరఘరాముఁడాకపులఁ ♦ జేరఁడొ! విన్నను జాగునేయునే?
కూరనిశాచరాళి నిలఁగూల్చి, కృప న్ననుబ్రోవకుండునే!

చ. ఘనతరళోక తాపమునఁగించిరొ! స్వర్గమురామలక్ష్మణు
ల్లనుజవిభుండు మోసమునఁదైత్యులచే నమయింపఁ జేసెనో!
వనజదళాయతాక్షుఁగను ♦ భాగ్యమునాకింకఁగల్గదక్కటా
వనుజజాఁ డిట్లు నానుదుట ♦ వాసినవ్రాలిది దాఁట శకృమే?

ఉ. హీ! రఘరామచంద్ర! సుగుణాకర! దీనజనార్తిసంహారా!
శూరవరాగ్రగణ్య! రిపు ♦ సూదన! నేననయంబు నివ్విధి

గూరనిశాచరార్భటులఁకున్ వెతనొందుట నీవెఱుంగవో!
కూరిమిలేదో! నాయెడలఁ ♦ గోసలవల్లభ! రా విదేహాకో!

ఉ. ఎక్కడిదండకాఖ్యవన? ♦ మెక్కడిలంక? మదీయనాథుఁడిం
కెక్కడ? యిష్టహాజలధి ♦ నెవ్వధిదాటుదు రన్నదమ్ము? లే
దిక్కునులేదువృత్తువయ ♦ దిక్కునుచున్నరితాపమొందుచున్
మ్రొక్తుచురామచంద్రునకు ♦ భూసుతవీడఁదలంచెఁ బ్రాణముల్
చ. తరుచరవర్చుఁ డత్తఱిని ♦ ధారణిపుత్రినిఁ జేరి మ్రొక్కి, భూ
వరులచరిత్రముం దెలుపఁ ♦ బంకజబోచన సంశయింపఁగా
నరవరు రత్నముద్రకను ♦ నమ్మక మొంద నొసంగ దాని నా
ధరణిజ సేత్రపద్మములఁ ♦ దాల్చి, ప్రియంబునఁబల్తెన్బిట్టలన్.

నీ. “వవనతనూజ! వీ ♦ రవరేణ్య! గుణగణ్య!

ప్రాణముల్ నిలిచె నీ ♦ రాకవలస
క్షేమమా! శ్రీరఘు ♦ రామలక్ష్మణులకుఁ
దలంచునా! యెప్పుడైన ♦ ధన్యుల సన్ను
మఱచెనో! కృపవీడి ♦ మానసగురుస ” సంచు
జేలజేలఁ గనుల బాఁష్టములు గురియ
శోకింప, మారుత ♦ సూనుఁ డూరార్చుచుఁ
“బ్రసవనాద్రీపై ♦ భద్రయశులు

తే. గీ. కుశలులై యున్నవారలు ♦ కుపలయేశుఁ
డమ్మ! నిన్నే స్మరించు దుః ♦ ఖాబ్ధి మునిగి,
తరుచరులఁ బంపె నీరాడ ♦ నరయు కొఱకు
వనధి లంఘించి నే నిటు ♦ వచ్చినాఁడ.”

సీ. అని వివరింప న ♦ య్యవనీతనూజాత
హర్షశోకంబుల ♦ నతనిఁ గాంచి,
“పవననందన! నీవు ♦ పరమాప్తుఁడవు మాకు
నాయవస్థల రఘు ♦ నాయకునకు
విశ్వాంబుగాఁచెల్పి ♦ వేగ నిం దరుదెంచి
పురము నరాక్షసం ♦ బుగనొనర్చి
కూడిమి నన్నుఁ గై ♦ కొనిపొమ్మనుచుఁ దెల్పు
మమ్మహాత్మునిచర ♦ శాబ్దయుగము

తే. గీ. భక్తి ననయంబుఁ దలంచుచు ♦ బ్రదికియున్న
దాన నీకూర్చి దైత్యబా ♦ ధల సహించి;
రెండుమాసము లుందు నీ ♦ రీతి నిచట
నంత నను సంహరింతు రీ ♦ యసురు లనుము. 39

చ. మనమున రాముఁ దండిగను, ♦ మాతగ నన్నుఁ దలం
చుచుకొ మహా
విసయమునకొనదాగొలుచు ♦ విశ్రుతకీర్తిసుమిత్రసూతినా
జినకలుషోక్తికివ్యధివ ♦ డిగనుఁగొంటిఫలంబునంచునో
హనుమ! వచ్చిచియాఘనుడ ♦ యన్ననుఁబ్రోవఁగరమ్మనంగడే!”

తే. గీ. అనుచు దుఃఖంపఁ బలికె న ♦ య్యనిలసుతుఁడు
తల్లి ! నీవంతదనుకను ♦ దడయనేల ?
నాభుజముల నధిష్ఠింపు ! ♦ నాభుకడకు
శీఘ్రముగ నిన్నుఁ గొంపోదుఁ ♦ జింత యేల ?
నసురు లెదిరింప భంజుతు ♦ నాహవమున.” 41

తే. గీ. అనఁగ వైదేహి హర్షించి ♦ “యనిలతనయ !
నీవు తగుదువు గొనిపోవ ♦ నిక్కువముగ
నైన రఘుకుంజరుఁడె వచ్చి ♦ యసురకోట్ల
సమరమునఁ ద్రుంచి, ననుఁ గొని ♦ చనుట మేలు.

తే. గీ. రామభూవరుశౌర్యమీ ♦ భూమి నెపుడు
ఖ్యాతినొందఁగవలయునో ♦ కపివరేణ్య !
అదియుఁగాక నే నన్యుని ♦ నంట నొల్ల ;
మాతృభావంబె నీదైన ♦ మాన్యచరిత ! 43

తే. గీ. అసురుఁ డానాఁడు మూర్ఛిత ♦ నైన నన్ను
బలిమిఁ దోడ్తెచ్చె నిచటికిఁ ♦ బ్రవగవర్య !
అబల నసహాయునైన నే ♦ సతని నేమి
సేయఁజాలుదు? నీవె యో ♦ జింపు” మనుచు
మనుజపతి కీయ నిజశిరో ♦ మణి నొసంగె. 44

క. “వనచరసైన్యంబులతో
జననాథుఁడు వేగ వచ్చి ♦ శౌర్యం బొప్పొ
దనుజులఁ బొరిగొని ప్రేమను
గొనిపోవును జనని ! నిన్నుఁ ♦ గోరికతీట.” 45

తే. గీ. అనుచు నూరార్చి వందన ♦ మాచరించి
జనకసందనసెలవుఁ గై ♦ కొనుచు వెడలి
రావణుని జూడనెంచి, వి ♦ క్రమము దనర
ధ్వంస మొనరింపఁబూనె ను ♦ ద్యానవితితి. 46

సీ. చండమదోద్దండ ♦ శుండాలమో ! యనఁ
గమలాకరంబులఁ ♦ గలఁచివైచి,

సుందరసుమగుచ్ఛ ధ సందోహములఁ ద్రుంచి,
 కోమలకుంజముల్ ధ గూలఁదోచి,
 ఫలభరితోన్నత ధ పాదపంబులఁ గూల్చి
 ప్రాసాదశిఖరముల్ ధ పగులఁగొట్టి,
 కీర్తిడాచలంబుల ధ ఊతినమంబుగఁ జేసి,
 కోలాహలమున ది ధ క్కుల నదల్పి,

తే. గీ. విశ్వభీకరలీలఁ గా ధ వింప నపుడు
 రాక్షసాంగన లది గాంచి ధ రావణునకుఁ
 దెలుప రక్తాక్షుడై పంపె ధ దితినుతాళి
 నుగ్రకర్ముల నక్కపి ధ నిగ్రహింప.

47

సీ. కాలకింకర సమ ధ కాయు లెన్నదివేల
 దైత్యులు శూలము ధ ధ్వజదాది
 సాధనంబులవైవ ధ సామిరి తోరణ
 నిక్షిప్తపరిఘచే ధ రాక్షసులను
 మోదుచుఁ బటుశక్తిఁ ధ బుడమిపైఁ గూల్పఁగ
 వనపాలకశతంబు ధ భండనమున
 కరుదేర నెల్లర ధ హతులను గావించి
 తనరారు తోరణ ధ స్తంభ మెక్కి ;

తే. గీ. జయము ! కోసల శ్రీరామ ధ చంద్రపతికి ;
 జయము ! సద్గుణగణయశ ధ శ్చౌర్యనిధికి ;
 జయము ! రిపుమర్దనుండు ల ధ క్షణవిభునకు
 జయము ! రవిపుత్రునకు, గవీ ధ శ్వరున కనుచు.

సీ. జయ జయధ్వానముల్ ♦ సలుపుచు “నే మరు
త్సానుండ ! రాక్షస ♦ సూదనుండ !

దాసుండ రఘురామ ♦ ధారణీశున” కంచు

గర్జించుచున్నయ ♦ క్కపివరేణ్యుఁ

‘బట్టిఁ’డంచు రా ♦ వణుఁ డంపె నుగ్మిఁడై

సచివపుత్తుల వీర ♦ సప్తకమును,

పైన్యాధిపతులను, ♦ జంబుమాలిని, శూరు

సక్షకుమారు ని ♦ జాత్రజన్ము,

శే. గీ. నంతవా రెల్లరును సమ ♦ స్తాయుధములఁ

బూని యరుడెంచి, కుగ్మిఁడై ♦ పోరు సలుప

వాలమునఁ, నీవ్రముష్టులఁ ♦ బాదపముల

మోది, వారలఁ బరిమార్చె ♦ భూరిబలుఁడు. 49.

చ. దనుజకులేంద్రనందనుఁడు ♦ దారుణశాతశిలీముఖాళిచే

సనిలజుఁగప్ప, నాతఁడుర ♦ యంబున దేహముఁబెంచి, పన్నగా

శనునిక్రియన్నభంబునవి ♦ శంకటలీలఁజరించుచు సురల్

వినుత్రినోసర్పఁద్రుంచెఁబటు ♦ విక్రమమొప్పసురారిబాణముల్

క. గిరగిరఁ దిరుగుచు దారుణ

శరకాండముఁ ద్రొంచుగగన ♦ చరుఁ గపివీరుఁ

సరసీజభవాన్త్రొంబున

ధర వడఁకఁగ నింద్రజిత్తు ♦ దగ్గితఁ బట్టెఁ. 51

శే. గీ. అంత సక్కుపింకంజరు ♦ నసురభటులు

కొలువుకూటంబునకుఁ దెచ్చి, ♦ నిలువఁబెట్టఁ

గోధరక్రాతుఁడగుచు ర ♦ ఖోవిభుండు
పవననందనుఁ గనుఁగొని ♦ పలికె నిట్లు.

52

కం. “వనచర ! ని న్నెవఁ డంపెను?

వననిధి లంఘించి వచ్చి ♦ భయ మించుకయున్
మనమున నొందక దానవ

ఘనపాలితపురము సొరఁగఁ ♦ గత మెద్ది?” యనన్.

చ. రామస్వపాలుసేవకుఁడ; ♦ రావణ! నే ననిలాత్మజుండఁగ
హృమినిఁగానవచ్చితిని ♦ పార్థివునాజ్ఞను; నిన్నుఁజూడఁగా
నేమదిఁగోరి యిత్తిజిని ♦ నీసుతున స్త్రీముచేతఁ జిక్కితిన్
‘భూమిజఁ గోస లేకునకుఁబొందుగ ని’మ్మనిచెప్పవచ్చితిన్.

సీ. ధర్మజ్ఞుఁడవు తపో ♦ ధనుఁడవు నీ విట్లు

పరమసాధ్యుని జెఱ ♦ పట్టఁదగునె ?

త్రొసుతన్ సామాన్య ♦ కాంతఁగ నెంచితే

నీ పాలిమృత్యువే ♦ యాపడంతి

అర్కకులేశుకౌ ♦ ర్యంబు నెఱుంగవే

యజ్ఞసంభవశంక ♦ రాదులైన

నాహవంబున నమ్మి ♦ హామహుం గెలువఁగఁ

జాలరు నమ్మి ని ♦ శాచరేంద్ర !

తే. గీ. చెఱుతలంపును విడనాడి, ♦ సీత నిచ్చి

శరణుఁ జొచ్చినఁ బోయెను ని ♦ త్రొక్కుకులుఁడు,

నీచమతివోచు వేదవంబు ♦ నేలఁ గూల్చు

కొనకు ! చెడకుము ! నామాట ♦ వినుము ! వినుము!”

సీ. అని యుపదేశింప ♦ నసురేశుఁ డుగ్మఁడై
 “యిచ్చవచ్చినరీతి ♦ నిచటఁ బోలు
 మర్కటాధము నిట ♦ మట్టువెట్టుం ” డన
 “దూతను జంపుట ♦ సీతిగాదు
 చిత్తంబునకుఁ దోచు ♦ శిక్ష విధింపుమి!”
 వనియె విభీషణుం ♦ డంత నాతఁ
 డనలముం దోకకు ♦ నంటించి విడువ నా
 జ్ఞాపించె నవుడు దా ♦ నవులు వేగ

తే. గీ. తెలవ స్త్రంబులను జుట్టి ♦ వాలమునకు
 వహ్ని నంటింప మనమున ♦ వాయుసూనుఁ
 డనలదేవుని బ్రార్థింప ♦ నగ్నిశిఖలు
 చల్లనై తోచె; సంత ర ♦ క్షుకభటులను.

56

సీ. పరిఘచేఁ బరిమార్చి, ♦ ప్రళయకాలాగ్నిని
 బోలు వాలావల ♦ జ్వాల లెగయ
 నింటింటి కెగిరి దై ♦ త్వేంద్రు నాగారంబు
 లసుర కేహముల సు ♦ తాశనునకు
 నశనంబుఁ గావించె; ♦ నార్తనాదంబులుఁ,
 బటపటధ్వనముల్ ♦ వహ్నిశిఖలు
 ధూమముల్ మిన్నంట, ♦ ధూర్జటి త్రిపురముల్
 భస్మం బొనర్చిన ♦ పగిది లంక

తే. గీ. దగ్ధమొనరించి శౌర్యంబు ♦ దనర సంత
 నబ్ధి వాలాగ్నిఁ జల్లార్చి, ♦ యవనిసుతకుఁ

గుశలవార్త నెఱిగించి, ♦ కోర్కె మీఱఁ
గంధి లంఘించి చనియె శీ ♦ ఘృముగ హనుమ. 57

శ్రీ. గీ. వసధి తీరమునం దున్న ♦ వానరులకు
సకల మెఱిగించి వారితో ♦ సత్వరముగ
భూవరుల సన్నిధికిఁ బోయి ♦ మోద మలరఁ
జరణముల వ్రాలి, వివరించె ♦ సర్వ మిట్లు. 58

ఆ. వె. “ కంటి, నియత సీతఁ ♦ గంధి లంఘించి, యా
దనుజగణము లెల్లఁ ♦ దల్లడిల్లి
లంకఁ గాల్చివైచి ♦ లలనశిరోమణిఁ
దెచ్చినాడ ” ననుచు ♦ నిచ్చెఁ బతికి. 59

క. జనకజ యంపినరత్నముఁ
గనుఁగొని కాకుత్స్థనరులు ♦ కడు దుఃఖితులై
వనచరశేఖరుఁ బొగడిరి
జననాథుఁడు కౌఁగిలించె ♦ సరగున హనుమకొ.

ఉత్సాహ. అనిలతనయ! గోష్పదంబునట్లు లబ్ధిదాఁటి, యా
జనకతనయ నరసి, దేవ ♦ శత్రుఁ గాంచి, జంకకే
దనుజవరులఁ గూల్చి, లంక ♦ దగ్ధముకొ బొనర్చితే
ఘనబలాఢ్య! నీకు సాటిఁ ♦ గాన నీ జగంబునకొ.

శ్రీ. గీ. రామవిభుఁ డట్లు వొగడ న ♦ ర్కజుఁ డటువది
కోట్లసైన్యాధిపతులను ♦ గూర్చి కీశ
వాహిని నసంఖ్యముగఁ జేర్చి ♦ వసుధ నిండఁ ;
బ్రభువులకుఁ దెల్ప ముదమునఁ ♦ బయనమైరి.

శ్రీ. గీ. శంఖ భేరి మృదంగ ఘోః ♦ వంబు లెసంగ
వాసరానీక హర్షర ♦ వంబు లలర
శస్త్రభంజనోత్సాహాలై ♦ శౌర్యధనులు
చనిరి రత్నాకరముఁ జేర ♦ సత్వరముగ. 63

శ్రీ. గీ. వేలఁ బాశతమాల వ ♦ నాళి తనర
శైలసావక సవరత్న ♦ జలచరముల
గర్భమునఁ దాల్చి, ఘనతరం ♦ గంబు లొప్ప
సంబుదధ్వని నెసంగు మ ♦ హాబ్ధి సార్థ
దిసమునం జేరి విడిసిరి ♦ దివ్యయశులు. 64

క. బృందారణ్యవిహారా !
సగదుని ముద్దులకుమార ! ♦ నవనీతహారా !
కందర్పకోటిసుందర !
సుందరధర ! మేరుధీర ! ♦ మధుసంహారా ! 65

—* గ ద్య ము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురభేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
కవిత్యై కాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కాండిన్యసగోత్ర
జేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ
సుందర కాండము.

శ్రీః

శ్రీమద్వేంకటేశ్వరస్వామి సేనమః

శ్రీరామచరిత్రము

యుద్ధకాండము

మానసమణిచోరా !

కామితమందార ! భక్త ♦ కలుషవిదారా !

భూమిభర సంహారా !

కోమలహరినీలగాత్రా ! ♦ కువలయనేత్రా !-

సీ. భానుకులోత్తముల్ ♦ భానునందనుఁ గూడి

వనచర సేనతో ♦ వనధికడకు

వచ్చి విడిసి రని ♦ వార్తాహరులు చెప్ప

దనుజేశుఁ డాలించి ♦ తన సచివుల .

“నేమి నేయందగు ♦ నిపు ?” డన వారలు

“శౌర్యంబు దీపింప ♦ సంగరమున
హ్మైరుహచరులఁ జ ♦ క్కాడి యమ్మనుజుల
భువిఁ గూల్చి, నీ కతి ♦ ముదముఁగూర్తు

తే. గీ. మింక నొండుగ యోజింప ♦ నేల ? మనము
త్రిభువనంబులు గెలిచియు ♦ దేవ ! యిప్పు
డల్పనరునకు నమ్మర్క ♦ టాధములకు
వెఱపు నొండఁగ నేల ? యో ♦ వీరవర్య ? 2

తే. గీ. తరుణి సమ్మతమున కిట్లు ♦ తడయ నేల ?
బలిమిఁ జేపట్టి సౌఖ్యంబుఁ ♦ బడయు మధిప !
పిదప నేమైన నగుఁగాక ♦ భీతి యేల !”
యనుచు దుర్బుద్ధిఁ గఱప న ♦ య్యసురవిభుఁడు. 3

తే. గీ. “బలిమి ము న్నొకనిర్జర ♦ భామఁ గలియ
నజుఁడు నన్ను శపించెఁ గో ♦ ధాతిశయత
‘నిన్నుఁ గోరనికాంత నిం ♦ కెన్నఁడైనఁ
జేర శకలంబు లగు నీదు ♦ శిరము’ లనుచు
జంకుదును దాన” నన విభీ ♦ షణుఁడు పలికె. 4

సీ. “అన్న ! వీరలమాట ♦ లనుచితంబులు గాన
మెచ్చవలదు, వీని ♦ మిత్రోకులజుఁ
డలఘుప్రతాపుఁడౌ ♦ నతనితో వైరముఁ
బూనిన భండన ♦ భూమి నిన్ను
బాంధవయుతముగఁ ♦ బరిమార్చు నిది నమ్ము,
వైరంబు వీడి, య ♦ వ్యనిత నిచ్చి

శరణుఁ జొచ్చుట మేలు ♦ జానకీనాథుండు

కరుణాపయోరాశి ♦ కాచు నిన్ను

తే. గీ. వినుము నామాట ” లన దైత్య ♦ విభుఁ డనుజుని

గోపమునఁ జూచి “ నావైరి ♦ గుణబలముల

నెల్లవేళలఁ బొగడుచు ♦ నుల్లమునకు

వెగటుఁ గలిగింతు వటుగాన ♦ వెడలు ” మనఁగ

గగనపథమున వచ్చి భూ ♦ కాంతుఁ గాంచి. 5

మత్త. క్రూర దానవగర్వభంజన! ♦ కోసలక్షితిరంజనా!

వారిజాప్తతనూజపోషణ! ♦ వాలిదర్పవిశోషణా!

వారిజాసనఫాలలోచన ♦ వాసవామరతోషణా!

సార సేక్షణ! సత్యభాషణ! ♦ చారుక్తివిభూషణా!

చ. శరణుని వేడువాఁడ నిను♦సాధుజనావన! పాపభంజనా!

తరణికులోత్తమా! వినుము♦దానవనాథుని సోదరుండ; న

ద్ధరణిజ నీకొసంగుమని♦దైత్యున కించుక నీతిఁ జెప్పఁగన్

వరగుణసాంద్ర! నన్నతఁడు♦వైరమునన్విడనాడెగానృమీ!

క. అని పొక్కిరించిన నచ్చటి

వనచరు రెల్లరును “వైరి ♦ పక్షమువారిన్

మన మిప్పుడు నమ్మరా”దన

జననాథుం డిట్టు లనియె ♦ శాంతాత్ముండై. 8

కం. శరణాగతరక్షణమే

పరమం బగుధర్మ మనుచు ♦ భావించు; నిశా

చరవల్లభుడైనను నను

“శర”ణన రక్షింతుఁగాన ♦ సంశయ మేలా ?

9

తే. గీ. అనుచుఁ గరుణార్ద్రవీక్షణ ♦ నతనిఁ జూచి

“సమరభూమిని రావణు ♦ సంహరించి

ప్రభుని గావించు ని”న్నని ♦ యభయమొసఁగి

భీతిఁబాపెను నృపతి వి ♦ భీషణునకు.

10

తే. గీ. యోజనశతంబువైశాల్య ♦ మొప్పుచున్న

జలధి దాటునుపాయంబు ♦ చెలియఁగోరి

దర్భశయనుడై శ్రీరామ ♦ ధరణినాథుఁ

పంబుధిని వేడె మూఁడునా ♦ శృమలభక్తి.

11

సీ. వారాశి యేమియుఁ ♦ బ్రీత్యుత్తరము సేయ

కున్న నారఘవీరుఁ ♦ డుగ్రుండగుచు

“న న్నలక్ష్యముసేయు ♦ నిన్ను బాణాగ్నిచే

నింకింతుఁగనుఁగొను ♦ మిష్ట”డనుచు

నొక్కశరము సేయ ♦ నుదధి కల్లోలంబు

నొంది, నరాకృతి ♦ నుద్విధవుని

క్షమియింపుమని వేడి, ♦ “కపిముఖ్యు నలునిచే

సేతువు నిర్మించి, ♦ శీఘ్రముగను

తే. గీ. శత్రుమర్దన మొనరింపు ♦ జానకీశ!”

యనుచు వందనమొనరించి, ♦ యమ్మహాను

భావుకరుణను గైకొని ♦ వనధి చనియె

నంతఁ గపులెల్ల రుత్సాహ ♦ వంతు లగుచు.

12

క. ధరణిని గలశైలంబులుఁ

దరువులుఁ బెకలించి తెచ్చి ♦ దర్పము వెలయన్

శరధిని వైచుచునుండఁగఁ

దరుచరవద్యుండు నలుఁడు ♦ దారిని గట్టెన్. 13

తే. గీ. అమృహఃభికి సేతువు ♦ నైదు దినము

లందు నిర్మింపఁ గడచి సై ♦ న్యాళితోడఁ

బట్టణము సేరి పతి రాయ ♦ బార మంప

నసురవిభు డాసి తెలిపె ని ♦ ట్లంగదుండు. 14

ఉ. “రావణ! నాఁడు భూసుతను ♦ రాజసవృత్తినిగాక దొంగనై
సేవు హరింప, శౌర్యమున ♦ నే నని సేయఁగ నెత్తివచ్చితిన్
గావున బుద్ధిఁ దెచ్చుకొని, ♦ కావరమున్ విడనాడి, మైథిలిన్
బావనశీల నా కొనఁగి ♦ పాపముఁ గావ నమస్కరింపుమా!”

ఉ. జానకిసీయ వేనియింక ♦ శౌర్యముఁ జూపుమువచ్చి చెచ్చెరన్
మానక నాశరాగ్నుల న ♦ మాత్యతనూజహితానుజాళితో
దానవ! నిన్ను యుద్ధమున ♦ దగ్ధము సేసి, మదీయభక్తు, సు
జ్ఞాననిధిన్ విభీషణుని ♦ శాచరవల్లభుఁగా నొనర్చెదన్.”

తే. గీ. అనఁగ విని దైత్యవల్లభుఁ ♦ డాగ్రహమునఁ

బ్రశయకాలానలునిరీతి ♦ భగ్గు మనుచు

“నంతమొందింపుఁ డివ్వాన ♦ రాధము” నని

యాజ్ఞనొనఁగంగ వేవేగ ♦ నంగదుండు. 17

తే. గీ. దనుజగణముల నులుమాడి ♦ ధరణినాథు

కడకు నరుదెంచి తెలిపె ర ♦ క్కుసుని చర్య

రాఘవేశ్వరుఁ డది విని ♦ రాదుఁ డగుచుఁ
దరుచరుల కాజ్ఞ నొసఁగె యు ♦ ధ్ధమున కపుడు. 18

సీ. వానరు లుత్సాహ ♦ వంతులై ముట్టడి
వైవ నిశాచరుల్ ♦ భండనమున
కరుదేరఁ బోరాట ♦ మయ్యె ఘోరంబుగ
వనచర దానవ ♦ వాహినులకు
భేరీ మృదంగ శం ♦ ఖారవంబులు రథ
నేమిధ్వనుల్ శింజి ♦ నీస్వనంబు
లిభబృంహితము లశ్వ ♦ హేషానినాదముల్
భటగర్జనలు వీర ♦ భాషణములు

శే. గీ. జయజయధ్వానము లెసంగఁ ♦ జాపశూల
ముసలతోమర పట్టిన ♦ ముద్గరాది
సాధనంబుల దైత్యులు ♦ శైలపాద
పములఁ గపులును సల్పిరి ♦ పృథన కేళి. 19

శే. గీ. రథతురంగఖురోద్ధాత ♦ రజము భాను
బింబమును గప్పఁ, జీకటి ♦ భీకరముగఁ
గూరమానసములఁ దమో ♦ గుణముభంగి
నలమె దిక్కుల నొండొరుల్ ♦ దెలియనటుల. 20

శే. గీ. నారి మీటుట, వింట బా ♦ ణంబు నిడుట
గురిని జూచుట, విడచుట, ♦ గోచరంబు
కాని తెఱఁగున హస్తలా ♦ ఘవము దనర
శరములను గురిపించుచు ♦ యౌధవుండు. 21

తే. గీ. శరధిఁ ద్రచ్చెడిమందరా ♦ చలముభంగి
 నసురవాహినిఁ జెండాడె ♦ నద్భుతముగ
 వినఁబడును జ్యారవం బొండె ♦ భీకరముగఁ
 గానఁబడు భువి దొరలుర ♦ క్కనులతలలె. 22.

తే. గీ. ఒక్కశరమును గుటి సెడి ♦ యుర్విఁబడక
 దైత్యశిరములఁ ద్రొంచుచు, ♦ ధరణి శోణ
 వాహినిని బాఱఁజేయుచుఁ ♦ బద్మమిత్తుఁ
 గ్రమ్మరజము నడఁచి తిమి ♦ రంబుఁ బాపె. 23.

తే. గీ. కరితురగదైత్యకపికళే ♦ బరచయంబు
 జలములఁ జరించుఘనతిమిం ♦ గిలము లనఁగఁ
 దలలుఁదనరారఁ జిత్రమ ♦ త్వములభంగి
 శోణితాంబుధి యన రణ ♦ క్షోణి యొప్పె. 24.

ఉ. భానుకులప్రదీపకుల ♦ బాణదవానలఘోరకీలలక
 దానవకీటకోత్కరము♦దగ్ధమునొందఁగ, మేఘనాదుఁ డా
 “మానవులకొవలీముఖుల♦మర్దనఁజేయుదు”నంచునుగ్రుఁజ్చై
 పూని శరాననంబు రణభూమికి వచ్చె రథాధిరూఢుడై.

చ. తరుచరవీరుఁ డంగదుఁడు♦దర్పమెలర్పఁగవానితోడ సం
 గరమొనరించినూతుఁదుర♦గంబులధారణిఁగూల్చు, నాతఁడం
 బరమున మేఘజాలముల ♦ బ్రహ్మవరంబున డాగి యానిళిక
 దురమొనరించెఘోరముగ♦దూలఁబ్లవంగవరేణ్యులెల్లరున్

క. పొలయించి కపిగణంబుల

జలజాప్తాన్వయులఁ బట్ట ♦ సర్పాస్త్రంబుకొ

జలమొప్ప విడిచె దైత్యుడు

పలుదెసల విషాగ్నిశిఖలు ♦ పర్వ రయమునకొ. 27

తే. గీ. అజనివాక్యంబు మన్నింప ♦ నాత్మదలఁచి

ఘోరనాగాస్త్రబద్ధులై ♦ శూరవరులు

రక్తసిక్తాంగులై ధర ♦ వాల్మీ రపుడు

పుష్పితాశోకము లనంగఁ, ♦ బొగలఁ గవులు. 28

క. సంతసమునఁ బుత్తుఁడు దివి

జాంతకు సన్నిధికిఁ జని జ ♦ యంబును దెలుపకొ

సంతోషించె నునంబున

నంతట ఘనబలుఁడు పన్న ♦ గాశనుఁడు వడికొ. 29

తే. గీ. భూరిపన్నగబద్ధులై ♦ పుడమి వ్రాలి

కపివరేణ్యులు కాపాడఁ ♦ గాంతిఁ దూలి

యున్నరవికులతిలకుల ♦ సన్నిధాన

మునకుఁ జనుదెంచి భంజించె ♦ భుజగములను. 30

ఆ. నె. భానుకులజు లపుడు ♦ బంధనిముక్తులై

మూర్ఛదేతీ, పరమ ♦ మోద మొంది

వైన తేయుఁ గాంచి ♦ వందన మొనరించి

‘యనఘ ! మమ్ముఁ గాచి’ ♦ తనుచుఁ బొగడ.

క. గరుడుఁడు సంప్రీతుండై

తరణికులొత్తముల సెలవుఁ ♦ దాఁ గొని చనియెకొ

దరుచరులు హర్ష మొందిరి

ధరణీశుల కుశలముఁ గని ♦ దైత్యగణంబున. 32

సీ. తల్లడ మందుచు ♦ ధనువులతో శర
 వర్షంబుఁ గురియింపఁ ♦ బర్వతములు
 భూరుహంబులుఁ గొని ♦ మోందుచు రణమున
 నసురులఁ దెగటార్చి ♦ రదిచరులు
 రామలక్ష్మణుల శ ♦ రంబులచే భువిఁ
 గూలె నిశాచర ♦ కోటి యపుడు
 ధూమాక్షునాముని ♦ దునిమె గాడుపుపట్టి
 వజ్రదంష్ట్రుని ద్రుంచె ♦ వాలిసూనుఁ

తే. గీ. క్షతిబలు నకంపనుని జంపె ♦ సనిలసుతుఁడు
 సీలుఁడు పృహస్తనాముని ♦ నేలఁ గూల్చె
 నడఁచెఁ గుంభుని రవిజుఁ డి ♦ ట్లగచరాళి
 రక్కసుల నుక్కడంచెను ♦ లెక్కమీఱు. 33

తే. గీ. అంత నాగ్రహుఁ డగుచు ద ♦ శాననుండు
 వేత్తహస్తలు వినుతింప ♦ వెడలి, భీమ
 భంజనం బొనరించుచు ♦ వానరాళి
 నుక్కడంప రఘూత్తము ♦ డుగ్రిఁడగుచు. 34

చ. అరక్షము గూల్చి, సూతుని హ ♦ యంబులఁ ద్రుంచి,
 కిరీట ఛత్రముల్
 ధరఁబడవైచి, యాయుధవి ♦ తానముఁజూర్ణముఁ జేసి, ఘోర ని
 వృతసేతుల్యనక్షము ని ♦ షుప్తకరంబుల గాడనేయఁ, గా
 తరతఁజలించుచు ననువు ♦ ధారణివైచె దశాస్యుఁడయ్యెడన్.

చ. జనపతి యుద్ధధర్మమున ♦ శాస్త్రవుఁగాంచివచించెజాలిమైఁ
 “దునిమి, విరోధులన్నిగులఁ ♦ దూలితివంచువధింపఁ; బొమ్మిఁక

ననువును, బాణజాలము, ర ♦ భంబునుగైకొనిరమ్మ వేగ, నా
సునిశిత బాణధారరుచి ♦ జూడఁగవచ్చునురావణా! యనన్.

శే. గీ. బంతిమొగములు వెలవెలఁ ♦ బాటుచుండ
సోకుమూఁకలరాయఁడు ♦ సొచ్చె వీడు
బంతి ఖేరుల యొడయని ♦ పట్టిబలము
వినుతిఁజేసెను జడదారి ♦ వేల్పుతుటుము. 37

శే. గీ. అఖిలబాంధవ సచివపై ♦ న్యాధిపతులు
సమయఁ గడుఁ జింత నొంది రా ♦ తనవిభుండు
కుంభకర్ణుని నిదుర మే ♦ లొకలుప భటుల
సంప నిభతురంగములఁ ద్రొ ♦ క్కింప నతఁడు.

శే. గీ. గాఢనిద్రను వీడి, య ♦ గ్రంజన క్షౌఁగి
హితము బోధించి, యతఁ డాగ్ర ♦ హింప వెడలి
సంగరంబున కరుదెంచి, ♦ శైలచరుల
మింగుచున్న నెదుర్కొని ♦ మిహిరకులుఁడు. 39

అ. వె. కుంభకర్ణ ! రమ్మ ; ♦ కుంభిని నినుఁగూల్చి
దివిజబృందములకు, ♦ దిక్పతులకుఁ
బ్రియముఁగూర్తు ననఁగ ♦ భీకరదనుజుఁడు
సింహగర్జనంబు ♦ నేసి పోరె. 40

ఉత్పా. దనుజనాథుసోదరుండు ♦ దర్పమలర శూలమున్
గొని రణంబునేయ నెదిరి ♦ కోసలక్షితీశుఁడున్
ఘనశరంబు లేసి, నఱికి ♦ కాటనేతు లంతటన్
వనజసంభవాశ్రుమునను ♦ వసుధఁ గూల్చె నాతనిన్.

తే. గీ. ఘనబలుం డతికాయుండు ♦ దనుజనాథు
తనయుఁ డది గాంచి కుగ్రద్ధుఁడై ♦ యని నొసర్ప
వారుణాస్త్రంబుచేఁ గూల్చె ♦ వసుధ నతని
రాముతమ్ముండు; పిదప నా ♦ రావణుండు. 42

తే. గీ. ఆత్మఁ జింతించి, యనికి నిం ♦ ద్రాగిరి సనుప
మేఘముల డాఁగి వాఁ డతి ♦ లుఘవముగ
నస్త్రజాలంబుఁ బఱపుచు ♦ నదిచరుల
నర్కకులజల నొప్పించె ♦ నాహవమున. 43

క. దనుజపతిసూనుఁ డానిశి
వనజభవాస్త్రంబు నేసి ♦ వనచరచయమున్
ఘనశూరుల దాశరథుల
నని మూర్ఛిలఁ జేసి చనియె ♦ హర్షముతోడన్. 44

సీ. అజమంత్రప్రసాదా ♦ హస్త్రంబుచే జాంబ
వద్విభీషణులును ♦ వాయుగుతుండు
నస్త్రబద్ధులు గాక; ♦ యవని మూర్ఛితు లైన
భాస్కరవంశదీ ♦ పకులఁ గాంచి
దుఃఖింప; జాంబవం ♦ తుండు వల్కె నీరీతిఁ
'గైలాసఋషభశృం ♦ గములనడుమ
నోషధిపర్వత ♦ ముండును సంజీవ
కరణాదు లోషధుల్ ♦ గల నచటను

తే. గీ. భానుఁ డుదయింపకుండఁగ ♦ వానిఁ దెచ్చి
మూరుకొనఁజేయ నెల్లరు ♦ మూర్ఛఁ జేటి

బ్రదుకఁగల” రన నుప్పొంగి ♦ పవవసుతుఁడు
వాయువేగముతో గిరి ♦ వరముఁ జేరి.

45

ఆ. వె. ఓషధులను వెదకు ♦ చున్న జా గగునని
పర్వతమును దెచ్చెఁ ♦ బ్రభువుకడకు
దశరథాత్మజులును ♦ దరుచరగణము లా
గాలి సోక ; లేచి, ♦ కపివరేణ్యు.

46

క. వినుతించిరి హర్షముతో
వసచరశేఖరుఁడు మరలఁ ♦ బర్వతమును దాఁ
గొనిపోయి నిలిపి వచ్చెను
దినకరుఁ డుదయింపకుండ ♦ దివిజులు మెచ్చున్.

క. తనకులజులు దాశరథులు
ఘనశూరులు బ్రదికి రనుచుఁ ♦ గమలాప్తుండున్
మనమున నుప్పొంగుచుఁ దాఁ
గనవచ్చె ననంగఁ బాడమె ♦ గగనతలమునన్.

క. అంతట వానరు లెల్లరు
సంతోషధ్యానములను ♦ నలువఁగ దనుజుల్
సంతాపచిత్తులై కడు
బంతంబున మరలఁ బోరి ♦ వసుమతిఁ ద్రొళ్ళున్.

క. తనవారలమరణమునకు
దనుజేశునిసుతుఁడు వగచి ♦ తనజయమునకై
ఘనమఖముఁ జేయఁబూనఁగ
దనుజోత్తముఁ డనియె నిట్లు ♦ ధరణీశునితోన్.

సీ. “అర్కవంశోత్తమా ! ♦ యాగ మీడేరిన
 దనుజేంద్రసుతుఁ జేంపఁ ♦ దరముగాదు
 కావున వేవేగఁ ♦ గగితువు భంగమునేయఁ
 గపిచయంబులను, ల ♦ క్షుణుని, శూరు
 సంపు నావెంబడి ♦ నన రాముఁ డనుజన్ము
 దీవించి పంపెను ♦ దివిజవైరి
 యజ్ఞంబుకడకు వా ♦ రరుగ నిశాచరుల్
 చండయుద్ధ మొనర్చి, ♦ సమసి; రవుడు

తే. గీ. సవనభంగంబునకు మడిఁ ♦ జోల వగచి
 దైత్యపతిసూనుఁ డనిసేయుఁ ♦ దరణికులుఁడు
 పటుతరాస్త్రంబు లేసి, ద ♦ ర్పంబు వాపి,
 డైంద్రనామాస్త్రమునఁ గూల్చె ♦ సతని సవని. ౪1

సీ. ఆత్మజుకొఱకు ద ♦ శాస్త్రుఁడు విలపించి
 రణమొనర్చుచు, విభీ ♦ షణుని దునుమఁ
 గడగిన ; శరణార్థిఁ ♦ గాపాడ లక్ష్మణుం
 డాహవం బొనరింప ♦ నసురవిభుఁడు
 దారుణశక్తి నా ♦ తనివక్షమున నాట
 మూర్ఛిలై, నది గాంచి ♦ భూపరుండు
 తడుచరవరులు క ♦ దల్పఁజాలనిశక్తి
 నవలీలఁ దీసి, దుః ♦ ఖాశృకణము

తే. గీ. లాలుక నయనాంబుజములఁ, గీ ♦ శులను, గూర్చి
 ననుజఁ గాపాడ నిలిపి, శౌ ♦ ర్పంబు దనర

వాడిశరములఁ బఱపి రా ♦ వణు జయించి,
యనుజ్ఞపైఁబడి ఘనచింత ♦ నడలఁదొడఁగె. 52

సీ. “హా ! భీమరణశూర ! ♦ హా ! సద్గుణాకర !
హా ! సుమిత్రోతనూజ ! ♦ అర్కతేజ !

బాల్యమాదిగ నెడఁ ♦ బాయఁ జాలవు నన్నుఁ
గన్నతండ్రి! యొక్క ♦ గడియయైనఁ;

జుత్తవృత్తి నెఱింగి ♦ సేవించువాడవు
నేఁ డెడఁబాయఁగ ♦ నిన్ను విడిచి
మనఁజాల” ననుచు న ♦ మృదుజేశుఁ డడలఁగఁ
గపివర్యు లూరార్చి, ♦ గాడ్పుసుతుని

తే. గీ. బంప నాతఁడు సంజీవి ♦ పర్వతమును
దెచ్చె, నోషధిమహిమను ♦ దివ్య తేజఁ
డగుచు సౌమిత్రి లేవఁగ ♦ నవనినాథుఁ
డనుజు నాలింగనముఁజేసె ♦ సతిముదమున. 53

తే. గీ. అమలకారుణ్యవీక్షణ ♦ సనిలసూనుఁ
గొఁగిలించెను విభుఁ డంతఁ ♦ గపిగణంబు
సింహనాదంబు లొనరింప ♦ జీవితేశుఁ
జేరి మండ్లోదరి నచించెఁ ♦ జింత నిట్లు. 54

సీ. “దనుజేంద్ర! మనవిని ♦ దయతోడ నాలింపు ;
మనవార లెల్లరు ♦ మడిసి రకట !
మును విభీషణుమాట ♦ విననైతి వీరీతిఁ
బుత్తు లెల్లరు రణ ♦ భూమిఁ దెగిరి

మనుజుఁడు గాఁడు రా ♦ మన్మపాలుఁ డాచక్రి
 దైత్యమర్దనసేయ ♦ ధరణిఁ బుట్టె
 నికనైన నాసాధ్వి ♦ నినకులేశున కిచ్చి
 శరణుసొచ్చుట సమం ♦ జన” మనంగ

తే. గీ. రావణుఁడు వల్కె “బ్రేమచే ♦ రమణి ! యిట్లు
 సెప్పెదవుగాని యే నది ♦ చేయ నొల్లఁ,
 బారుషము వీడి ధరణిని ♦ బ్రదుకుకంటె
 రాముచేఁ జచ్చుటయె మేలు ♦ రాజవదన ! 55

తే. గీ. పద్మనంభవుఁ గూర్చి త ♦ పం బొనర్చి,
 మరణభయనాశకం బగు ♦ వరముఁ గోరు
 నాఁడు నరవానరుల విడ ♦ నాడుకతన
 నిట్లు వాటిలై, ధృతి నూను ♦ మింకఁ దరుణి !” 56

తే. గీ. అనుచు నాసాధ్వి నూరార్చి ♦ యలఘుపద్మ
 రాగరుచుల విరాజిల్లు ♦ రథము నెక్కి
 దశశిరంబుల మకుటముల్ ♦ దనర సమర
 భూమి కరుదేర రౌద్రుఁడై ♦ రామవిభుఁడు. 57

మ. “అరవిందాసనుఁ డవ్వరం బొసంగ మ
 త్తాంధుండవై మానులకొ
 సురలకొ, సాధ్వల, నెల్లలోకముల స
 ష్టభింపఁగాఁ జేయుచుకొ
 ధరణీజాతఁ బతివ్రతామణిని నా
 దారకొ జెఱంబట్టు నీ

దురితంబెల్ల ఫలింపఁజేయుదు” ననక

దోషాచరుం డుగ్గుఁడై

పల్ల

తే. గీ. శౌర్య మంతయు మిగులఁ జా ♦ తుర్యముగను

మాటలనె చూపనేల ? పో ♦ రాటమందు

నీబలముఁ దెల్పు మిఁక రజ ♦ నీచరేశు

ఘనశరాగుల్ నోర్చు మీ” ♦ వనియె నపుడు. ౪౧

పంచ. ధరాధరద్వయంబు పోరఁ ♦ దాకుభంగి సంత న

ధరాత్మజామనోహరుండు ♦ దైత్యరాజవీరుఁడున్

బరాక్రమం బెలర్ప నుగ్గి ♦ భండనం బొసర్చి రా

సురాసురుల్ వనేచరాళి ♦ చోద్యమంది, చూడఁగన్.

చ. జయమగుఁగాక! రామునకుఁ♦జండపరాక్రమకీర్తిశాలికిన్

జయమగుఁగాక! యాధరణి♦జాసతిమానసకంజవర్తికిన్

జయమగుఁగాక! యిత్తటిని♦సత్త్వగుణాన్వితచక్రవర్తికిన్

జయమగుఁగాక! యంచపుడు♦స్వాంతముల స్వపియించి రెల్లి

నీ. అతిలాఘవంబుగ ♦ నసురవల్లభుఁ డేయు రున్.

సాయకనిచయంబు ♦ శౌర్యధనుఁడు

రామభూనాథుండు ♦ రయమునఁ దునుముచు

దానవవిభునిపైఁ ♦ దనశరాళిఁ

బటప, దైత్యేంద్రిఁ డా ♦ బాణజాలంబుల

ఖండించి, పోరాడు ♦ చుండఁ, బిదప

దశరథసూనుండు ♦ తనఘనాస్త్రములచే

దనుజేశుకరములుఁ ♦ దలలు నఱికి

తే. గీ. మరల మొలవఁగఁ గనుఁగొని, ♦ మనుజవిభుఁడు
మరల మరలను దునుముచు ♦ మరల మొలవ
వినుఁగునొందుచు, నిది యేమి ♦ వింత ? యనుచు
నలఘువనజాసనాస్త్రంబు ♦ నాత్మఁ దలఁచె. 62

చు. ఆరిఁజెండాడ రఘూద్వహుం డలఘుబ్ర
హ్మస్త్రంబు సంధింప నా
చునిన్ఫోష మెసంగె దిక్తతుల ; బ్ర
హ్మాండంబు కంపించె; నం
బురుహోత్తుండు స్రభం దొఱంగె; సకలాం
భోరాసు లింకె; బయో
భరముల్ గర్జ లానరై, మూర్ఛిత సమ
స్తపాణులు భీతిమై.

63

చు. ఇల మేపార జగత్ప్రియుండు వడిగా
బ్రహ్మస్త్ర మేయన్, జగ
త్ప్రళయఃఫేలదవానలం బన మహా
గ్రాహ్యల లంటన్ దివిన్
ఇలమొప్పన్ జనుదెంచి, యాఖిలుని వ
క్షస్సీమ భేదించె న
స్థలికన్ డ్రౌతలమందుఁ గూల దశవ
క్త్రంబుల్ గడున్ దైన్యతన్.

64

చ. పవనిహతిన్ వడిన్ బడిన ♦ పర్వతరాజముభంగిఁగూలె దా
ననవతి ధాత్రి; రాక్షసగణంబులు భీతిని బాఱ వీటికిన్

భువి చలియింప, శైలములు భూరుహముల్పట్టుకంప మేమింద,
దివిజులు నెల్లలోకములు దేవతలు గగపులుల్లసిల్లంగ. భూ

తే. గీ. సమర సప్తాహ మిబ్బంగి ♦ సలిపి వైరి
వర్గమును, నిశ్వకంటకు ♦ వసుధఁ గూల్చి
జయవిభాసితుఁ డగునృప ♦ చంద్రుపైన
విరుల గురిసిరి యమరులు ♦ వేడు కలర. 66

తే. గీ. ప్రేమ గావణసతులు, వి ♦ భీషణుండు
మిగుల విలపింప నూరార్చి ♦ మిహిరకులుండు
“ప్రేతకార్యం బొనర్పు మీ! ♦ ప్రీతి” ననిన
నాచరించె నతఁడు భక్తి ♦ నగ్రజునకు. 67

క. జనపతి లంకాపురికిన్
దనుజోత్తము నధిపుఁ జేసి, ♦ తనవిజయంబున్
జనకజకుఁ డెలుప నంపఁగ
ననిలాత్మజుఁ డేగి మ్రొక్కె ♦ నవనీసుతకు. 68

క. “జననీ ! విజయము నొందెను
జననాథుం డింక నీవు ♦ సంతోషముతో
దనుజాంతకు దర్శింపఁగఁ
జనుదె”మ్మనఁ బొగడె నిట్లు ♦ జనకజ యతని. 69

ఆ. వె. “అబ్ధి దాటి వచ్చి ♦ యరసి, నావార్తను
బార్ధిపునకుఁ దెల్పి, ♦ స్లవగవర్య !
నన్నుఁ గాచినాఁడ ♦ వెన్నిజన్మములకు
నీముణంబుఁ దీర్చ ♦ నేర” ననియె. 70

తే. గీ. “జనని ! మీదాసుఁడను గాన ♦ సన్నుతింప
వలదు; నిన్నింతకాలంబు ♦ బలువిధముల
బాధవెట్టిన యీదైత్య ♦ భామినులను
సంహరించెద” ననె దరు ♦ చరవరుండు. 71

తే. గీ. అసురనాథుననుజ్ఞ ని ♦ య్యతివ లపుడు
బాధవెట్టిరి, నన్నిక ♦ వార లేమి
సేయఁజాలరు; కావున ♦ శిక్షసేయఁ
బూనవల” దని చెప్పె న ♦ వృణ్యశీల. 72

తే. గీ. పతిని వీక్షింపఁ దమకింపఁ ♦ బద్ధముఖిని
లలనలు సువస్త్రభూషణం ♦ బుల నలంక
రించి, పైడియందలము నె ♦ క్కించి వేడ్కఁ
గోసలేంద్రునికడకుఁ దో ♦ డొక్కిని చనంగ. 73

తే. గీ. హర్షశోకాతిశయత నే ♦ త్రాఁబుజముల
బొప్పములు జార నాసాధ్వ ♦ ప్రాణనాథు
వదనశశిబింబమును గాంచి ♦ భక్తి గదురఁ
బ్రిణుతి నొనరింపఁబూన, భూ ♦ వరుండు వలికె. 74

సీ. “అవనిసుతా ! విను ♦ మంటరా దిక నీవు
నాచరణములు; దా ♦ నవవిభండు
తరుణిని గొనిపోవ, ♦ దశరథసూనుండు
శౌర్యహీనుఁడు గాన ♦ సతిని విడిచె”
ననుచు ధరాజను ♦ లపహసించెద రని
రణమునఁ గూల్చితి ♦ రాక్షసేశు

బలవంతమున నిట్లు ♦ పరునిగేహంబునఁ
బదినెల టుండ భూ ♦ పృజల్లు మిగుల

పే. గీ. సంశయంబునఁ జూడరా ! ♦ సాధ్య ! నిన్ను
“ ననురుఁ డపవిత్రఁ గావింపఁ ” ♦ డనుచు నిపుడు
నమ్మ నేరీతిఁ జెల్లును ? ♦ నాకుఁ ; గాన
నిచ్చవచ్చినతావున ♦ కేఁగు ! ” మనిన. 75

క. జనకజ సంతాపముతో
మనమున దుఃఖించుచున్న ♦ మఱిదికి ననియె
“జనపతి విడనాడుటచే
మననొల్లను ధరణి నింక ♦ మనుకులతిలకా ! 76

చ. అనలమునందుఁ జొత్తునిపుడగ్నినిబేర్పు”మనంగ దీనుఁడై
దినకరవంశ శేఖరుఁడు♦ధీనిధి లక్ష్మణుఁ డన్నఁ గాంచి, యా
జనపతియాననంబునను♦శాంతిని గానక, వహ్నిఁబేర్పఁగా
సనలునకుఁ ధరాపతికి♦నాసతి భక్తిని మొక్కి యిట్లనె.

శ. “ మనమున శ్రీరఘువల్లభు
ననయముఁ బాయనిసుశీల ♦ నని, దివిజులు నీ
యినశశితారాదులు నెఱిఁ
గిన నను రక్షించుఁగాక ; ♦ కృప దహనుండుక

అ. వె. చల్లఁదనము నొనఁగి, ♦ సంతాపమును బాపి
కరుణఁజూపి, నన్నుఁ ♦ గాచుఁగాత !
‘మనలదేవ ! నాకు ♦ నభయ మి’ మృదుచు న
య్యమలచరిత యగ్ని ♦ యందు దుమికె. 79

క. వనచరులు దానవులు న

వ్వనితామణిఁ గాంచి, భీతి ♦ వడఁకుచు నుండఁ
వనజాననాదిదివిజులు

ననలుఁడుఁ బ్రత్యక్షమైరి ♦ యపు డమలకృపఁ.

తరల. అసిర ధాంగసితాబ్జశాఙ్గఁద ♦ రానుషంగ! దురింగితే
డసురగర్వభుజంగరాజవి ♦ హంగ! పక్షితురంగ! శ్రీ
బిసరుహాలయమానసాంబుజభృంగ! నీలశుభాంగ! యీ
వసుమతీసుత నిట్లానర్పంగఁ బాడియే? రఘుపుంగవా!

ఆ. వె. పూతచరిత సుమ్ము! ♦ భూపుత్రి యీసాధ్వీ
యసురనాథువలన ♦ నధికబాధ
లనుభవించుచుండి ♦ యైన నిన్నే మదిఁ
దలఁచుచుండె రామ! ♦ దలఁక కెపుడు. ” 82

క. అని యమరులు ప్రార్థింపఁగ
జనవిభునకుఁ బ్రీతి నొసఁగె ♦ సాధ్వీమణి నా
యనలుం ; డంతట రాముఁడు
కనుఁగవ బాష్పంబు లొలుకఁ ♦ గా నిట్లనియె.

క. ‘జనకజపావనశీలము
మనమున నా కెఱుకయైన ♦ మహి నెల్లపుడు
జనములు శంకించెద రని
యనలముఁ జొరఁజేసినాడ! ♦ నందఱు సూడఁ.

సీ. ఈసాధ్వీ వరశీల ♦ మీధరాస్థలినింకఁ
బ్రఖ్యాత మగు, సుర ♦ ప్రముఖులార!

యనియె, రఘూద్వహుం ; † డంత నాదశరభ.

మేదిసీకాంతుండు † మింట నిలిచి

‘ పరమపతివ్రత † వై దేహి ’ యని తెల్పు

రామలక్ష్మణులును † భూమిసుతయు

నానందపరవశు † లగుచు రాజేంద్రున

కతిభక్తి బ్రణమిల్లి † రతండు సుతుల

తే. గీ. స్నేహమునఁ గొంగిలించి యా † శీర్షదంప

నాహవంబునఁ దెగినట్టి † యద్రిచరుల

రామవిభుకోర్కి దివిజులు † బ్రదుకఁ జేసి

యమరథానికి నేఁగి ర † య్యధిపుతోడ. 35

సీ. అంత విభీషణుం † డాపురంబునఁ గొన్ని

దినము లుండఁగ వేడ † జనవరేణ్యుఁ

“డబ్బముల్ పదునాలు † గయ్యె; గావున నిక

భరతుఁ డయోధ్యలోఁ † బరితపించు

నొక్కదినం బైన † నుండరా”దని చెప్పి

దనుజవల్లభునిచే † వనచరులకు

బహుమతు లిప్పించి † భక్తి విభీషణుం

హాసంగఁ బుష్పకము, నా † యుర్విధపుండు

తే. గీ. ధరణినందన సౌమిత్రి † దనుజగణము

కపులు రా నెక్కి గగనమా † ర్గమునఁ జనుచు

హర్షపూరితమానసుం † డగుచు సతికి

విశదముగఁ దెల్పె నచ్చటి † వింత లెల్ల. 36

శ్రీ. “సీత ! యిదిగో ! చూడు; ♦ నేతువు; దీనిని
గవులు నిర్మించిరి ♦ ఘనత మెఱుఁ
దర్భతల్పుడ నైతి ♦ దరళాక్షి ! నే నిట
నంబుధి గర్వంబు ♦ నడచునప్పు
డదిగో ! వీక్షింపుమీ ! ♦ యర్కజురాజ్యంబు
కిష్కింధ; యిచ్చట ♦ గీశవర్చ్యు
వాలిని గూల్చితి, ♦ వనజాస్తనూను నే
బాడగన్నఘనముశ్య ♦ మూక మిదియె

తే. గీ. భూషణములను గంటిఁ బూఁ ♦ బోడి ! యిచట
కనుము ప్రసవణంబు ల ♦ క్షృణునితోడ
వర్షసమయంబుఁ గడపితి ♦ వనజవదన !
యచట, నిన్నుఁ దలంచుచు ♦ నతిభరమున. ౬౫

సీ. పక్షివర్చ్యుని గంటి ♦ భామామణి ! యిట;
మారీచుఁ దునిమితి, ♦ మగున! యిచటఁ
గనుఁగొంటి నిచట ల ♦ క్షృణు; నల్లదే పంచ
వటి;” యంచు నెలమి న ♦ వ్వనజముఖికి
విశదీకరించుచు ♦ వేగ భరద్వాజు
నాశ్రమంబున డిగ్గి, ♦ యమ్మహాత్ము
నాతిధ్యమును గొని ♦ యంజనాతనయుని
సాకేతమున కంప ♦ సత్వరముగ

తే. గీ. నతఁడు గంగాతటంబున ♦ కరిగి, నృపుని
గూర్చిసఖుఁ డైనగుహుఁ గాంచి, ♦ కుశలవార్త

నఖిల మెఱిగించి, యతనిహా ♦ రాత్ముఁ జేసి
చారుగుణవంతు, భరతు నా ♦ శ్రీమముఁ జేరి. 88

సీ. మునివేషధారిఁడై ♦ భూమిశుపాదుకా
ద్వయమును బూజించు ♦ భరతుఁ గాంచి,
రామసందేశంబు ♦ సామిరి తెలుపఁగ
భరతుఁడు సంతోష ♦ భరితుఁ డగుచుఁ
బవననందనునకు ♦ బహుమాన మొసఁగెను
రమణీయరత్నహా ♦ రములఁ బ్రీతి
శత్త్రిఘ్నుఁ డుప్పొంగి, ♦ సంతోషవార్తను
మాతల కెఱిగింపఁ ♦ బ్రీతి లైరి

తే. గీ. వీట శుభవార్తఁ జాటింప ♦ వినుచుఁ బ్రజలు
పరమహర్షంబు నొంది రా ♦ ప్రభుని దలఁచి,
పుర మలంకార మొనరింపఁ ♦ భరతుఁ డపుడు
సేవకుల కానతిచ్చెను ♦ జిత్త మలర. 89

సీ. పచ్చపందిళ్ళచే ♦ బాటలు విలసిల్లె
మాణిక్యతోరణ ♦ శ్రేణు లొప్పె
భరతశత్త్రిఘ్నులు ♦ బంధుమిత్రులతోడ
నెదురేగి, కనుఁగొని, ♦ యినకులేశు
చరణంబులను వ్రాల, ♦ జనపతి, వారల
నాలింగనముఁ జేసి, ♦ యాదరమున
నందఱకుశలంబు ♦ నరయుచు సాకేత
పురముఁ బ్రవేశింపఁ ♦ బురజనములు

తే. గీ. హర్షమునఁ బొంగి, ఘనసార ♦ హారతుల నొ
సంగఁ, బ్రీతిని గైకొని ♦ సత్వరముగ
రాజమందిరమును జేరి, ♦ రమణితోడఁ,
దల్లులకు మొక్కె, వారల ♦ యల్ల మలర. 90

సీ. అంత వైదేహి మా ♦ హత్స్వంబు నెల్లరు
వినుతింప ; శుభలగ్న ♦ మున మహర్షి
గణములు, జనకకే ♦ కయులు సామంతులు
సకలభూపృజలు ♦ హర్షమునఁ జూడ ;
భరతుఁడు ఛత్త్రంబుఁ ♦ బట్ట ; సౌమితులు
చామరంబుల వీవఁ, ♦ జరణకమల
ముల నాంజనేయుం డ ♦ మలభక్తి నొత్త ; ధ
రాత్మజతోడఁ బ ♦ ట్టాభిషిక్తుఁ

తే. గీ. దై, ముదంబున శ్రీరాముఁ ♦ డవనిసురుల,
నఖిలబాంధవమిత్రుల ♦ నదిచ్చరుల,
నర్హసత్కారముల నంపి, ♦ యలఘుబాహు
శౌర్యమలరార నేలె భూ ♦ చక్ర మెల్ల. 91

సీ. దయచేతఁ బ్రజలను; ♦ దానంబులను విప్ర
వరుల; మఖంబుల ♦ సురగణముల;
గురుజనంబుల భక్తిఁ; ♦ గూర్చిని దమ్ములఁ
బ్రీతి బాంధవులను; ♦ బ్రేమ సతిని
దర్పణంబులఁ బితృ ♦ దైవంబులను; గడుఁ
దృప్తులఁ జేయుచు; ♦ దిశలయందుఁ

దనక్తీరి భాసిల్ల; ధర్మదేవత నిల
 నాల్గుపాదంబుల ధ సడువఁజేసి
 తే. గీ. నమ్మహీనాఁడు గొలిచి, వ ధర్మాశ్రమాది
 ధర్మతత్పరులై వసు ధాజనంబు
 లీతిబాధలు; దుర్జన ధీతి యెట్టి
 వో ! యెఱుంగక సుఖ మొందు ధ చుండి రెపుడు.
 ఉత్సా. మంగళంబు ; రామునకును మాన్యచరిత సీతకు
 మంగళంబు; లోకములకు మానసమునఁ గోరెదన్
 మంగళాంగుఁ డెపుడు మహికి మంగళమును గూర్చెడిన్
 మంగళంబు లొనఁగుఁగాక ! ధ మాకు రాముఁ డిచ్చులున్.

— ధ ఫల శ్రుతి ధ —

కం. రామునిచరితముఁ జదివినఁ
 బ్రేమ సుఖంబులను రామ ధ విభుఁ డిచ్చును సా
 ధ్వీమణి ధరణీసుత కృపఁ
 గామితముల నొసఁగి, జనుల ధ కలుషముఁ బాపున్.
 ఉ. శారదచంద్రకుందఘన సారవిరాజితక్తిరీసాంద్ర ! కా
 తారవిహార ! దైత్యపతి ధర్పవిదారక ! మానిమానసా
 భోరుహచంచరీక ! ఫణి భూషణచాపవిఖండనోత్సుకా !
 నీరదనీలగాత్ర ! ననునీకృపఁ గావుము; రామభూవరా !

—* గ ద్యము *—

ఇది శ్రీమద్గుంటూరుపురఃఖేల వేణుగోపాల వరప్రసాదలబ్ధ
 కవిత్వ శాండిల్యసగోత్ర మాచిరాజు సౌభాగ్యలక్ష్మ్యం
 బికా సుబ్బరాయామాత్యతనూజ, కాండిన్యసగోత్ర
 దేచిరాజు శేషాంబారామచంద్రరాయతనూభవ
 రామరాయాఖ్య ధర్మపత్నీ లక్ష్మీనరసమ్మ
 నామ్నావిరచితం బైనశ్రీరామచరిత్రం
 బనునిర్వచనకావ్యంబునఁ
 యుద్ధకాండము,
 సర్వంబును
 సంపూర్ణము.

శ్రీసీతారామపరబ్రహ్మర్పణ మస్తు.

—*—